

NOTES ON THE ELECTRONIC EDITION

This edition is based on the printed edition published in 1902 by Gustav Lindströms Förlag, Stockholm. It contains a number of likely misspellings, such as mixups between 'ö' and 'ø'. These and other likely misprints have been retained.

All problems have been checked for serious errors. Matthieu Leschemelle's computer program Problemiste was used for the bulk of the problems, Popeye was used for problem 320, and Fritz 6 with the Nalimov endgame databases for the studies. Discovered errors have been indicated in the diagram with [†] (no solution), [§] (short solution), [*] (several solutions), and [!] or [?] (others) and further details given in the solutions.

Two probable misprints have been corrected, based on solutions: diagram 151 originally had wKd8 & wQf8, and to diagram 190 has been added wQe7.

Some known sources have been added in brackets.

Problem nr. 107, by W. Jensen is also given as nr. 412 in White: *Sam Loyd and his Chess Problems* (1962), but without source details. Is this anticipation, or was Loyd using Jensen's problem as basis for his notes on the Indian problem?

Endgame study 11 by N. C. C. Lose was also published by V. Vandet (*British Chess Magazine*, 1900). It is not known where Lose first published his study, so it remains unclear who anticipated whom.

2005-06-15: Espen Backe found two further misprints in the original: in diagram 20, wQc1 was missing (corrected), and in diagram 80 bPe3

is likely to be missing (corrected in solution). Mr. Backe also kindly provided sources for diagrams 30, 56, 183, 256, 257 and 275.

320 DANSKE SKAKOPGAVER

SÆRLIG 1878-1902

SAMLEDE OG UDGIVNE AF

J. JESPERSEN

[1902]

FORORD

At nærverende Opgavesamling fremkommer, skyldes baade hvad Initiativ og Udgivelse angaar den bekjendte svenske Problem forfatter og Skakmæcenat *L. Collijn*, som, da det efter Udgivelsen af den fortrinlig Svenske Problemsamling af *J. A. Ros* følte som et Savn, at der ikke siden den i 1879 udkomne "Nordisk Skakproblemer 1858-1878", udgivet af *A. Arnell* og *S. A. Sörensen*, fandtes nogen Samling af danske Skakopgaver lod denne Bog blive et nyt Led i den Række af Velgjerninger, som Brödren Collijn har vist den nordiske Skakverden.

Samlingen omfatter omtrent udelukkende Opgaver, fra Tidsrummet 1878-1902 og er altsaa en Fortsættelse af ovennævnte Samling for Danmarks Vedkommend. Af *Th. Jensen*, hvis Produktion tilhører den foregaaende Tidsperiode, findes nogle efter hans Död offentliggjorte Opgaver. Det vil sikkert finde Bifald, at et Par ældre Ogvaver af *S. A. Sörensen*, som har havt saa stor Betydning for den danske Problemkunst, er medtagne, særlig hans beröimte præmiebelønnede Firetrækker.

For at der kunde gives et fyldigt Indtryk af, hvad der er præsteret af danske Skakopgaveforfattere, er her medtaget en Del Opgaver af Forfattere, som hverken har ydet meget eller noget særlig betydeligt, men dog givet deres Bidrag til den danske Problemlitteratur, som ikke er uden Fortjeneste.

I Samlingen, som omfatter 56 Totrækkere, 187 Tretrækkere, 47 Firetrækkere, 2 Femtrækkere og 28 Selvmatter, findes Opgaver af følgende danske Forfattere: Albrechtsen, Arntz, I. A. Broholm, V. E. Brummer, C. Dahl, Giersing, S. Hertzsprung, V. Holst, I. Iversen, Robert Jensen, Th. Jensen, W. Jensen, J. Jespersen, Otto Jespersen, A. L. Jordan, L. Larsen, R. P. Larsen, S. Larsen, O. Lehmann, N. C. C. Lose, C. Löw, H. Chr.

Mathisen, O. Meisling, E. Mortensen, A. Munck, L. Müller, G. Möller, J. Möller, P. Möller, Ch. Nielsen, V. Nielsen, C. Chr. Pedersen, C. F. Petersen, Jul. Petersen, J. F. Porst, C. Poulsen, O. Sommerfeldt, S. A. Sørensen, E. Tidemand, C. Weiss, J. A. Wiberg og Chr. Wiehe.

16 Slutspil af danske Problemforfattere er tilføjet i et Tillæg.

PROBLEMTEORETISK INDLEDNING.

Problemkunsten.
Skakopgavers Løsning. Problemkomposition.

Skakspillet Poesi!

Saaledes har man kaldet Skakopgaver og med Rette. Thi en Skakopgave er en smuk Slutningskombination af et fingeret Parti og staar som saadan i samme Forhold til det praktiske Spil, som Poesi til Prosa. At løse og studere en mesterlig udarbejdet Skakopgave yder en saa ædel Aandsnydelse og giver et saadant Skjönhedsindtryk, at det med Rette er sagt, at man kan sammenligne dette med Læsningen af et skjønt Digt og herom anvende Digterens Ord:

»Naar et Digt du læse vil
Sjælens Evner du anspænde.
Hellig Andagt maa der til,
Til du naar til Digtets Ende.
Alt hvad Digterøjet saa,
Hvad han aned dybest inde,
Det skal og du se og naa
Skjönhedsidealets Tinde»

(Frit efter L. A. Støber.)

Naar det af dybsindige Germanere om Skakspillet er sagt, at det er »zur Hälfte Kunst, zur Hälfte Wissenschaft», saa gjælder dette i en potenseret Grad om Problemkunsten, hvad ogsaa gjælder om, hvad *Gøthe* siger om Skakspillet, at det er »der Probierstein des Gehirns». Besyn-derligt er det, at der gives saa mange Skakspillere, der intet som helst

kjender til Skakoppgaver eller til Nød nøjes med en enkelt sjelden Gang at lade sig en Opgave foreviste. Et Faktum er det dog, at naar der i et Skakparti fremkommet en problemmæssig Vending, en sindrig Kombination eller et smukt Offer, fremkalder dette altid hos selv den radikalste Problemvrager Fornøjelse og Beundring. Og dog er under et Parti Glæden over sligt saareblandet. Man sidder i Kampens Spænding i en vis Febrilskhed, der hindrer den rolige Nydelse, og den Skjønhedfølelse, som Modstanderens smukke Træk kan fremkalde, forringes ved Følelsen af Ubehag ved at tabe. Stille og ren, fri for Uro, som Lysten til at vinde og den ærgjerrige Kampiver giver i det praktiske Spil, er den Nydelse, som fremkaldes ved, at man fordyber sig i et Problem. Fordybelsen i en Opgaves Kombinationer kan efter en anstrængende Dag og under et Sygeleje yde en Rekreation, som Udenforstaaende ikke aner. Og endnu mere Glæde fremkalder Problemkomposition, naar den lykkes godt; thi her kommer til Glæden over Kombinationernes Skjønhed Skaberglæden.

Som Bidrag til at fremkalde Lyst til Syslen med Skakproblemer skal her efter en kortfattet Fremstilling af Hovedpunkterne i *Problemkunstens Teori* gives en Del Regler for Begyndere om *Skakoppgavers Løsning og Komposition*.

Ved Behandlingen af Problemkunstens Teori maa særlig følgende tre Hovedmomenter være at omtale: Skakmomentet, Skjønhedsmomentet og Løsningsmomentet eller med andre Ord:

Skakoppgaven i Forhold til det praktiske Spil,
Skakoppgaven som Kunstprodukt
Skakoppgaven som Løsningsobjekt.

A. Problemkunsten.

I. Skakoppgaven i Forhold til det praktiske Spil. Historiske Data. De først fremkomne Skakoppgaver er fremgaaede af det praktiske Spil og har nærmest Præget af Partiestillinger. Deres Formaal var at skærpe Blikket for saadanne Finesser, som kunde komme til Anvendelse i det praktiske Spil. De havde med andre Ord særlig didaktisk Betydning. Partimæssighed var en Fordring, som altid stillede. Og hermed men-

tes vel at mærke ikke Opgavekunstens Bundethed til Skakspillets Love, hvad aldrig bør ophøre, men et fuldstændig misforstaaet Hensyn til det praktiske Spil, saa at de hvide og sorte Brikker stilledes i to modsatte lige stærke Lejre. For at opnaa dette tilføjede man en Mængde ganske uanvendte Brikker. Løsningerne til »den gamle Stils» Opgaver var meget mangelfulde. Næsten lutter Skakker, ingensomhelst Varianter. Finessen saa godt som bestandig Officersofre, som blev fremtvungne. I Aarhundreder varede Problemkunstens uværdige Afhængighed af det praktiske Spil, indtil i Midten af det 19:de Aarhundrede det lykkedes den at emancipere sig herfra og udfolde sig efter sit eget selvstændige Ideal. Mærkeligt nok, at man var saa længe om at se, at »Problemkunstens Agens ikke som i sædvanlig Praxis er den ensidige Partikamp med Iver for at sejre, ikke heller som i almindelig Teori Trang til Erkjendelsen af det Sande, men meget mere den stille Glæde, som Beskuelsen af det Skjønne foraarsager.» (Max Lange). Det store Fremskridt, som for et halvt Aarhundrede siden naaedes, kan da kortelig udtrykkes saaledes: Det erkjendtes, at Problemkunsten vel har sit Udspring i, men ingenlunde sit Maal idet praktiske Spil. Den har udelukkende sit Maal i sig selv.

Som Banebrydere for Nutidens Problemkunst maa særlig nævnes *Konrad Bayer*, *Healy* og *Willmer* i den gamle Verden og *Loyd* i den nye Verden, Seierherrer i to omtrent samtidig Problemturneringer (Era-turneringen 1856 og den amerikanske Kongresturning 1857. Loyd var kun 16 Aar gammel, da han erholdt tredje Præmie i sidstnævnte.) En Række Problemturneringer fulgte Slag i Slag. Den Kappestrid, som disse frembragte, og den Interesse, som de banebrydende Mestres smukke Kompositioner fremkaldte, kaldte en Mængde Komponister frem i den gamle og den nye Verden.

Ogsaa i Danmark tændte Gnisten. I den store engelske Turnering 1873, hvor der for den bedste af en Totrækker, to Tretrækker, en Firetrækker og en Femtrækker bestaaende Sending var udsat en Præmie paa 25 Pund Sterling, vandt *S. A. Sørensen* baade denne store Præmie og Særpræmien for den bedste Firetrækker. I samme Turnering var *V. Nielsen*, som endnu den Dag i Dag har bevaret sin Produktionskraft, en af Præmietagerne og i den store Pariserturning 1878 erholdt han den for den bedste Opgave udsatte Præmie ved en Femtrækker. Disse

to Opgaveforfattere var sammen med *Th. Jensen*, den produktive og geniale desværre allerede 1877 afdøde Problemforfatter, de betydeligste af de Forfattere der med *H. Møller* og *Møllerstrøm* i Spidsen fulgte den svenske Problemforfatter *Schulz's* vækkende Indflydelse. Hvad der ogsaa mægtig fremmede Probleminteressen var den af S. A. Sørensen og den fortrinlige Problemkjender og Problemsamler *O. Malmquist* († 1874) stiftede »*Nordiske Skaktidende*». De nævnte Banebrydere har senere adskillige dygtige Kræfter fulgt efter, og har Danmark end ikke som Sverige ejet en Gejerstam, adskillige Præmier i anselige Turneringer har dog danske Problemforfattere hjemhøvet. Fra Tiden for 1878 skal nævnes *C. Dahl*, fra Tiden nærmest efter 1878 *W. Jensen*, *V. Holst* og Udgifveren. Fra Tiden efter 1885 skal fremhæves de fortrinlige Forfattere *J. Møller*, *P. A. Larsen Iversen*, Specialist i »Skakminiaturer», *O. Sommerfeldt* og *I. A. Broholm*. Siden 1895 har »Tidskrift for Skak» bidraget til en rig Problemproduktion, særlig medens den kyndige Problemkjender desværre i en ung Alder afdøde *V. Krause* ledede Problemafdelningen.

Idet Problemkunsten, altsaa som sagt har udviklet sig fra det praktiske Spil som sin Basis, har man bestændig fastholdt Forbindelsen derind og stillet den Fordring, at enhver Opgaveposition skal kunne tænkes fremkommen i det praktiske Spil. En sort Løber paa h8, naar der paa g7 findes en sort Bonde anses f. ex. for utilladelig. Forudsætter Stillingen forudgaaende Slag, maa det Antal Brikker, som maa være slaaede, mangle paa Diagrammet. Forudsætter Stillingen en tidligere Bondeforvandling, anses dette for en Mangel, hvorfor det i adskillige Problemturneringer forbydes, hvad der i Grunden er den nødvendige Konsekvens af den altid fulgte Regel, at der paa Diagrammet kun maa være en hvid Dronning, to hvide Taarne o. s. v.

Fordringen om en Opgaves Stillings Legalitet har man ogsaa benævnet »*formel Korrekthed*». Ved Siden heraf er en Opgaves »*materielle Korrekthed*» en ligesaa nødvendig Egenskab ved en Opgave. En Opgave maa først og fremmest være *løselig*. Har Forfatteren overset et Modtræk, er hans Arbejde ødelagt, inden Skaden afhjælpes. Og der maa kun eksistere den af Forfatteren tænkte Løsning. En saakaldet »*Biløsning*» ødelægger ligeledes Opgaven, hvad ogsaa gjælder om Hovedfinessens Omgaaelse, en saakaldet »*partiel Biløsning*». Kan der i en vigtig Variant spilles paa to eller flere Maader (Dobbelspil, Triplespil o. s. v.), er

en Opgaves Værdi derved forringet. Englænderne lægger en utilbørlig Vægt paa, at der ikke i en Opgave bør findes nogensomhelst »Dual». En omhyggelig Opgaveforfatter søger imidlertid at undgaa saadanne saa meget som muligt.

Idet Problemkunsten har emanciperet sig fra det praktiske Spil, har man saa at sige ganske opgivet at komponere en Art af Opgaver, som oprindeligt var meget almindelig, nemlig Opgaver, hvor Hvid i første Træk byder Skak ligesom man ogsaa har opgivet at forfatte Opgaver i mange Træk. (Her ses foreløbig bort fra de saakaldte Selvmatter, hvorom senere.) Udover 4 Træk gaar man nu sjældent, i al Fald i Opgaver med større Variantindhold. Den sidste Problemturning, hvor Femtrækere fordredes, var Pariserturningen 1878.

II. Skakopgaven som Kunstprodukt. Vi er herved naaede til Teoriens andet Hovedpunkt. Det moderne Skakproblem er Kunst. Kan det end ikke samstilles med et Digt, et Maleri, et Billethuggerværk eller en Arkitekts Arbejde, det har dog Momenter tilfælles med saadanne, og for Kjenderen fremkalder en virkelig god Opgave en lignende Glæde, som et Kunstværk.

Her er pladsen til at nævne saadanne Skjønhedsmomenter, som i det moderne Skakproblem tilstræbes.

Først maa da nævnes *den rene og økonomiske Mat.* En Matstilling kaldes *ren*, naar Kongen kun er afskaaret fra ethvert af de 8 Felter, som omgiver den, enten ved en sort Brik eller ved en hvid Brik. At Kongen selv samtidig er angrebet af to Brikker (ved opdækt Dobbelskak) regnes ikke for noget der udelukker en Matstilling fra at regnes for ren. Man skjelner imellem den interne og den externe Matstilling, eftersom den matsættende Brik er placeret paa et af Kongens Nabofelter eller ikke. En Matstilling kaldes *økonomisk*, naar alle Opgavens hvide Officerer medvirker i samme.

Enhver dygtig Problemforfatter vil i Regelen nutildags tilstræbe rene og økonomiske Matstillinger. Naar ikke selve Ideen forbyder det, bør han stille den Fordring til sit Arbejde, at i al Fald Opgavens Hovedspil, den Variant, som fremstiller den bærende Grundide, ender med en saadan Matstilling.

Det kan ikke nægtes, at man her i Danmark har været noget langsom

i Vendingen i Henseende til at følge med i Udviklingen i saa Henseende, nævnligt i Sammenligning med Bøhmen, Tydskland, Sverige og Rusland, hvad nærværende Problemsamling noksom bærer Vidnedsbyrd om. Enestaaende er vi dog ikke. I England, hvor Problemkunsten har været dyrket i meget længere Tid, end i vort Land, er man endnu ikke naaet til, at man som Regel opstiller den økonomiske og rene Mat som en *Fordring*; men man nøjes ofte med at kalde det blot noget ønskeligt; og adskillige Problemforfattere der og andensteds lægger ingensomhelst Vægt paa dette Skjønhedsmoment.

Men — vil man sige — hvorfor lægge saa megen Vægt herpaa? Hvorfor nævne dette allerførst? Det synes jo at begynde bagfra, da Matten jo dog er Opgavens Afslutning. Og er den rene Mat ikke et rent formelt Fortrin? Er ikke Indhold mere end Form, Sjæl mere end Legeme? Ja saadanne Indvendinger fremkommer bestandig mod den moderne Fordring om Matrenhed, og det endog fra øvede Problemister, saavel Problemløserne som Problemforfattere. Der er dygtige Problemforfattere her i Danmark, som helt har opgivet al Problemkomposition i deres Ærgrelse over den Vægt der mere og mere lægges paa denne Sag. Der er derfor al mulig Grund til at besvare disse Indvendinger.

Altsaa — hvorfor nævne først, hvadt der jo kun angaar Problemets Afslutning?

Fordi Matten er Problemets *Maal*, det hvorpaa det gaar ud. Fordi et Problem just er den kunstfærdige Maade, hvorpaa man frembringer mat i 2, 3 o. s. v. Træk. Fremdeles fordi det er saa vigtigt, at Løseren just faar et smukt *Slutningsindtryk*. Lad Begyndelsestrækket være aldrig saa interessant, er selve Matvendingen kedelig, Matten uskjøn, saa borttages det første gode Indtryk, og Løseren udbryder med Horats: Parturient montes et nascitur ridiculus mus! Et Bjerg har födt en Mus! Quelle bruit pour une omellette!

Men er den smukke Matstilling ikke et blot formelt Fortrin? Tilvise. Men den staar i en uløselig Forbindelse med Opgavens Indhold, Tema, Ide, som Legeme med Sjæl. Ofte bestaar en Opgaves Ide just i at frembringe en bestemt Matstilling eller at kombinere visse smukke Matstillinger. Derfor gjælder ogsaa i Problemkunsten Rommernes gamle Regel: En sund Sjæl i et sundt Legeme.

Der er imidlertid det Sandhedsmoment i den nævnte Indvending, at

man skal vogte sig for at lade sig nøje med at fremkalde smukke Matstillinger. Bestod Problemkomposition blot i med en smuk Matstilling som Udgangspunkt at komponere baglænds, skulde saa vist Ingen gidde komponere Opgaver i ret mange Aar. I Slutningsafsnittet om praktisk Komposition skal vi komme tilbage hertil.

Det gjælder derfor om at forstaa, at Fordningen om Matrenhed hænger nøje sammen med det vigtige Skjønheidsmonient, som kaldes *Økonomi*. Lige saa vigtigt, som det er, at der aldrig i en Opgave bruges flere Brikker, stærkere Brikker og endelig, hvad ogsaa bør nævnes, flere Træk, end der behøves til at fremstille den Ide, man vil have frem, lige saa vigtigt er det, at i selve Matstillingen intet er for meget. Den rene økonomiste Mat er altsaa et integrerende Moment i den gennemførte Økonomi, som maa nævnes som Skakopgavens *andel* Skjønheidsmoment.

Som det *tredie* Skjønheidsmoment, der bør tilstræbes, skal nævnes, at den Maade, Matten fremkommer paa, bør være tiltalende. Et godt Slutningsudtryk frembringes særlig, hvor den smukke Matstilling frembringes paa en interessant Maade og helst saaledes, at den kombineres med andre smukke Matstillinger i, hvad man kalder, *Matvendingen*. Vi er herved komne til Opgavens *næstsidste* Træk, hvorved jo Matten hidføres.

Den letteste, men ingenlunde den mest prisværdige Maade at fremkalde visse bestemte Matstillinger part er ved en Skak. Man kan paa denne Maade forholdsvis let kombinere flere smukke Matstillinger, som altsaa *fremtvinges*, være sig nu, at sort Konge jages til forskellige Felter, hvor Mat er beredt, eller at Skakken paa andre Maader fremtvinger en Situation, hvor Mat kan gøres. Der lader sig paa denne Maade frembringe særdeles interessante og righoldige Matvendinger. De bøhmiske Problemforfattere er Mestere i denne Fremgangsmaade, Det kan imidlertid ikke nægtes, att man ved at gennemgaa det bøhmiske Problemværk «Ceske Ulohy Sachove»'s 320 Opgaver, hvoraf mange er Mesterværker, føler det som mindre tilfredsstillende, at saa mange smukke Matstillinger kombineres ved et skakbydende Træk.

Naar det næstsidste Træk er, hvad man kalder «*et stille Træk*»: et Træk, hvorved *ikke* bydes skak, hidføres Matterne paa en af to Maader: *Trusel* eller *Trækvang*. De forskellige Matstillinger fremkommer da enten derved, at man truer med en bestemt Mat, som Sort ved forskjæl-

lige Modtræk hindrer, hvorefter saa de andre Matstillinger muliggjøres, idet, de sorte Brikker gaar bort fra det Sted, hvor hver af dem hindrede den paagjældende Mat. Eller de forskellige Matstillinger fremkommer uden nogen Trusel derved, at hvert af Sorts Træk muliggjør en Mat. Sort *skal* trække og det benytter Hvid. Deraf Navnet Træktvang. Ofte anvendes herfor Navnet *Tempo* et italiensk Ord, som betyder Tid, eller *Tempotvang*. Ved Sorts Blottelse har Hvid vundet Tid.

Kan det lykkes ved et saadant stille Træk at kombinere flere smukke Matstillinger, er selve det stille Træk et Skjønhedsmoment mere. Særlig ønskelig er det, hvor kun Hovedmatstillingen er ren og økonomisk.

Naar imidlertid den Maade, hvorpaa Matstillingerne hidføres, er nævnet som en vigtigt Skjønhedsmoment, kan vi ikke blive staaende ved Opgavens næstsidste Træk. Thi Hensigten med *samtlig*e Træk er jo at hidføre Mat. Og her er da at mærke, at en Opgave, lige fra Begyndelsen af, da her kan bortses fra Opgaver, som begynder med en Skak, maa være anlagt enten paa Trusel eller Træktvang, og at der, hvor førstnævnte Alternativ er valgt, er stor Forskjel paa Truselens Art med Hensyn til Skjønhedsvirkning. Man bør altid undgaa den direkte Trusel i Opgaver med mere, end to Træk. Særlig gjælder dette i Tretrækkere; thi i Firetrækkere, kan der følge saa mange smukke, vanskelige Vendinger, at det uheldigt Indtryk, som den direkte Mat fremkalder, udslettes. Ikke faa Firetrækkere med direkte Trusel er blevne præmierede. Idealet er, at man skal true med mat i Opgavens Trækantal. I en Firetrækker er altsaa en Firetrækstrusel at foretrække for en Tretrækstrusel og denne igjen for en direkte Trusel. Jo finere og jo mere skjult en Trusel er, desto mere forøges Skjønhedsindtrykket. I en Tretrækker, som er baseret paa Trusel ved Indledningstrækket, skal der helst i andet Træk være enten stille Træk eller en skjult, overraskende Skak. Desværre er dette i Opgavelitteraturen langt det sjældneste. Hvor mange Opgaver er der dog ikke, hvor Truselen er en plump Skak lige paa Livet af sort Konge, hvorved denne jages i Døden. (En anden Sag, naar den skakbydende Brik ofres.) En Opgave med en fin Trusel turde i Regelen være lige saa smuk og sædvanligvis vanskeligere, end en Træktvangsopgave. Man kan disputere om, hvad der er at foretrække. I Truselopgavernes Favør kan anføres, at her Skakspillet Grundide, Angreb og Forsvar, særlig fremtræder.

Iøvrigt er at mærke, at Kombinationen af skakbydende, truende og

trækfremkaldende Træk i forskjellig Orden, blot at der ikke begyndes med Skak, i Forening med Variantkombinationen i Virkeligheden frembyder en saadan Rigdom, at det er forklarligt, at saa mange højst forskjellige Skakopgaver har kunnet blive til.

Vi have hidtil betragtet den fremadskridende Række af Træk med vexlende stille Træk og Skakker som forberedende Matstillingerne som Problemets Maal. Men var hermed Trækkenes Hensigt udtømt, vilde det være uforklarligt, at man turde bruge saa stort et Ord som Problemerkunst og uforklarligt, at Syslen med Problemer har kunnet i den Grad fængsle saa Mange, som Tilfældet har været. Visselig der gives mange Opgaver, hvor det Skjønne som er fremstillet, udelukkende er at finde i, hvad hidtil er talet om, Matstillinger, Økonomi, en fin Træktvang i Forening med en gennemført Korrekthed, Frihed for Dobbelspil. Men langt flere er dog de Opgaver, hvor Opgavens inderste Sjæl, om man saa tør sige, den *Ide*, som Trækkombinationen vil udtrykke, bestaar ikke i selve Matstillingen, men hvor denne blot sætter den skjønne Krone paa Værket. Og her kan det ske, at i forskjellige sammenknyttede Varianter forskjellige smukke Problemideer er forenede eller at den samme Ide paa forskjellig Vis er udtrykt i flere Varianter paa symmetrisk eller dog paa analog Vis (Englændernes: »bifurcating»). Er der end allerede af Fortidens og Nutidens Problemforfattere opfundet saa mange Problemideer, at den *Originalitetens* Friskhed, der har gjort deres Frembringelser berømte, bliver sjelnere og sjelnere og maa blive det, saa er den Originalitet som Idékombination kan fremkalde, saa at sige udtømmelig. Vi komme senere tilbage hertil.

Tilbage er endnu at nævne to Skjønhedsmomenter, som bør tilstræbes i Skakproblemer. Og som vi begyndte med Opgavens Afslutning ville vi ende med Opgavens Begyndelse.

Et smukt *Indledningstræk* er et saare stort Fortrin i et Skakproblem. I en Totrækker er det jo næsten Opgaves ene Halvdel. Et første Træk, som tilsyneladende gjør en aktiv Brik uvirksom, eller som giver sort Konge Frifelter, eller som udsætter hvid Konge for Skak, eller endelig et første Træk, hvorved en Officer stilles i Slag for en eller flere sorte Brikker, vil altid give et vist Indtryk af Skjønhed. I ikke faa Opgaver ligger just Opgavens Ide udtrykt i Indledningstrækket t. ex. i Healys berømte Bristol-opgave. Det er her af stor Betydning, at Indledningstrækket er i Over-

ensstemmelse med Opgavens Ide, virkelig problemmæssigt. Bestaar en Opgaver Ide deri, at t. ex. hvid Dronning slaees i første Træk med en fint udtænkt Eftervirkning, saa er det ærgerligt at se sig nødt til at lade den staa i Slag paa Diagrammet og udføre første Træk med en anden Brik, selv om Opgaven muligvis derved bliver endnu vanskeligere.

Endelig staar tilbage at omtale et Moment, som ligger endnu foran første Træk, nemlig selve *Opstillingen*. Det gjælder om at undgaa klodsede, sammenpakkede Stillinger, mange Dobbelbønder eller Tripelbønder. Jo færre Brikker, der anvendes, og jo mindre de klumpes sammen, des bedre. Usandsynlige Stillinger, hvor Stillingsens Mulighed besværlig kan bevises, gjør ogsaa et uæstetisk Indtryk. De anvendte Officerers Aktionsfrihed bidrager til Positionens Skjonhed.

I Forbindelse med hvad her er anført om Opgavekunsten, som, emanciperende sig fra det praktiske Spil, har udfaldet sig efter sit eget Ideal, saa at en Række Skjønhedsmomenter er fremstaaede, skal her sluttelig omtales en særegen Klasse Opgaver, som skjøndt de efter deres Væsen synes at stride imod Skakspillets Aand, i Virkeligheden er fuldt berettigede, da Spillets Love ogsaa i dem strængt følges, de saakaldte *Selvmat-ter*. I saadanne Opgaver lyder Fordringen ikke: Hvid gjør mat i saa og saa mange Træk, men Hvid tvinger Sort til at gjøre mat o. s. v. Selvmatopgavernes Fremstaaen er just et Exempel mere paa Problemkunstens Emancipation paa det praktiske Spil. Mange Finesser, som almindelige Opgaver ikke giver Lejlighed til at fremstille, har Selvmatopgaverne beriget Problemkunsten med og derved skaffet de forholdsvis Faa, som har syslet med dem som Løserer eller Komponister, stor Fornøjelse.

Derimod tillader Pladsen ikke en særlig Omtale af andre Opgavearter, Opgaver med indskrænkende Betingelser, Retraktionsopgaver, hvor Hvid tager sit sidste Træk tilbage o. s. v., One-King-Opgaver, analytiske Opgaver, Skak-spøg eller de saakaldte Slutspil, Studier, hvor i en komponeret Stilling Hvid ved en eller anden Finesse vinder eller gjør Remis.

III. Skakopgaven som Lösingsobjekt. Allerede Ordet »Problem« viser, at en Skakopgave er bestemt til at løses. Man erkjender bedst en Opgaver Værd, naar man har maattet anvende sin Skarpsindighed for at løse den. Heraf følger, at *Vanskelighed* er en ikke uvæsentlig Egenskab ved en Skakopgave. Man vogte sig dog for att overdrive Betydningen af denne Egenskab. En Opgaveforfatter skal jo hos Løseren fremkalde en

Følelse af Tilfredsstillelse, og hertil kan en Opgaves Vanskelighed meget bidrage, naar Løseren efter mange forgjæves Forsøg ved at finde den skjulte Finesse maa beundre den Snedighed, der har gjækket ham. Men det kan ogsaa ske, at Løseren efter endt Arbejde finder Løsningen saa uskjøn og uinteressant, at han finder, at Resultatet ikke lønnede Møjen. En Opgaves Vanskelighed bør ikke være kjøbt paa Skjønhedens bekostning. Loyd, som er den Problemforfatter, der har opfundet de fleste Opgavepointer, lægger en overdlevn Vægt paa Begrebet Vanskelighed. Han har endog en Gang ladet en Problemturnering foranstalte, hvor Dommen udelukkende beroede paa Gjennemsnitsløsningstiden, der var anvendt af en større Mængde Løser.

En Opgaves Vanskelighed kan bero paa forskjellige Mommenter, hvoraf her skal nævnes: *Dybde i Anlægget, Forførelser, fine Truster og dybtliggende skjulte Forsvarstræk.*

Det er af Betydning, at Indledningstrækket er dybtliggende, at dets Virkning ikke strax viser sig. Et væsentligt Fortrin giver det en Opgave, at den indeholder Forførelser, Løsninger, der synes at være rigtige, men strandeder paa et enkelt Modtræk. Den stille, skjulte Trusel er ikke blot et Skjønhedsmoment, men lige saa fuldt et Vanskelighedsmoment. Jo senere Virkningen af et Forsvarstræk viser sig, des vanskeligere er Opgaven. Endelig kan en Opgaves Løsning vanskeliggjøres derved, at Hovedspillet fremkommer efter et tilsyneladende svagt Træk fra Sorts Side, f. Ex. en sorts Bondes Forvandling til Løber. Da Løseren først prøver alle Sorts stærke Træk, findes Hovedspillet allersidst. Ja det kan ske, at Løseren en Tid anser det tilsyneladende uanselige Forsvarstræk for et Modtræk.

Det er ikke altid saa let en Sag at afgjøre, om en Opgave fortjener Prædikamentet vanskelig. Navnlig kan den Omstændighed, at man selv har løst den hurtigt, ikke anses for Bevis paa, at den er let at løse. Thi ofte kan man rent tilfældig opdage en Opgaves Løsning ved t. Ex. at faa øje paa en af de Matstillinger, som virkelig fremkommer i Løsningen. Ved man, at en Opgave har taget *mange* Løser lang Tid at løse, tør man gaa ud fra, at den er vanskelig.

Vi er herved ganske naturligt naaede til Indledningens andet Hovedpunkt, Besvarelsen af det Spørgsmaal: *Hvorledes løser man en Skakopgave?*

B. Skakopgavers Lösning.

Selvfølgelig kan der ikke gives nogen almenlydig, før alle Tilfælde passende Regel for Lösning af Skakopgaver. Og det er godt det samme. En stor Del af den Charme, som Arbejdet med at finde en Opgaves Lösning forskaffer, vilde bortfalde, derom det reduceredes til en mekanisk Proces. Det kunde jo synes at være en baade sikker og probat Metode at prøve først alle mulige Træk fra Hvids Side et for et, derefter lade Sort gjøre alle mulig Modtræk og prøve igjen alle mulige Fortsættelser o. s. v. Dette er just en Lösningsproces, som Problemforfatteren er nödt til at foretage overfor deres egne Problemer for at undersøge deres Korrekthed. Man kunde kalde dette for den *analytiske* Lösningemetode. Men for det første er denne Fremgangsmaade meget kedsommelig. Idet man anvender den overfor sin egen Opgave for at opdage mulige Biløsninger har man endda den Tilfredsstillelse at se, hvorledes forskjellige Forførelser strander paa bestemte Modtræk. Hver Gang man er *nær* ved at løse Opgaven, glæder man sig. Enhver Forførelse er jo en Dyd ved Opgaven. Og finder man en Biløsning, har man den Tilfredsstillelse at være bleven forhindret i at sende en ukorrekt Opgave ud i Verden. Men anvendt overfor Andres Opgaver er den analytiske Metode triviell og sløvende. Og dernæst er denne Fremgangsmaade langsom, besværlig, ofte næsten umulig, naar de tænkeligt Tilfælde er legio og i Virkeligheden ingen sikker Maade, da man let overser et og andet, hvad der noksom fremgaar af det Faktum, at saa mange ukorrekte Opgaver sendes til Blade og Turneringer bestandig. Selv om man undlader at prøve alle rent urimelige Træk, som øjesynlig ikke *kan* føre til Lösning — og der er i Virkeligheden ofte kun meget faa saa urimelige Træk, at Lösning ikke kan tænkes at resultere deraf, hvad man nok skal erfare, naar man har lært en Del Skakopgaver at kjende — bliver der sædvanligvis en Mængde tilbage. Lad os tænke os en Tretrækker, hvor Hvid kan tænkes at begynde med 20 forskjellige Træk, og at der efter hvert af disse skal prøves 20 Modtræk, saa har vi 400 Træk at undersøge! Naar man derfor ikke netop deltager i en Lösningsturnering, hvor der gives Points for Biløsninger og saaledes Ærgjerrigheden virker ansporende og mindskende Kedsommeligheden, bør man ikke bruge denne Maade.

En mere tiltalende og for Begynderen naturlig Fremgangsmaade er den *experimenterende*. Man forsøger saadane Indledningstræk, som kan tænkes at føre til Maalet og prøver, om man ikke tilfældigvis ad den Vej hurtig kan finde det rette. Man ligner da Guldgraveren, der prøver sig frem for at finde en Guldaare, Chemikeren, der prøberer Virkningen af de forskjellige Stofkombinationer. I Virkeligheden kan man ofte ad den Vej ret hurtigt naa Maalet og slumpe til at løse en ret vanskelig Opgave i forholdsvis kort Tid. Er man en erfaren Løser, og kjendt med saadanne Finesser, som ofte forekommer, har man naturligvis særlige Chancer for at være heldig. Og dog kan det selv for en saadan ofte ske, at det varer længe inden Løsningen findes, end sige da for en Begynder.

Den experimenterende Metode bør derfor kombineres med hvad man kunde kalde den *raisonnerende* samt med hvad man kunde kalde den *negative* Metode.

Den *raisonnerende* Løsningsmetode bestaar deri, at man søger ved et Raisonnement at udfinde, hvilken Bestemmelse de forskjellige saavel hvide og sorte Brikker har. I det man prøver sig frem, mærker man sig nøje Konsekvensen af de forskjellige Træk og opdager derved ofte de anvendte Brikkers Bestemmelse. Har man f. Ex. opdaget, at en bestemt Spillemaade, som fører til smukke Matstillinger, hindres af en bestemt sort Brik, slutter man deraf, at denne Brik just er placiret for ved at fjernes (t. ex. derved at den slaar en hvid Brik), at frembringe en Variant. Har man ved Raisonnement fundet blot *en* korrekt Variant, ses let Indledningstrækket, og naar dette er fundet gaar Resten oftest ret let.

Af særlig Vigtighed er det ad Raisonnementets Vej at faa at vide, om den paagældende Opgave er en Truselsopgave eller en Træktvangsopgave eller begge Dele; thi i ikke faa Tretrækkere, som begynder med en Trusel, er der efter andet Træk Træktvang. Opgaver, hvor Sort er særlig stærk, er næsten altid Truselsopgaver. Formoder man, at Opgaven er en Træktvangsopgave, løser man næsten altid Opgaven lettest ved at prøve først Konsekvenserne af Sorts Træk. En Totrækker med Træktvang er som oftest saare let at løse. Er der en Mat efter alle Sorts Træk, maa første Træk være *enten* det eneste ligegyldige Træk, der ikke forstyrrer den fundne Løsning i noget Tilfælde, *eller* et saadant, som vel forstyrrer en eller flere af de fundne Matstillinger, men til Gjengjæld muliggjør en anden Matstilling i disse Tilfælde. Er der derimod ikke

Mat efter *alle* Sorts Træk, er første Træk et saadant, som muliggjør Mat i de manglende Tilfælde.

Den *negative* Løsningsmetode, der som sagt ligeledes bør kombineres med den eksperimenterende, bestaar deri, at man, idet man prøver sig frem, overspringer det Træk som giver Sort Lejlighed til at hindre Løsningen ved f. Ex. at byde Hvid Skak, slaa en nødvendig Brik, o. s. v. Man opstiller saa at sige det Spørsmaal: Hvad fører *ikke* til Maalet. Her maa man imidlertid vare forsigtig. Thi Opgavens Ide kan jo gjerne netop være den, at en tilsyneladende nødvendig Brik ofres eller, at Sort giver Lejlighed til at byde en Skak. Den negative Metodes Betydning er den at inskrænke Antallet af de Tilfælde, som skal proves.

Man bør vænne sig til at løse fra Diagrammet. At opstille Totrækkere paa Brædet er altid utilborligt. Tænke et Træk frem kan enhver Skakspiller. Men ogsaa Tretrækkere bør man løse uden at opstille dem. I det mindste bør man prøve derpaa og udfinde saa meget som muligt uden Opstilling paa Brædet. Det har sin store Fordel bestandig at have Begyndelsesstillingen for Øje, og man undgaar ved at løse fra Diagrammet en Flytten om med Brikerne, der ofte hindrer i at faa øje paa de tilsigtede Matstillinger.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal endnu gives nogle praktiske Vink for Begyndere.

1) Idet Løseren begynder en Opgaves Løsning og prøver Konsekvenserne af forskellige Indledningstræk, kan han paa Forhaand gaa ud fra, at der ikke begyndes med Skak eller med at slaa en sort Officer, samt at der sandsynligvis ikke begyndes med at slaa en sort Bonde, binde en sort Officer, eller afskjære et Felt fra sort K. uden at give et Frifelt till Erstatning. Her er imidlertid at bemærke, at man ofte just ved at probere at begynde med en Skak kan finde Momenter, der giver Nøglen til Løsningen. Opdager man f. Ex. at Opgaven kunde løses i et Træk mindre ved en Skak, saafremt den eller den sorte Officer ikke var, eller saafremt det eller det Felt ikke var til sort Konges Raadighed, vil meget ofte det første Træk være et saadant, som bortleder nævnte sorte Officer eller bevirker at nævnte Flugtfelt afskjæres.

I Tankevirkensheds Love, Studier af *Meidell* (Kristiania 1877), hvori Forfatteren forsøger at analysere og fremstille de Tankebevægelser, der gaar for sig ved Løsningen af Problemer, hvis Behandling kræ-

ver kombinatoriske Betragtninger, er iblandt de Exempler, Forfatteren anfører for at illustrere sine Undersøgelser, ogsaa givet Løsningen af 2 Skakproblemer. Der vises, hvorledes Løseren arbejder sig frem fra de første famlende Forsøg, hvorledes han ved at gjennemgaa forskellige Kombinationer, som alle strander, efterhanden faar udelukket, hvad der ikke fremmer Løsningen, og derved faar et saadant klarere Syn paa Opgaven, at han naar det rette Resultat. I de nævnte Exempler vises bl. a., hvorledes forskellige forsøgte Skakker, der ikke fører til Maalet, i Virkeligheden bringer Løseren paa rette Vej.

2) Naar man ved at prøve Konsekvenserne af Sorts forskellige Træk bemærker, at Mat i det forlangte Trækantal kan frembringes uden Hjælp af en bestemt hvid Officer, taler Sandsynligheden for, at denne skal flyttes i første Træk til et Felt, hvor Mat muliggiøres i de Tilfælde, hver de øvrige hvide Brikker ikke viste sig tilstrækkelige, samt at den skal sættes i Slag.

3) En hvid Brik, som hæmmer Hvids Spil, skal ofte sættes i Slag i 1:ste Træk.

4) Ofte røber hvid Konge Løsningen. Naar denne ikke skal medvirke i en af Matstillingerne eller bruges paa anden Maade (f. Ex. til at standse en sort Bonde, der ved at kunne flyttes vilde hindre Træktvang) anbringes den sædvanligvis i et Hjørne, forudsat at den der ikke kan bydes en Løsningen hindrende Skak. Derfor røbe hvid Konges Placering andendstedes ofte noget, f. Ex. at den skal gribe aktivt ind, nærme sig sort Konge eller, at sort K. skal bringes hen i Nærheden af den. Er hvid K. udsad for Skak røbes meget. Kan den let angribes, røber dette ofte, at Hvid andre Træk ikke kan være et stille Træk. Bestaar Opgavens Pointe just deri, at hvid Konge skal bydes Skak af en Brik, der ikke skal slaas, vil under alle Omstændigheder Muligheden af en Mængde Træk være udelukket.

5) Ofte røber hvide Bønder, at Hvid skal spille saaledes, at det muliggiøres, at sort Konge nærmer sig dem. Sorte bønder flere Felter borte fra sort Konge (f. Ex. Triplebonden) kan røbe detsamme.

6) En Patstilling viser altid, at det skal muliggiøres, at Sort kan trække. Meget ofte er det sort Konge, der skal have Frifelter. (Dette er selvfølgelig, hvis Opgaven er en roi depouillé Opgave: en saadan, hvor Sort kun har Konge.) Ofte frembringes Frifelter derved, at Kongen eller at Taarn spærrer for en Løbers Angrebslinie eller Kongen eller en Løber

spærrer for et Taarns Angrebslinie for, naar Sort K. gaar ind paa denne, at angribe denne med opdækt Skak. I den bekendte »indiske Opgave«, hvor Patstilling fremkommer derved, at en sort Bonde stoppes af en hvid Bonde, muliggyøres et Taarns Spærring for Løber ved at Løberen i første Træk placeres saaledes, at Taarn kan spærre. Denne Opgave har fundet talrige Efterligninger. »Vi har alle komponeret vort indiske Problem«, skriver Loyd i sin Chess Strategy. »Saadane indiske« Opgaver er et Exempel paa Opgaver, hvor Begyndesestillingen ikke er en Patstilling, men som loses derved, at Løseren skal forberede at en fremtidig Patstilling undgaaes eller ophøres. Dette er ogsaa Tilfældet i mangfoldige Opgaver, hvor en paa syvende Række placeret hvid Bonde i første Træk forvandles til Taarn eller Løber, fordi dens Forvandling til Dronning senere vilde fremkalde en Patstilling.

7) Naar sort Konge har et Flugtfelt, opdager man meget ofte Løsningen ved strax at tænke sig den flyttet dertil. Ses det f. Ex. at sort Konge fra dette Flugtfelt kan undslippe til et Felt, hver den ikke kan gjøres mat, maa *dette* Felt afskjæres ved første Træk. Dette sker ofte ved en Officer, der stilles i Slag.

8) I symmetriske Stillinger er første Træk sædvanligvis et saadant, som ikke ophæver Symmetrien.

9) En hvid Officer (navnlig Dronningen), som staar paa en ugunstig Plads: paa et Felt, hvor den aabenbart intet udredder, skal sandsynligvis flyttes i 1:ste eller 2:det Træk. Englænderne har et træffende Udtryk for en saadan Opstilling. De siger, at Officeren staar »out of play«. Selvfølgelig søger en hver nogenlunde dygtig Problemforfatter at undgaa en Opstilling af denne Art. Men faktisk er det, at saadanne Officerer »out of play« er meget almindelige, fordi deres Opstilling paa Felter, hver de er aktivere, vilde fremkalde en Biløsning.

10) Mange Gange røbes Løsningen derved, at Stillingen indbyder til en Finesse. Der er mange Opgaver, hvor hvid Dronning ved første Træk placeres paa et Felt, hvor den frembringer en fin, skjult Trusel, idet den samtidig stilles i Slag. Løseren ser hurtig Virkningen af, at Dronningen stilles i Slag. Derved opdages første Træk, hvorved det meget lettes at finde den skjulte Trusel. Faar man øje for en smuk Vending, en smuk Matstilling eller interessant Manøver, der vilde fremkomme ved at sort Konge flyttedes til et Felt, der er afskaaret, bor man prøve i første Træk

at flytte den hvide Brik der afskjærer Feltet. Virkningen af et Dronningoffer i andet Træk røber ofte Indledningstrækket.

11) Er et af de sorte Konge omgivende Felter angrebet af flere hvide Brikker eller samtidig afskaaret ved en sort Brik og angrebet af en eller flere hvide Brikker, er Sandsynligheden for, at en af disse hvide Brikker skal flyttes strax eller senere meget stor, da man tør gaa ud fra, at vor Tids Problemforfattere søger at gjøre Matstillingerne rene samt at sorte Konge i flere Tilfælde skal sættes mat paa sit oprindelige Felt.

12) Slutelig skal her anføres nogle Vink med Hensyn til Selvmatters Løsning. Gjennemgaaende er Selvmatter lettere at løse end direkte Opgaver i samme Trækantal, naar undtages Totrækkere og maaske Tretrækkere. I mangfoldige Tilfælde vil man hurtig se, om hvid Konge skal gjøre mat paa sit oprindelige Felt, vistnok det hyppigste, eller paa et andet eller begge Dele. Dernæst vil man hurtig se med hvilken eller hvilke sorte Brikker Matten skal udføres. Er Stillingen en saadan, at Sort ved at røre en bestemt Brik nødes til at gjøre mat, skal man enten fremkalde en Træktvangstilling, hvor alle mobile sorte Brikker nødes til at gjøre mat, eller skaffe den eller de sorte Brikker, der har Bevægekraft ud af Verden ved Slag eller Binding. Mange smukke Officersfangst-opgaver findes i Selvmatslitteraturen. Af danske Problemforfattere har især *Broholm* og *Lose* dyrket denne Specialitet. Af stor Vigtighed er det at observere, om alle Pladserne omkring hvid Konge ere afskaarne ved hvide Brikker eller Angreb af sorte. Er mange Pladser uafskaarne, taler dette for, at hvid K. skal flyttes. Er kun et enkelt Felt uafskaaret, skal dette under Løsningsprocessen afskjæres om ikke før, saa ved det matsættende Træk. I mange Tilfælde er det indlysende, at dette Frifelt skal besættes af en hvid Brik. Er hvid K. f. Ex. placeret paa a_1 og Frifeltet a_2 , og er i dette Tilfælde den eneste mobile sorte Brik, der haves til Raadighed, en sort Løber, saa kan denne jo ikke angribe samtidig a_1 og a_2 . Saadanne Flugtfelter afskjæres ofte ogsaa ved at tvinge en sort Officer til at afskjære dem i bunden Tilstand.

I øvrigt gjælder om Selvmatopgaver meget af, hvad om direkte Opgavers Løsning er bemærket. Af Vigtighed er det saaledes at danne sig et Skjøn om, hvorvidt Opgaven er en Træktvangs- eller Truselsopgave, om man tør lade sort Konge have et Flugtfelt, om sort Konge skal jages andenstedt hen, hvilket ogsaa her kan røbes ved hvide Bønder, der ikke

kan have anden bestemmelse. Ogsaa her kan Patstillinger, mulige Patstillinger, en Dronning »out of play» o. s. v., o. s. v. røbe Løsningen.

C. Problemkomposition. Konstruktive Vink.

Til de anførte Vink om Opgavers Løsninger skal sluttelig anføres nogle praktiske Regler for Komposition af Skakopgaver til Hjælp for Begyndere. Dog skal strax bemærkes, at hvor skabende Evne mangler, vil al Teori være unyttig og det kjendte Ord »grau ist alle Theorie» finde Stadfæstelse.

1) *Idé*. Først og fremmes maa man have en Ide, noget man vil udtrykke i Problemets Form, og som kan interessere den som skal finde Løsningen. En særlig skarpt udpræget Ide (»Pointe») giver Lyst til Værket. Ideen kan bestaa i et fint Offer, i en Kombination af Ofre, i tilsyneladende at hindre Hvids Spil, i at muliggjøre et senere Træk, skaffe Plads o. s. v., at bevirke paa en snild Maade en sort Officers Bindning, kan bestaa i et Baghold, i selve Matstillingen eller Kombinationen af Matstillingerne o. s. v. Men Ide skal der til og helst flere Ideer paa en Gang.

Hvorledes man faar en *Idé*? Har man skabende Evne og kjender noget til de mange mulige Finesser, faar man let en *Idé*. Maaske i lang Tid ingen, men til Gjengjæld til andre Tider mange. Ofte bliver de til som i Mythen Pallas Athene, der sprang ud af Zeus' Hoved. Ofte bliver de til derved, at man opstiller nogle Brikker f. Ex. en smuk Matstilling. Mange Gange bringer Studiet af en Opgave, Ens egen eller andres, til at tænke paa analoge Vendinger eller helt andre Ideer, end de i bemeldte Opgave fremstillede. Ved at løse Opgaver faar man mangan god *Idé*. En Forførelse som strander, og som synes lige saa smuk, som den intenderede Losning, kan ofte inspirere til en god Opgave. Ogsaa er det berettiget at tage Ideer fra andre, naar man behandler disse selvstændig, væsentlig forbedrer Udførelsen deraf ved større Skjønhed, rigere Indhold, Kombination med andre Ideer, Udvidelse af Træk antal hvorved væsentlig nye Momenter tilføres. Plagiat har man saare liden Fornøjelse af.

2) *Indledningstræk*. Undgaa saa vidt muligt aabenbart mangelfulde forste Træk. Exempler: At slaa en sort Bonde, at berove sort Konge et eller flere Flugtfelter, at flytte en Brik som staar i Slag hen paa en Plads,

hvor den ikke staar i Slag, at hindre en truende Skak fra Sorts Side, at binde en sort Officer eller Bonde, at bringe en Officer, som er »out of play« i Aktion samt selvfølgelig at begynde med en Skak.

Vælg saa vidt muligt et Indledningstræk, der harmonerer med Ideen, er problemmæssigt. Er det et integrerende Moment i Opgaven, at sort Konge flyttes, at en Officer ofres, at hvid Konge bydes Skak, opgiv da ikke for hurtigt for at gjøre Opgaven korrekt, at lade just ved første Træk henholdsvis sort Konge erholde et Flugtfelt, den paagældende Officer sættes i Slag, hvid Konge blive blottet. Er Konstruktionen foretaget baglænds ud fra en bestemt Matvending, saa prøv at ændre en eller flere af Matstillingerne til noget lige saa smukt hellere end at opgive det gode Indledningstræk.

En Hjælp til at give sine Opgaver ett smukt Indledningstræk har man i et indgaande Kjendskab til de forskjellige Brikkers Ydeevne.

Kongen gaar kun et Skridt og egner sig derfor, i mange Tilfælde til at benytte til et fint Indledningstræk. I Træktvangsopgaver, hvor et lige-gyldigt Træk skal gjøres, kan et Kongetræk gjøre en smuk Virkning. At fjerne den fra sort Konge, at flytte den til et Felt hvor den kan bydes Skak eller hvor den spærrer for en hvid Officer, ser altid godt ud.

Dronningen egner sig ved sin frie Bevægelighed fortrinligt til at gjøre Indledningstrækket med, og mange smukke Problemideer beroer paa, at Dronningen sættes paa en tilsyneladende ugunstig Plads eller sættes i Slag, eller paa, at dens Virksomhed hæmmes af en anden Brik.

Taarnet egner sig til skjulte Baghold, hvorved senere en Binding eller en Skak muliggjøres, til usandsynlige Træk, hvis Virkning ikke falder i øjnene, og til smukke Ofre f. Ex. saadanne, hvorved sort Konge ledes derhen, hvor man vil have den. I »indiske« Opgaver spiller Taarnet en fremragende Rolle.

Loberen lader sig ligeledes benytte til smukke Aabningstræk f. Ex. ved at gaa fra et Hjørne til det modsatte, ved paa en skjult Maade at berede en Binding ved at skaffe sort Konge Flugtfelter o. s. v.

Springeren egner sig særlig til i første Træk at give sort Konge mere Frihed. Den kan paa en Gang give 5 Felter fri, naar den samtidig med at give de af den selv beherskede 2 Felter, spærrer for Taarn og Løber paa en Gang. Mange Opgaver begynder med et fint Springertræk, f. Ex. saadanne, hvor Springeren sættes i Slag for en sort Bonde.

Bonden. Interessante Bondeaabningstræk er særlig saadanne, hvorved en Bonde forvandles til T., L. eller S., hvorved en Bonde slaauer en passant, samt hvorved en Bonde giver sort K. et Flugtfelt, navnlig naar ved Bondetræket en Officersgardering ophæves.

3) *Varianter.* Hvorledes frembringes smukke Varianter? Først og fremmest maa nævnes: Ved at kombinere gode Ideer. Har man en Ide, der beroer paa, at en hvid Officer sættes i Slag i første Træk, da kan den ofte kombineres med en anden Ide, der beroer paa, at samme Officer slaaes af en anden sort Brik, der derved bortledes fra at hindre en smuk Spillemaade. Det lønner sig altid, naar man har en Ide til en Opgave at overveje, med hvilke andre Ideer den kan kombineres.

Mange Varianter beror paa, at man til Udgangspunkt har forskellige Trusler hvad enten man lader dem alle forblive og ved forskellige sort Træk muliggjør, at samtlige Trusler hindres paa en nær, eller man strax hindrer alle Trusler paa en nær og lader Spillet i de andre fremkomme ved de hindrende sorte Brikkes Flytning. I Træktvangsopgaver fremkommer Varianterne af sig selv ud fra Ideen. Mange smukke Varianter er fremkomne derved, at man under Undersøgelsen af sin Opgave opdagede et skjult Dobbeltspil og hindrede dette ved en sort Brik, hvis Flytning samtidig muliggjorde Spillet i den fundne Dual og hindrede den oprindelige Trusel eller Træktvangsvending.

Har man fundet en interessant Biløsning til en Tretrækker, har man ett ypperligt Materiale til et smukt Variantspil i en Firetrækker ved at kombinere Hoved- og Biløsning.

4) *Brikvalg.* Er Virkningen densamme, vælg hellere en svag Brik, end en stærk, hellere en sort Brik, end en hvid, forudsat at ikke Ulemper, Dobbeltbønder o. s. v. opstaar deraf. Gjennemført økonomi giver et Skjønhedsindtryk. Det er smukkere at lade Felter i en Matstilling afskjæres af en Springer, end at udføre dette ved to Bønder, men bliver samme Springer uanvendt i vigtige Varianter, er Bønderne alligevel at foretrække. Thi Statister maa altid saa vidt som muligt undgaaes.

5) *Forførelser.* Naar man har opdaget Biløsninger i en Opgave, som er færdig hvad angaar Gjennemførelsen af de tilsigtede Ideer og Løselighed, skal man ikke være for hastig med at slaa dem ihjel paa kraftig Vis. Jo mere fint og dybtliggende et Modtræk er, jo mere uanseligt det

synies, desto snarere vil Løseren tro, at den Løsning, som kun strander paa bemeldte Træk, er den tilsigtede.

Viser der sig ved Opgavens Undersøgelse ingen Forførelser, og viser det sig, at Sorts Modtræk imod de forskellige Løsningsforsøg ligger lige for Dagen, da prøve man paa at gjøre et og andet af disse Modtræk mindre stærkt, blot at det forbliver tilstrækkelig stærkt til at hindre Biløsning. Mangen Forførelse er fremkommet saaledes.

Den største Kunst forudsætter de *forsættlige* Forførelser, saadan, som Forfatteren med Villie har lagt ind i Opgaven og under Konstruktionsprocessen anlagt Opgaven paa. Et Indledningstræks Finhed forøges meged derved, at Løseren, som forsøger Forfatterens Træk, tillægger det en helt anden Hensigt, og derfor en Tid forlader det, fordi det tilsyneladende ikke fører til Maalet.

6) *Korrigerig*. Ogsaa ved Fjernelsen af Ukorrektheder, navnlig af Biløsninger, maa man anvende Omhu. Men tilföje aldrig nye Brikker, før det er prøvet, om hele Stillingens Flytning til højre eller venstre eller Brædtets Omdrejning eller en enkelt Briks, f. Ex. hvid Konges Flytning kan klare Sagen. Ved Bortskaffelsen af Dobbelspil skal man altid undersøge, om ikke værdifulde Varianter kan opnaaes, som oven er antydet. For at sikre sig Opgavens Løselighed, bør man prøve alle mulige Forsvarstræk, og for at sikre sig imod Biløselighed, alle mulige Træk fra Hvids Side.

7) *Finesser*. Skal Værket lykkes, maa man være nøje kjendt med de mange Finesser, de forskellige Stillinger giver Anledning til. Begynd ikke at komponere, førend du kjender et større Antal gode Opgaver. Navnlig har det Betydning at kjende mange af de Maader, *Ofre* anvendes paa. Officersofre er et overordentlig vigtigt Hjælpemiddel i Problemkunsten, hvad man allerede i Kunstens Barndom havde øje for. Ved Ofre kan man bevirke, at Sorts Brikker bessætter Felterne om sort Konge («den kvalte Mat»), at sorte Brikker bortledes fra Felter, hvor de hindrer den tilsigtede Mat, at sort Konge gaar til det Felt, hvor man vil have den hen, at Sorts Officer spærrer for hverandre, at en Officer, som i en enkelt Variant ikke har Anvændelse, fjernes, og saaledes Økonomiens Love fastholdes, og mange andre Ting.

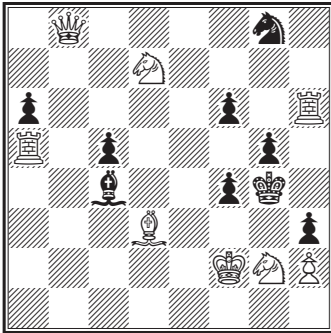
Jo flere Finesser man kjender, desto bedre vil man bestandig i hver givet Tilfælde vide af udnytte Stillingen og »akkommodere» sin Idee

med alle saadanne Skjønheds og Pointemomenter, hvormed den lader sig forene.

8) *Konstruktionsprocessen*. Sluttelig skal her indskærpes, at man bør vænne sig til at komponere baade forlænds og baglænds og ofte maa under en Opgaves Udarbejdelse gjøre begge Dele. Det er let nok at faa en korrekt Opgave i Stand ved at opstille en Matstilling og gaa baglænds. Men ofte vil man opdage, at den Pointe, man haabede at faa frem ved at tage den bestemte Matstilling til Udgangspunkt, ikke fremkom og, at Resultatet blev grumme trivielt. Vel bør man have en ren og økonomisk Matstilling som Slutningsresultat for øje under hele Kompositionsarbejdet, men stedse forbeholdende sig at kunne forandre dens Form og saaledes, at man samtidig har en Del andre Momenter i Løsningen for øje. Under hele Arbejdet skal man spejde efter Finhedsmomenter i Begyndelsen, Midten og Slutningen af Opgaven, og hele Tiden skal man overveje, hvilke Kombinationer der tilbyder sig, hvilke Ideforbindelser der kan tænkes, og hvilke Forbedringer der er mulige. Under hele Arbejdet maa man anvende streng Kritik og aldrig blive staaende ved noget Resultat, førend man føler sig forvissat om, at man ikke formaa at opnaa et endnu bedre Resultat.

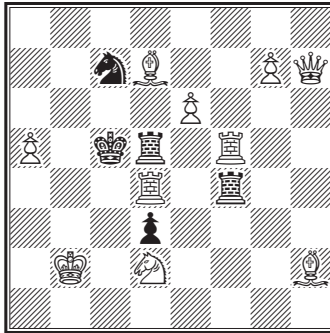
DIREKTE OPGAVER

1. C. Albrechtsen

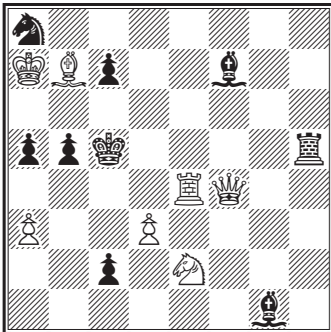
Mat i 2 Træk

2. J. Giersing

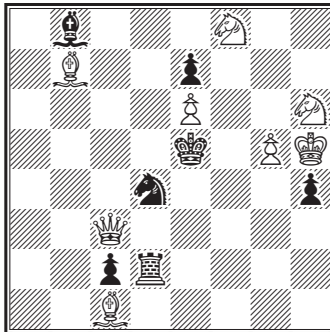
Mat i 2 Træk

3. S. Hertzsprung

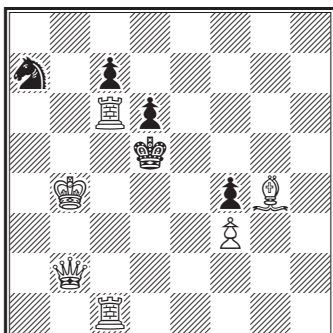
Mat i 2 Træk

4. V. Holst

Mat i 2 Træk

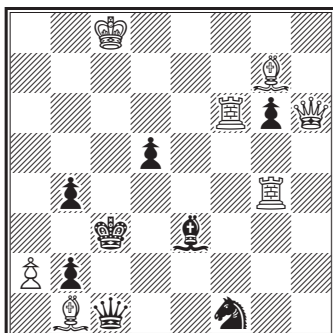
5. Th. Jensen

Mat i 2 Træk

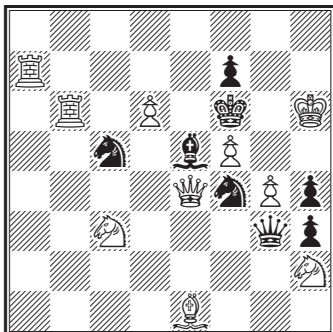
[Schachzeitung, 1870:12]

6. Th. Jensen

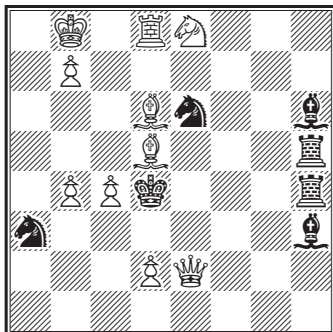
Mat i 2 Træk

7. Th. Jensen

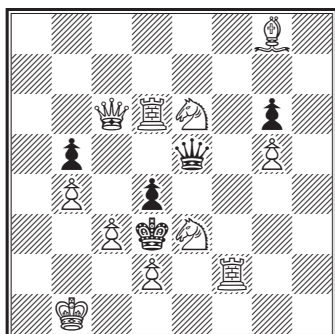
Mat i 2 Træk [*]

8. Th. Jensen

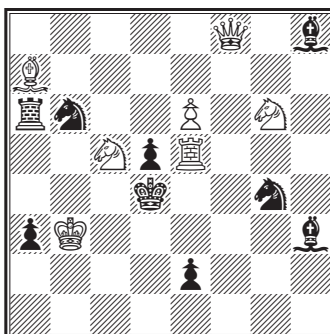
Mat i 2 Træk

9. W. Jensen

Mat i 2 Træk [*]

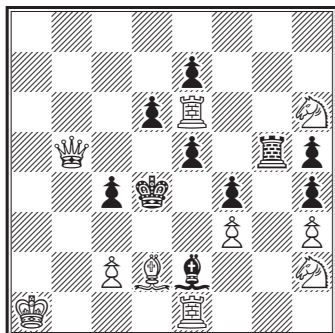
10. W. Jensen

Mat i 2 Træk

3 Præmie i *Brighton Guardian's* Turnering 1882.

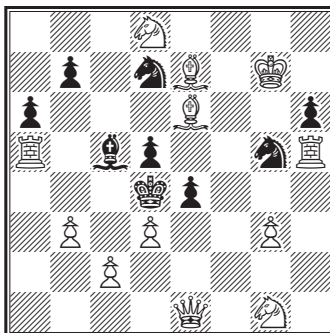
11. W. Jensen

Mat i 2 Træk

4 Præmie i *Nuova Rivista degli Scacchi's* Turnering 1882.

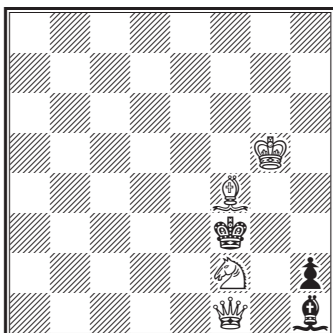
12. W. Jensen

Mat i 2 Træk

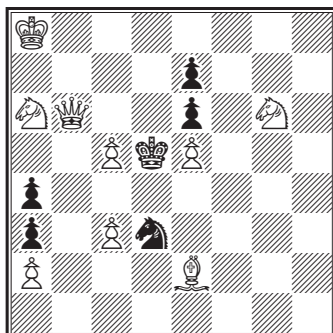
Hædrende Omtale i *Nuova Rivista degli Scacchi's* Turnering 1882.

13. W. Jensen

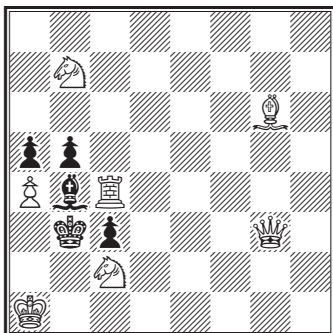
Mat i 2 Træk

14. W. Jensen

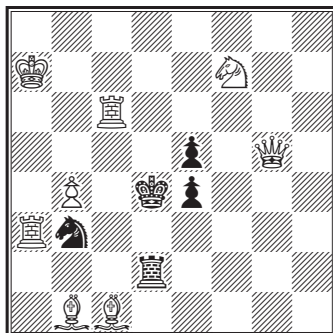
Mat i 2 Træk

15. W. Jensen

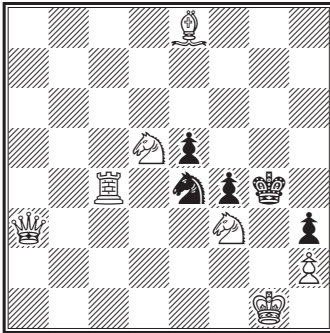
Mat i 2 Træk

16. W. Jensen

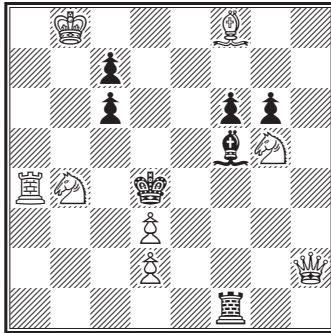
Mat i 2 Træk

17. W. Jensen

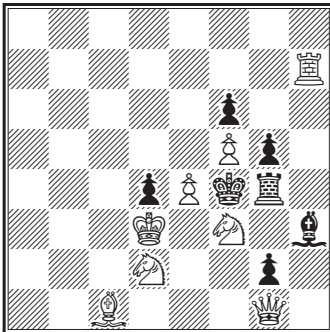
Mat i 2 Træk

18. W. Jensen

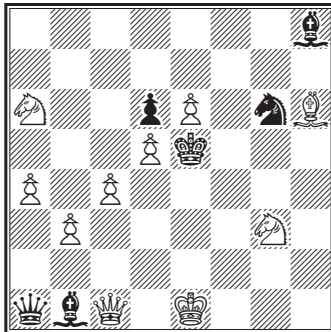
Mat i 2 Træk

19. W. Jensen

Mat i 2 Træk

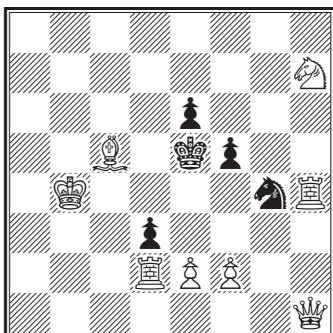
20. J. Jespersen

Mat i 2 Træk

3 Præmie i *Nuova Rivista degli Scacchi*'s 2 Turnering 1881.

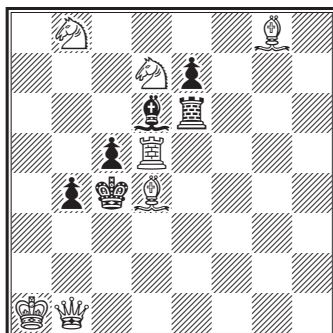
21. J. Jespersen

Mat i 2 Træk

1(2) Præmie ex æquo i *Bradford Observer's* Turnering 1884.

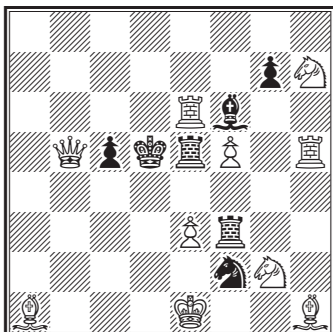
22. J. Jespersen

Mat i 2 Træk

3 Præmie i *Baltimore Sunday News* Turnering 1888.

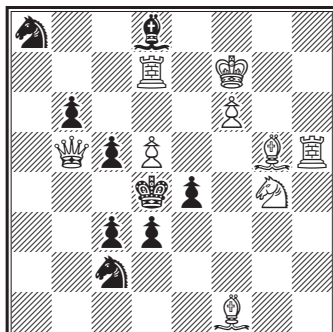
23. J. Jespersen

Mat i 2 Træk

2 Præmie i *Liverpool Mercury's* Turnering 1892.

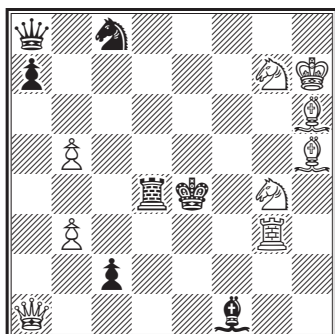
24. J. Jespersen

Mat i 2 Træk

4 Præmie i *Chess Monthly's* Turnering 1895.

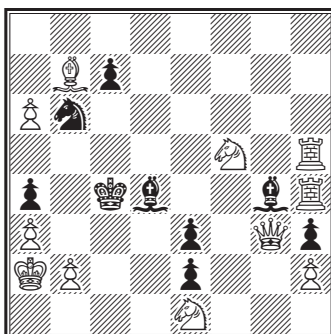
25. J. Jespersen

Mat i 2 Træk

1 Præmie i *Piccolo Scacchista's* Turnering 1896.

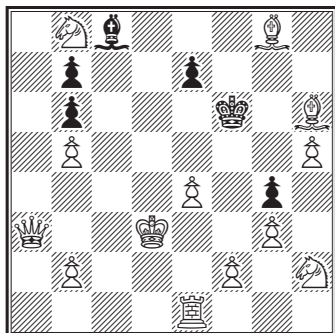
26. J. Jespersen

Mat i 2 Træk

2 Præmie i *Brighton Society's* Turnering 1896.

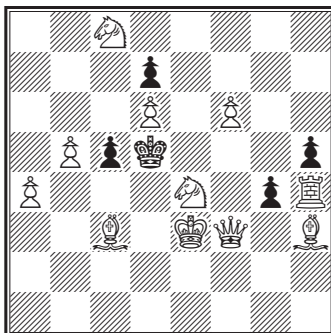
27. J. Jespersen

Mat i 2 Træk

3 Præmie i *The House's* Turnering 1898.

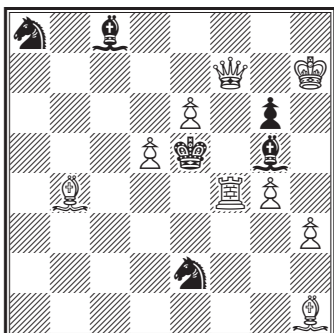
28. J. Jespersen

Mat i 2 Træk

1 Præmie i *Brighton Society's* Turnering 1898.

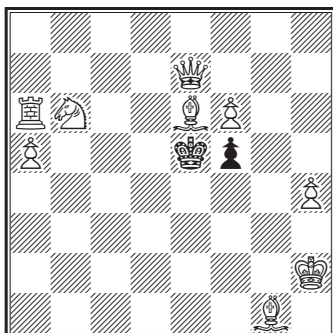
29. J. Jespersen

Mat i 2 Træk

1 Præmie i *Amsterdamer Weckblads*
& Halvarsturn. 1897.

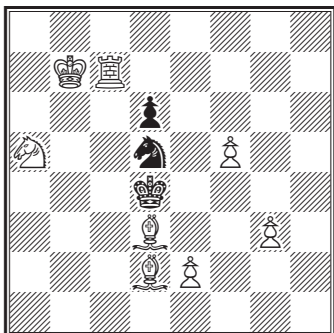
30. J. Jespersen

Mat i 2 Træk

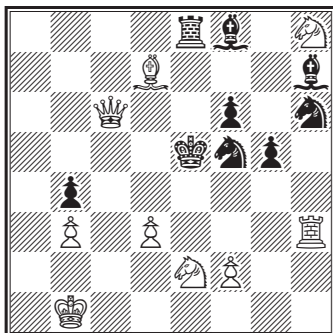
[*Nationaltidende* 1897]

31. L. Larsen

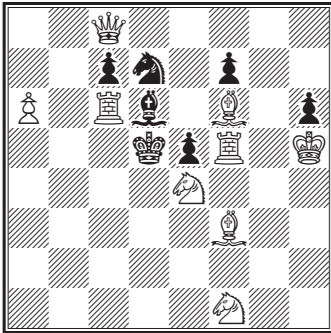
Mat i 2 Træk

32. L. Larsen

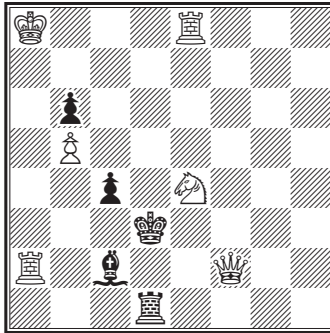
Mat i 2 Træk

33. P. A. Larsen

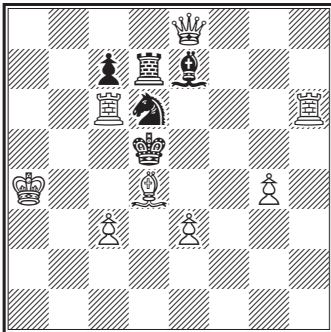
Mat i 2 Træk

34. P. A. Larsen

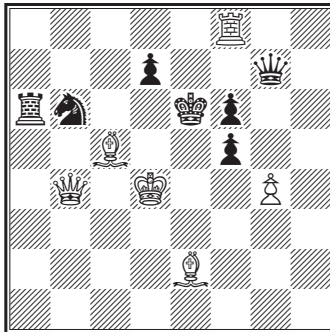
Mat i 2 Træk

35. R. P. Larsen

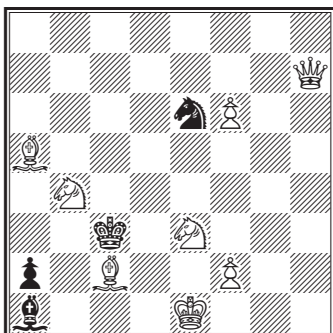
Mat i 2 Træk

36. O. Lehmann

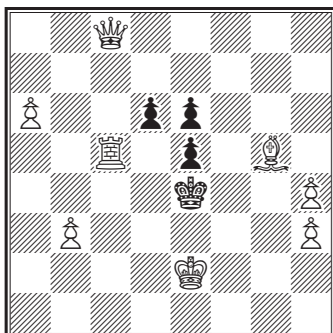
Mat i 2 Træk

37. N. C. C. Lose

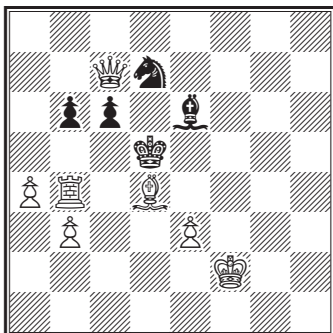
Mat i 2 Træk

38. O. Meisling

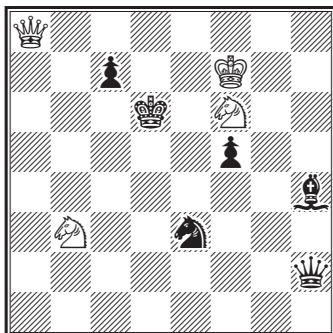
Mat i 2 Træk

39. E. Mortensen

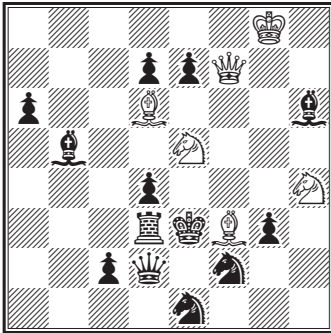
Mat i 2 Træk

40. A. Munck

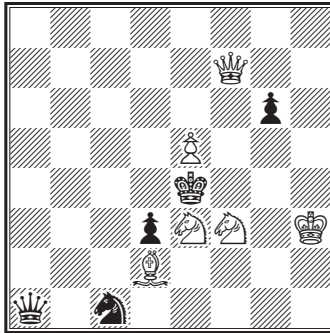
Mat i 2 Træk

41. A. Munck

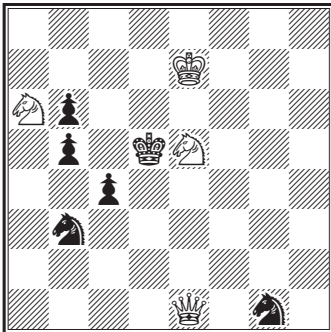
Mat i 2 Træk

42. A. Munck

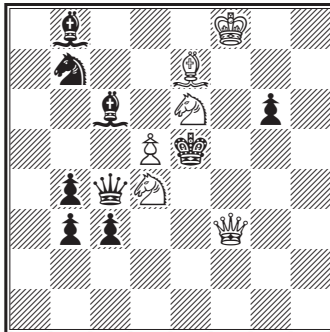
Mat i 2 Træk

43. A. Munck

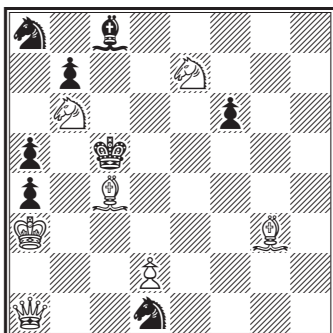
Mat i 2 Træk

44. A. Munck

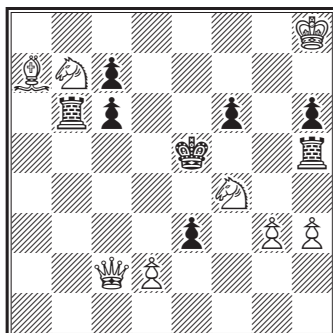
Mat i 2 Træk

45. J. Möller

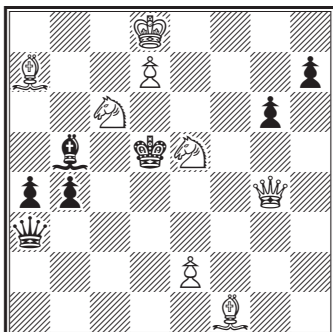
Mat i 2 Træk

46. J. Möller

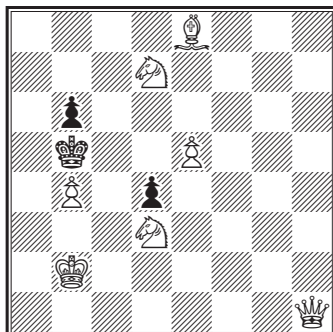
Mat i 2 Træk

47. J. Möller

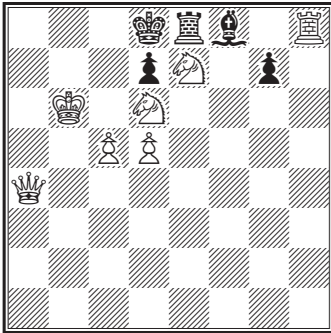
Mat i 2 Træk

48. V. Nielsen

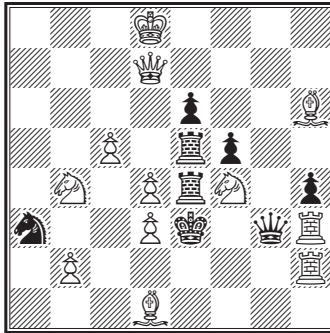
Mat i 2 Træk

49. V. Nielsen

Mat i 2 Træk

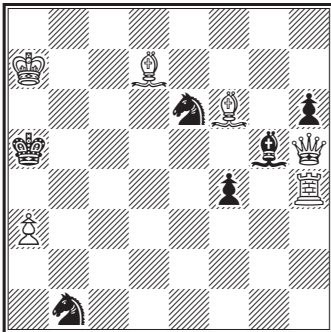
50. C. Chr. Pedersen

Mat i 2 Træk

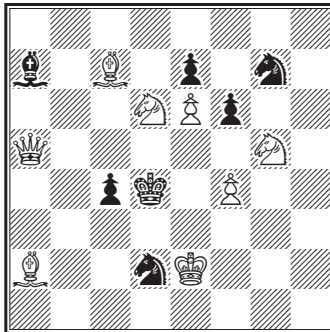
Hædrende Omtale i *Brighton Society's Problemturn*. 1895.

51. C. F. Petersen

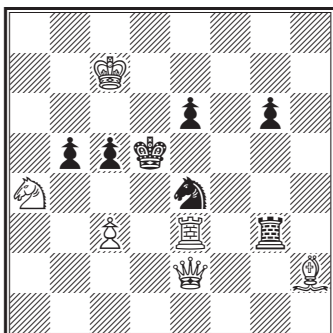
Mat i 2 Træk

52. J. F. Porst

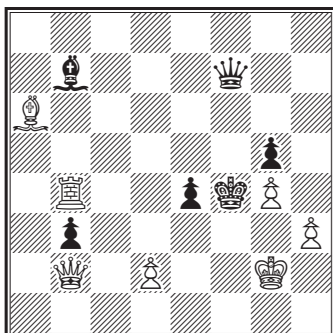
Mat i 2 Træk

53. O. Sommerfeldt

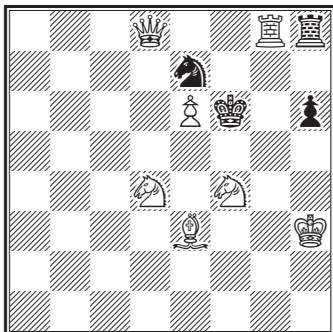
Mat i 2 Træk

54. O. Sommerfeldt

Mat i 2 Træk [*]

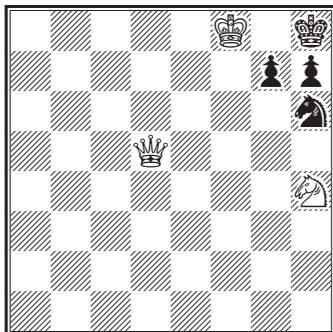
55. C. Weiss

Mat i 2 Træk

[*Nationaltidende*, 1886?]

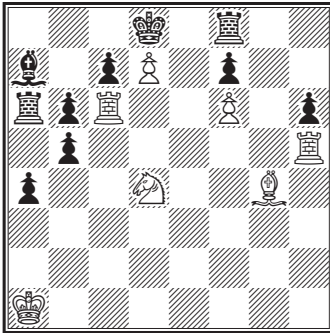
56. Chr. Wiehe

Mat i 2 Træk

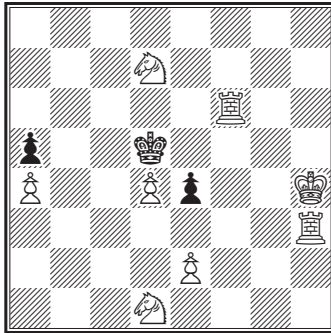
[*Nationaltidende*, 1884]

57. C. Albrechtsen

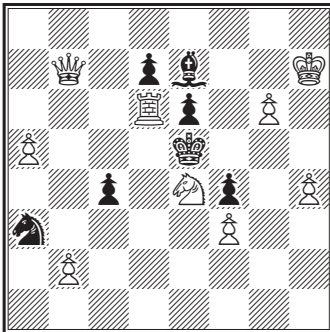
Mat i 3 Træk

58. C. Albrechtsen

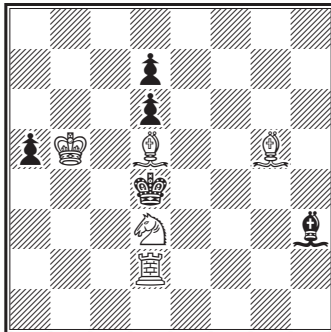
Mat i 3 Træk

59. Arntz

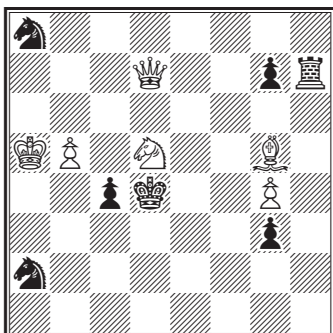
Mat i 3 Træk

60. Arntz

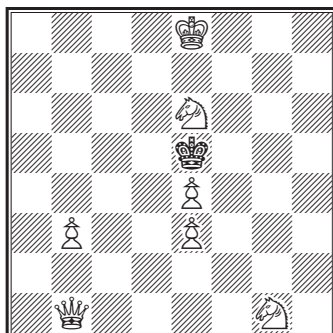
Mat i 3 Træk

61. V. E. Brummer

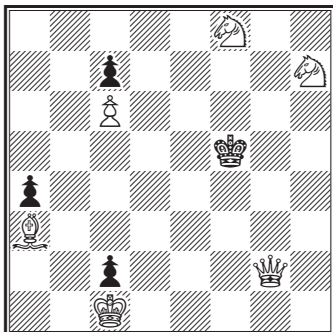
Mat i 3 Træk

62. V. E. Brummer

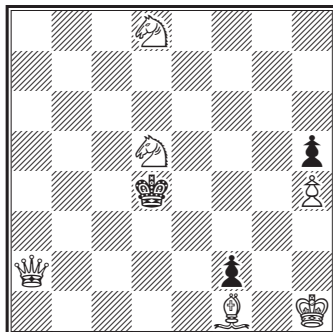
Mat i 3 Træk

63. V. E. Brummer

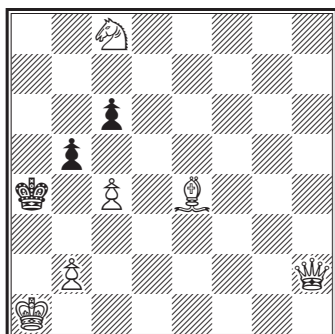
Mat i 3 Træk

64. V. E. Brummer

Mat i 3 Træk

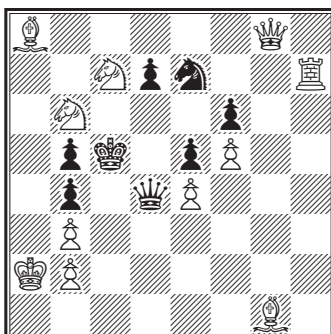
65. C. Dahl

Mat i 3 Træk

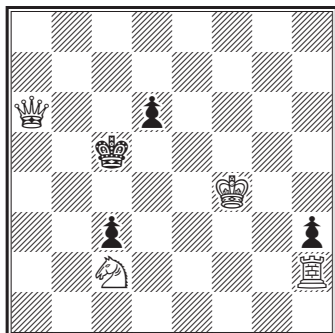
Hædrende Omtale i *American Chess Journal's* Turnering 1880.

66. C. Dahl

Mat i 3 Træk

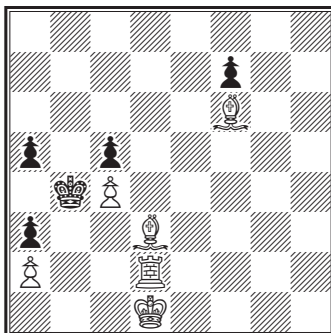
67. C. Dahl

Mat i 3 Træk

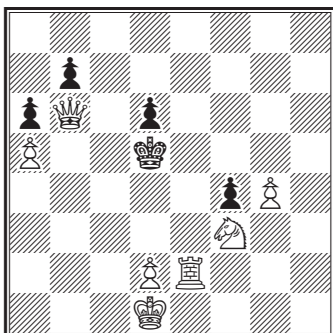
[*Nationaltidende*, 1897-01-10]

68. C. Dahl

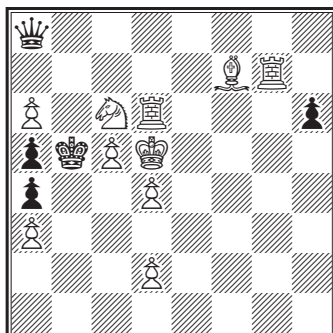
Mat i 3 Træk

69. C. Dahl

Mat i 3 Træk

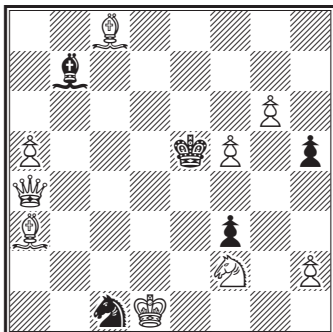
70. C. Dahl

Mat i 3 Træk

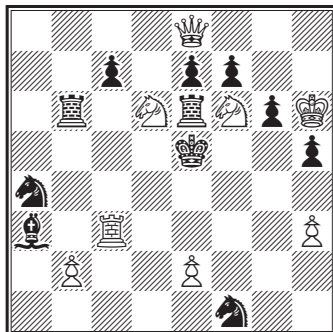
[Nationaltidende, 1897-11-27]

71. J. Giersing

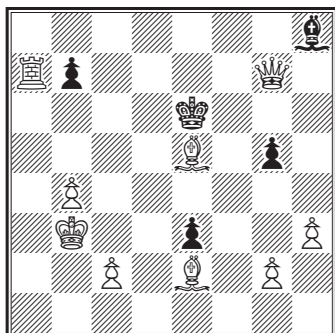
Mat i 3 Træk

72. S. Hertzsprung

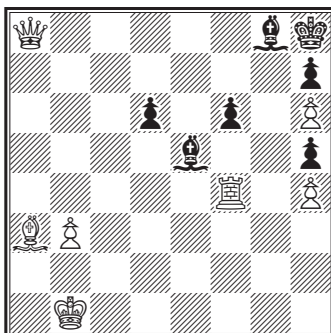
Mat i 3 Træk

73. S. Hertzsprung

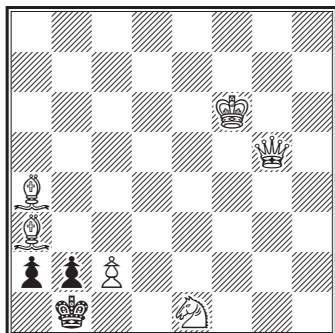
Mat i 3 Træk

74. S. Hertzsprung

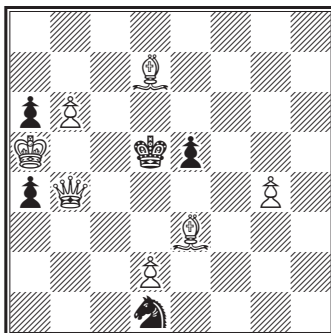
Mat i 3 Træk

75. S. Hertzsprung

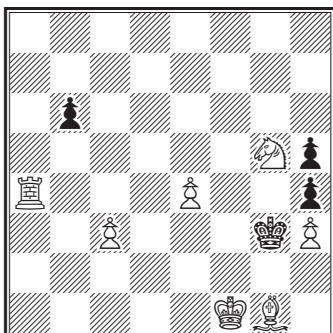
Mat i 3 Træk

76. S. Hertzsprung

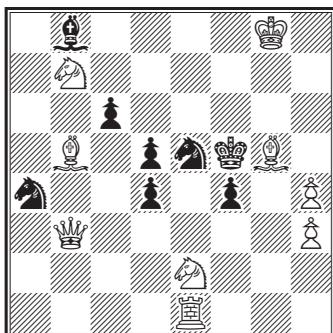
Mat i 3 Træk

77. S. Hertzsprung

Mat i 3 Træk

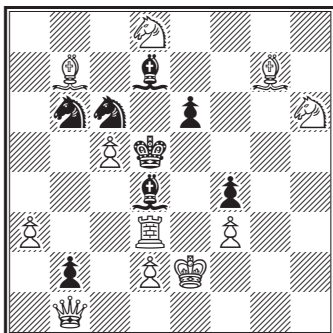
78. V. Holst

Mat i 3 Træk

3 Præmie (3 Specialpræmie for bedste nordisk Problem), *Nationaltidende*, 1881

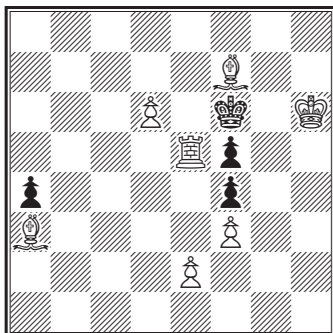
79. V. Holst

Mat i 3 Træk

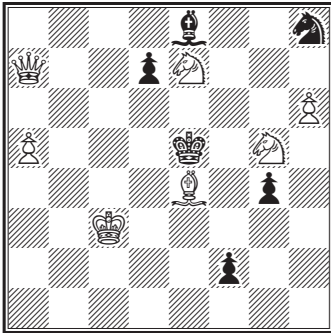
Præmieret ved Nationaltidendes
Konkurrence om Pladsen som
Nr. 1000.

80. V. Holst

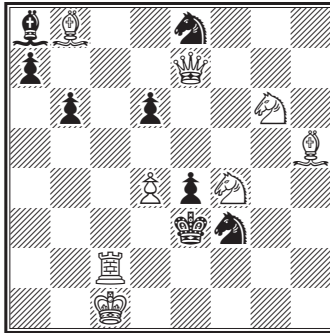
Mat i 3 Træk [+]

81. V. Holst

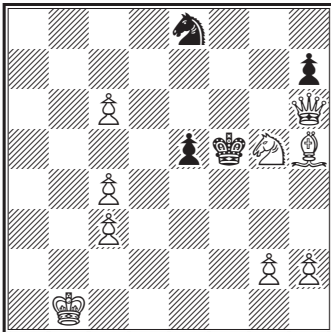
Mat i 3 Træk

82. V. Holst

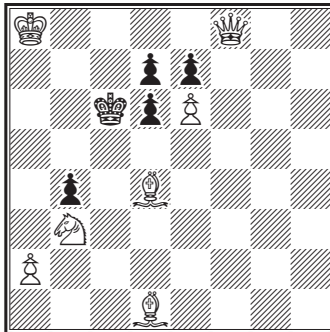
Mat i 3 Træk

83. V. Holst

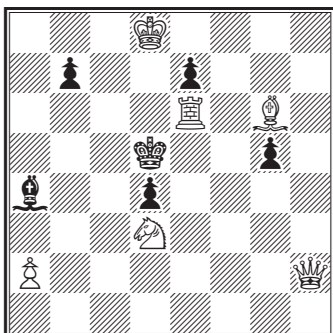
Mat i 3 Træk

84. V. Holst

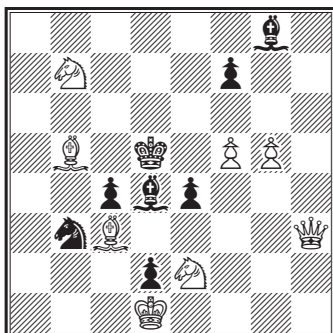
Mat i 3 Træk

85. V. Holst

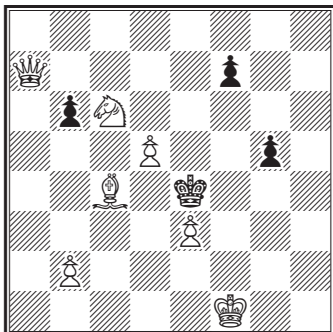
Mat i 3 Træk [+]

86. V. Holst

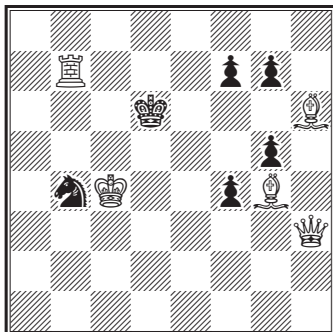
Mat i 3 Træk [*]

87. V. Holst

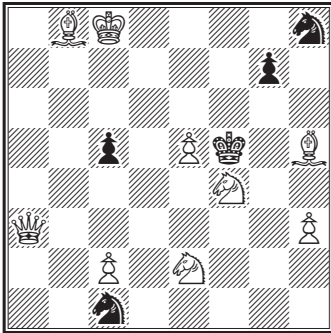
Mat i 3 Træk

88. V. Holst

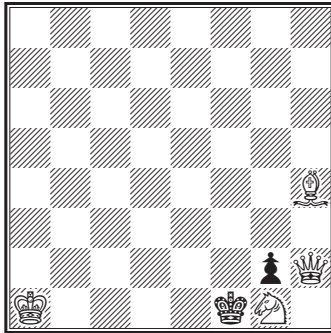
Mat i 3 Træk

89. V. Holst

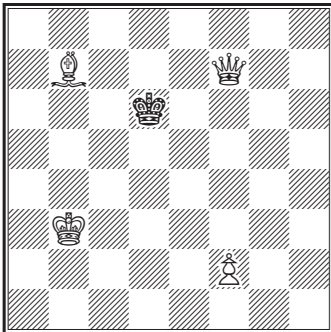
Mat i 3 Træk

90. I. Iversen

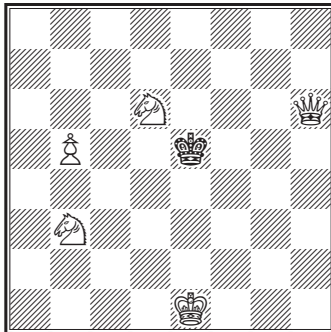
Mat i 3 Træk

91. I. Iversen

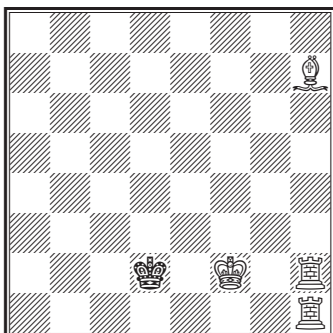
Mat i 3 Træk

92. I. Iversen

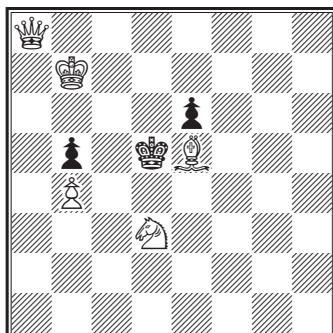
Mat i 3 Træk

93. I. Iversen

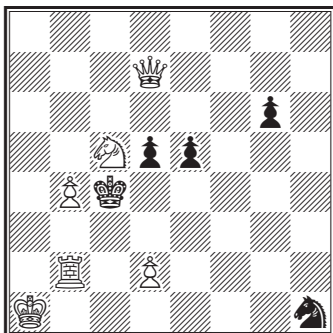
Mat i 3 Træk

94. I. Iversen

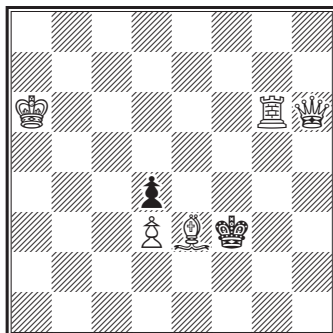
Mat i 3 Træk

95. I. Iversen

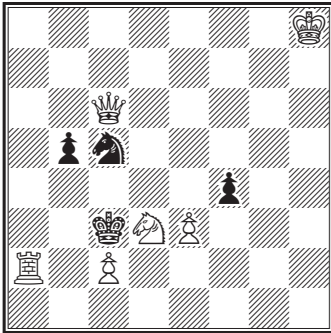
Mat i 3 Træk

96. I. Iversen

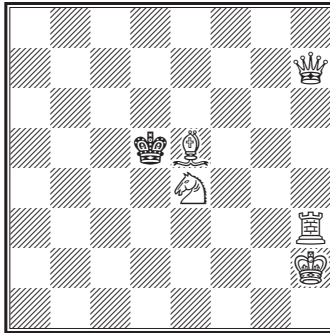
Mat i 3 Træk

97. I. Iversen

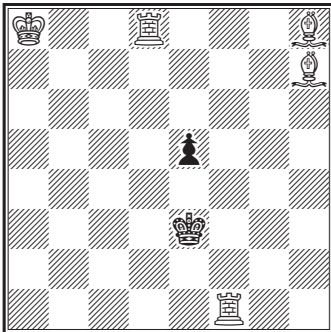
Mat i 3 Træk

98. I. Iversen

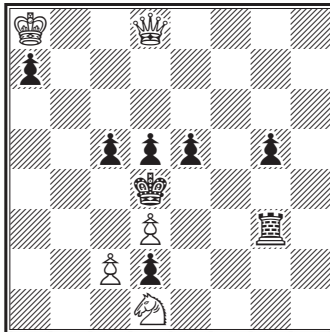
Mat i 3 Træk

99. I. Iversen

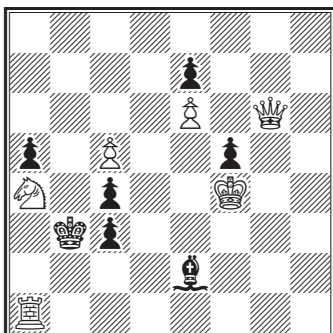
Mat i 3 Træk

100. I. Iversen

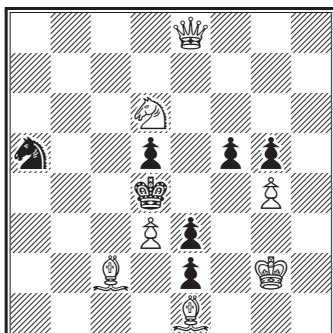
Mat i 3 Træk

101. W. Jensen

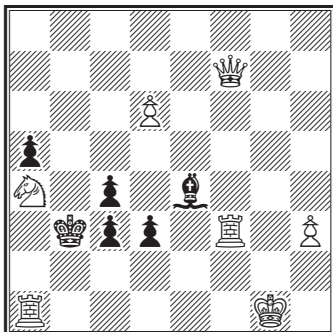
Mat i 3 Træk

102. W. Jensen

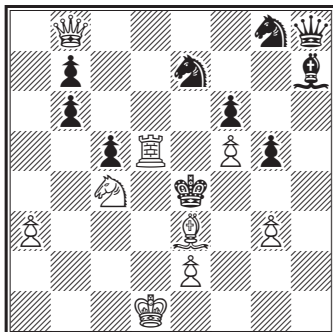
Mat i 3 Træk

103. W. Jensen

Mat i 3 Træk

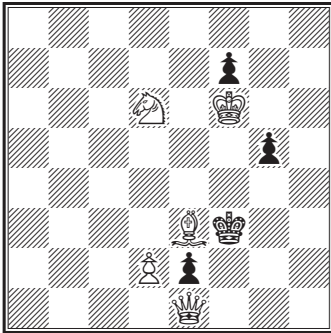
104. W. Jensen

Mat i 3 Træk

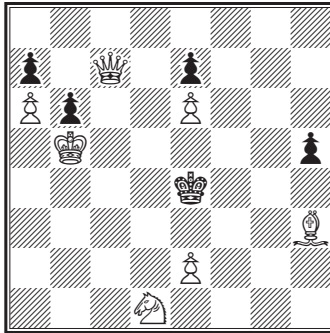
2 Præmie Jemtlands Tidning 1887

105. W. Jensen

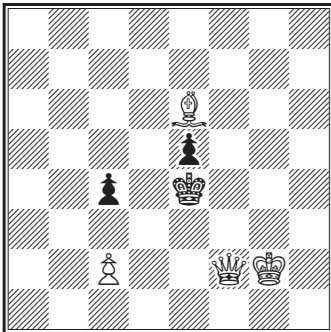
Mat i 3 Træk

106. W. Jensen

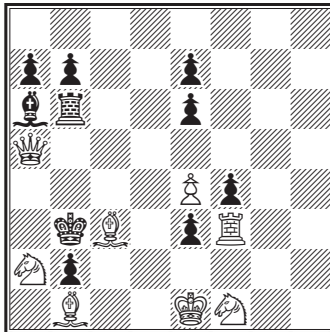
Mat i 3 Træk

107. W. Jensen

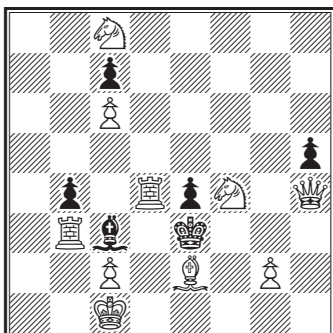
Mat i 3 Træk

108. W. Jensen

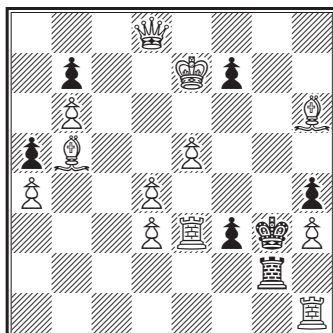
Mat i 3 Træk

109. W. Jensen

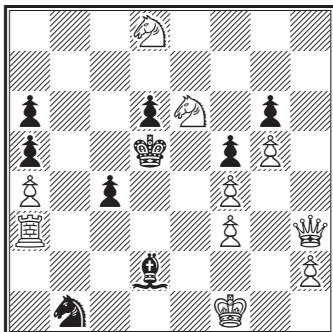
Mat i 3 Træk

110. W. Jensen

Mat i 3 Træk [*]

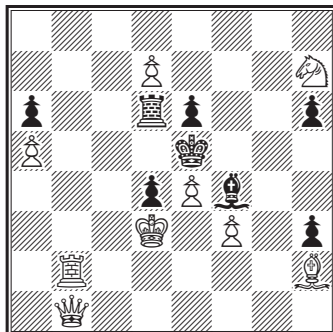
111. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

1 (2) Præmie ex æquo i Tydsk Skak-
forbunds Turnering 1887

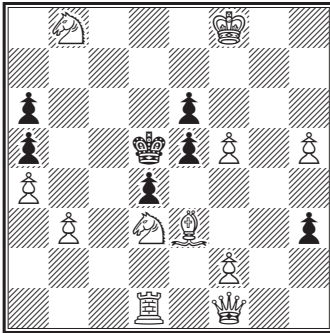
112. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

2 Præmie *British Chess Magazine*,
1888

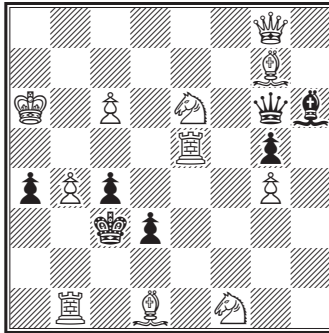
113. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

1 Præmie *Manchester Weekly Times*
1893

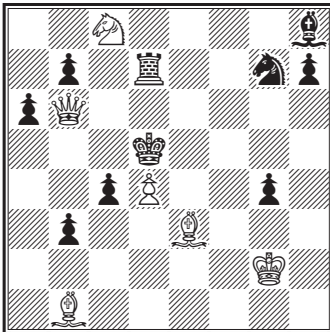
114. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

1 Præmie *Chess Monthly* 1895

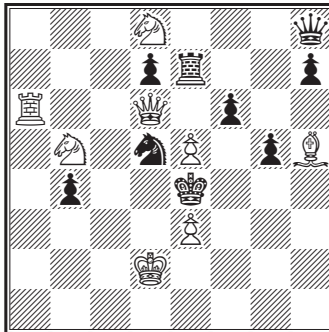
115. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

Hædrende Omtale i *Württembergischer Schachvereins Turnering* 1895

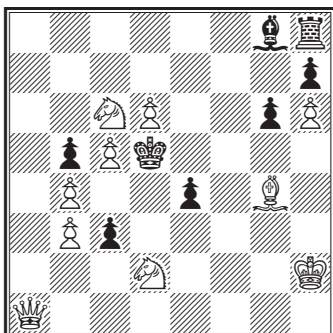
116. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

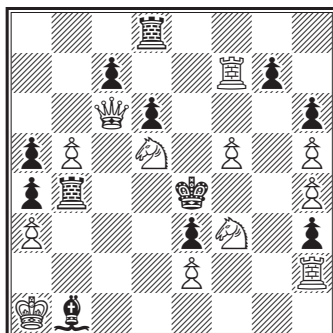
3 Præmie *Ill. Familiejournale* 1896

117. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

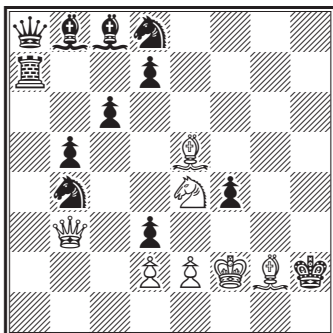
118. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

2 Præmie *Piccolo Scacchista* 1896

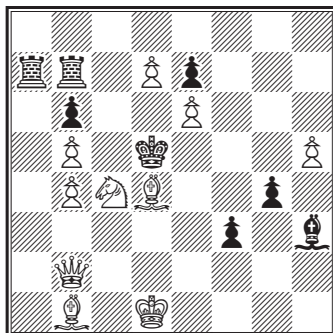
119. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

3 Præmie *Piccolo Scacchista* 1896

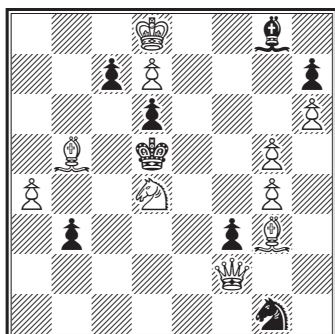
120. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

3 Præmie i Catania Skakklubs Turnering 1897

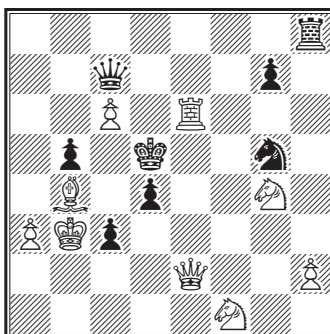
121. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

5 Præmie *Ruy Lopez* 1897

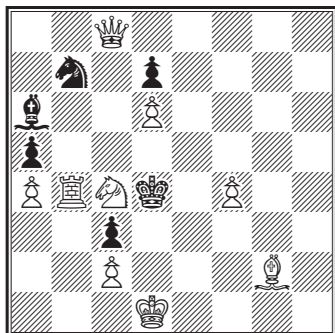
122. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

6 Præmie *Ruy Lopez* 1897

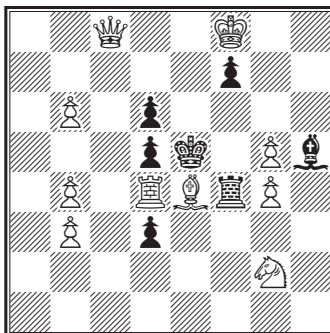
123. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

Hædrende Omtale *Tägliche Rundschau* 1897

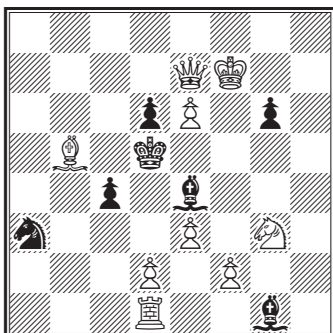
124. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

1 og 2 Præmie ex æquo *Manchester Weekly Times* 1898

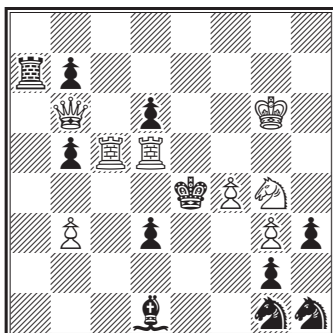
125. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

4 Præmie *Nuova Rivista degli Scacchi* 1898

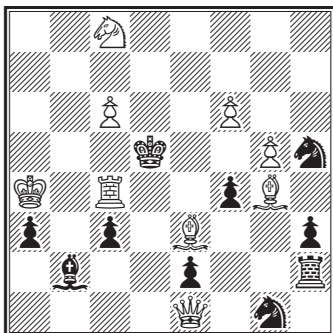
126. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

Hædrende Omtale *Brighton Society* 1898

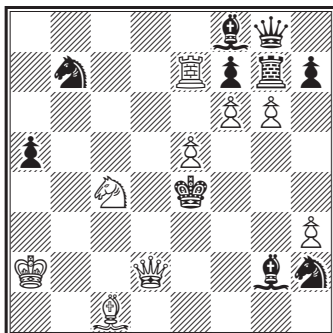
127. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

Hædrende Omtale *Aftenbladet* 1899

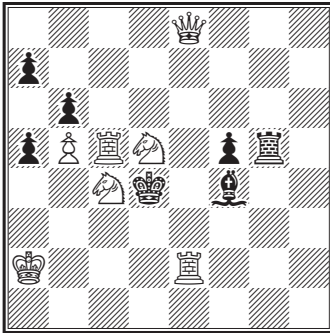
128. J. Jespersen

Mat i 3 Træk

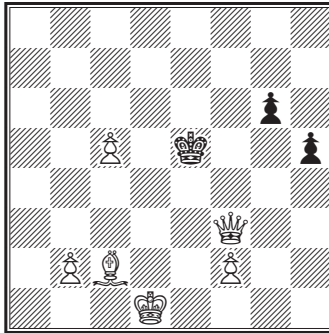
4 Præmie i Pariserturneringen 1902

129. Otto Jespersen

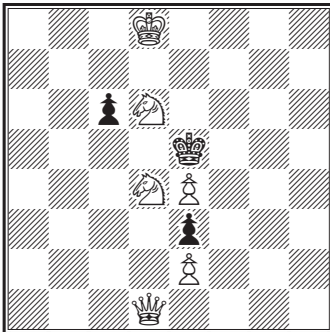
Mat i 3 Træk

130. A. L. Jordan

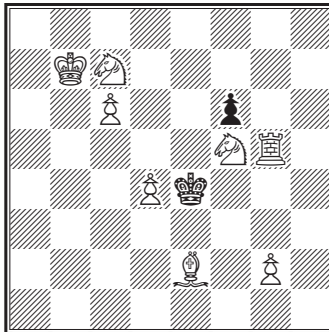
Mat i 3 Træk

131. L. Larsen

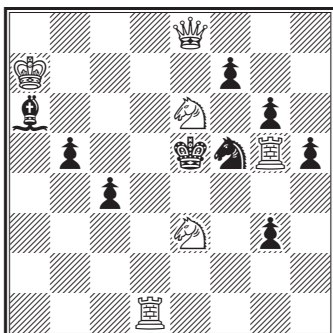
Mat i 3 Træk

132. L. Larsen

Mat i 3 Træk

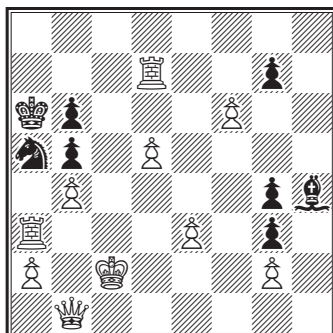
133. P. A. Larsen

Mat i 3 Træk

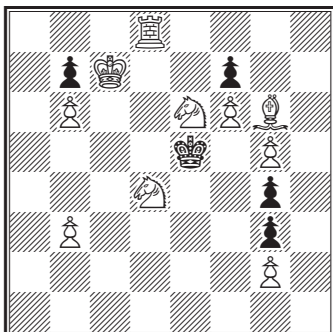
Præmiebelønet i Nationaltidendes
Konkurrence om Pladsen som N:o
2000

134. P. A. Larsen

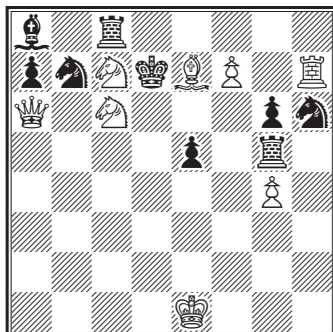
Mat i 3 Træk

135. P. A. Larsen

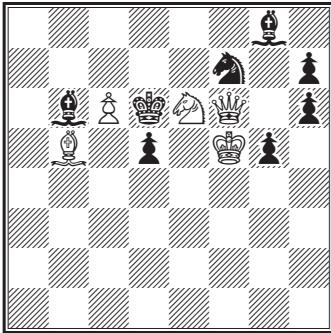
Mat i 3 Træk

136. P. A. Larsen

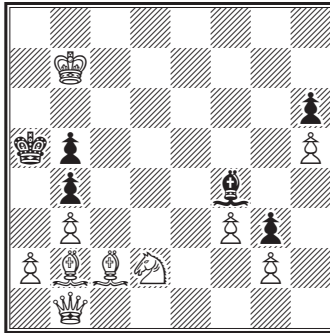
Mat i 3 Træk

137. P. A. Larsen

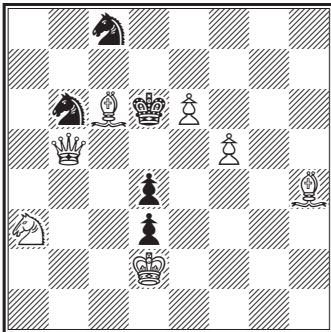
Mat i 3 Træk

138. P. A. Larsen

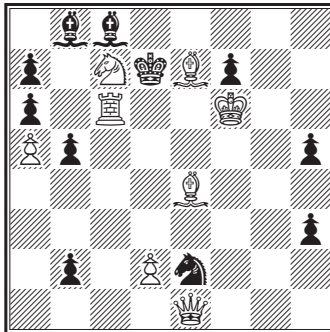
Mat i 3 Træk

139. P. A. Larsen

Mat i 3 Træk

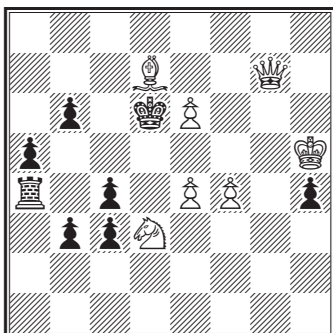
140. P. A. Larsen

Mat i 3 Træk

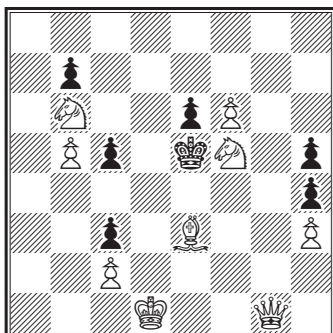
Hædrende Omtale i Brighton Skak-
klubs Turnering 1896

141. P. A. Larsen

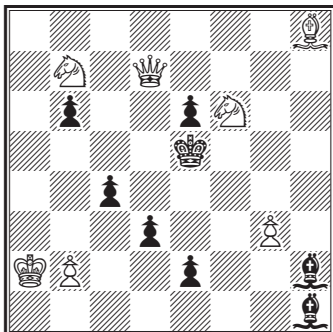
Mat i 3 Træk

142. P. A. Larsen

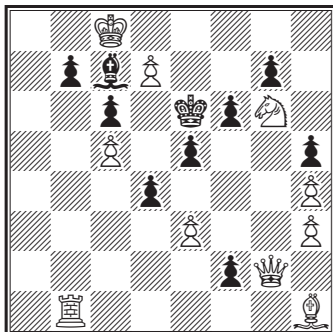
Mat i 3 Træk

143. P. A. Larsen

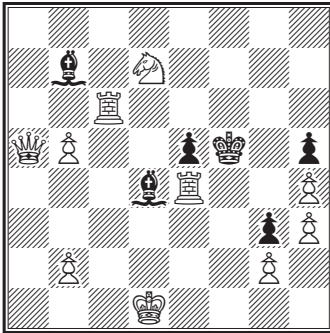
Mat i 3 Træk

144. R. P. Larsen

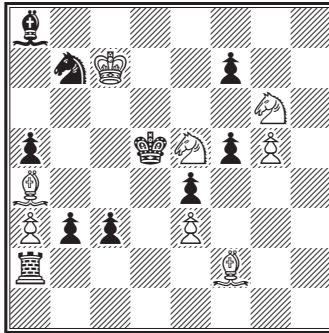
Mat i 3 Træk

145. R. P. Larsen

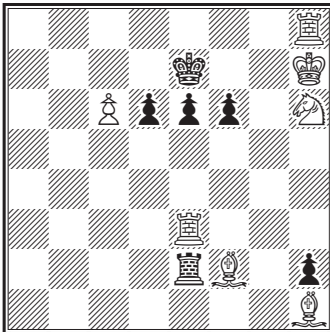
Mat i 3 Træk

146. R. P. Larsen

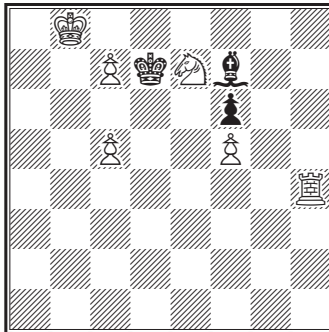
Mat i 3 Træk

147. N. C. C. Lose

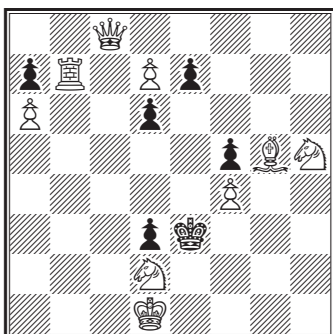
Mat i 3 Træk

148. C. Löw

Mat i 3 Træk

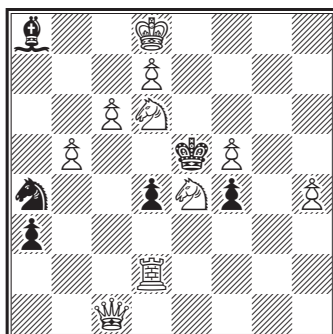
149. H. Chr. Mathiesen

Mat i 3 Træk

Hædrende Omtale i *Nationaltidende's* 2 Turnering 1884

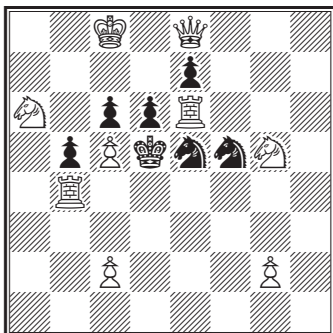
150. H. Chr. Mathiesen

Mat i 3 Træk

Hædrende Omtale *Året Om* 1887

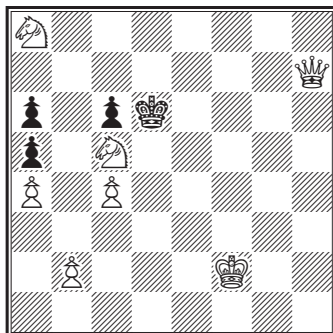
151. H. Chr. Mathiesen

Mat i 3 Træk

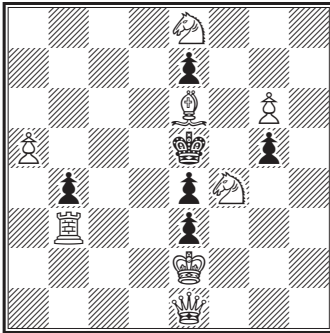
1 Præmie III. *Familiejournal* 1892

152. O. Meisling

Mat i 3 Træk

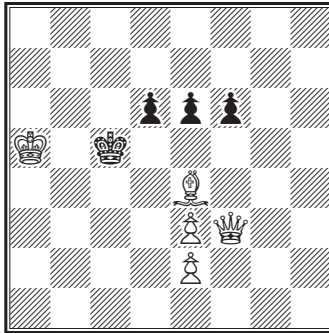
153. O. Meisling

Mat i 3 Træk

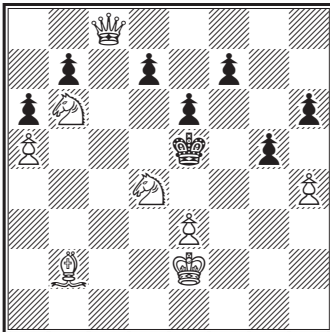
1 Præmie *Jemtlands Tidning* 1887

154. O. Meisling

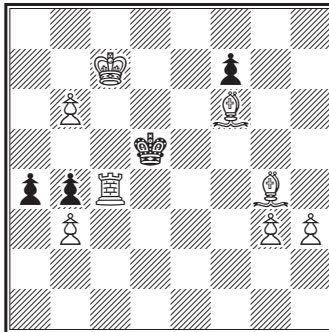
Mat i 3 Træk

155. Aage Meyer

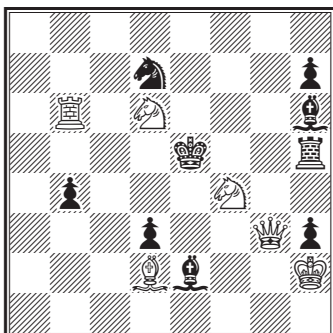
Mat i 3 Træk

156. H. P. Mikkelsen

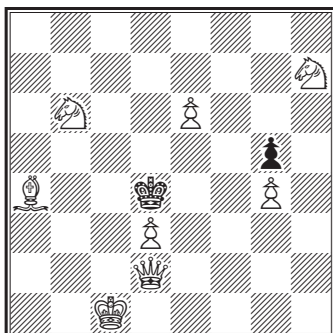
Mat i 3 Træk

157. E. Mortensen

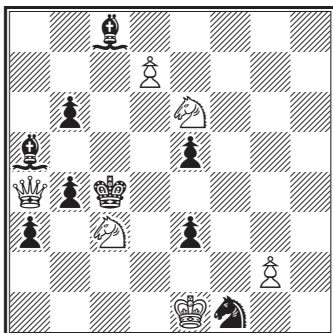
Mat i 3 Træk

158. A. Munck

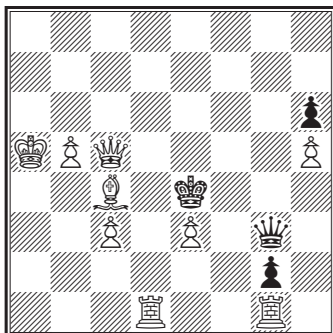
Mat i 3 Træk

159. A. Munck

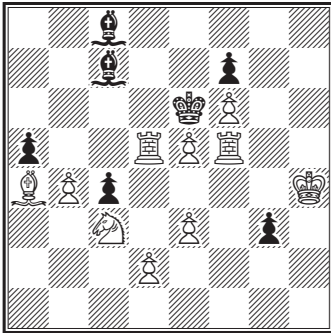
Mat i 3 Træk

160. A. Munck

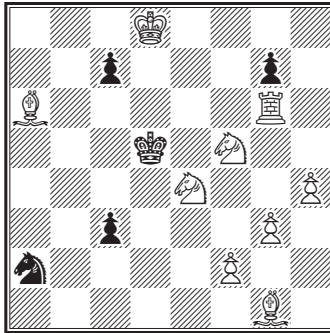
Mat i 3 Træk

161. A. Munck

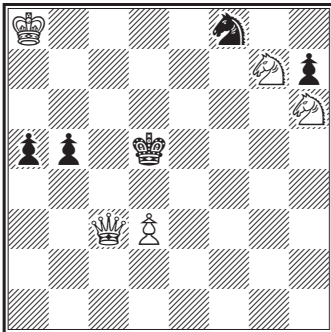
Mat i 3 Træk

162. A. Munck

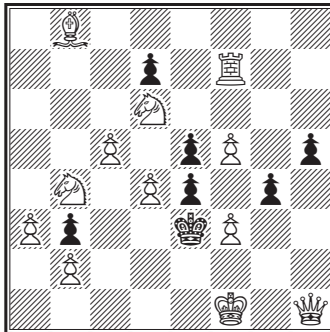
Mat i 3 Træk

163. A. Munck

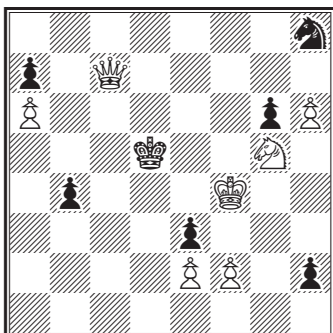
Mat i 3 Træk

164. A. Munck

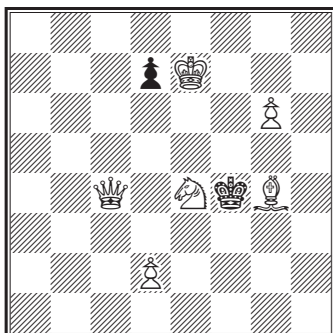
Mat i 3 Træk

165. A. Munck

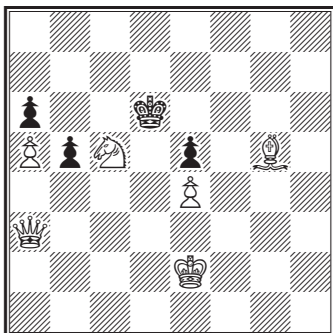
Mat i 3 Træk

166. A. Munck

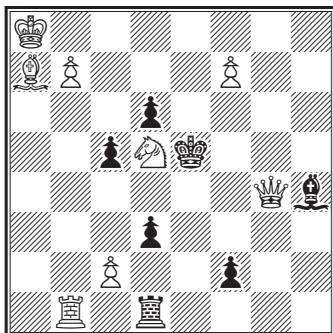
Mat i 3 Træk

167. L. Müller

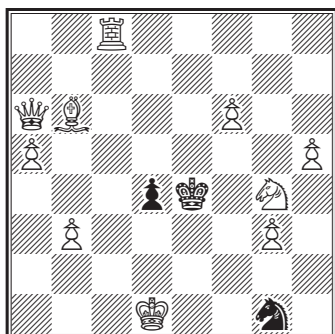
Mat i 3 Træk

168. L. Müller

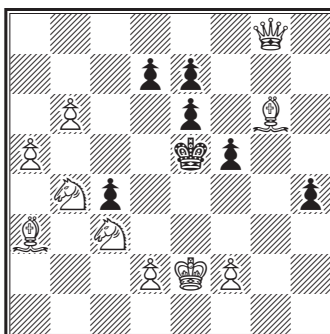
Mat i 3 Træk

169. G. Möller

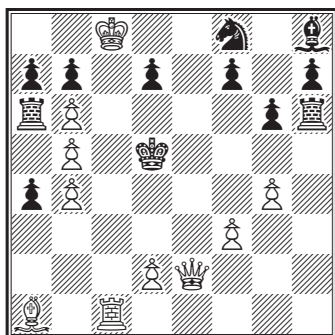
Mat i 3 Træk

170. G. Möller

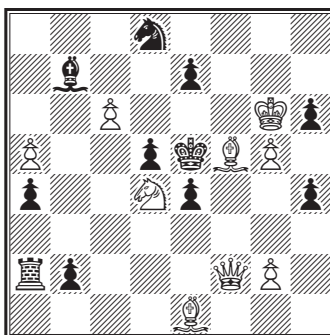
Mat i 3 Træk

171. J. Möller

Mat i 3 Træk

172. J. Möller

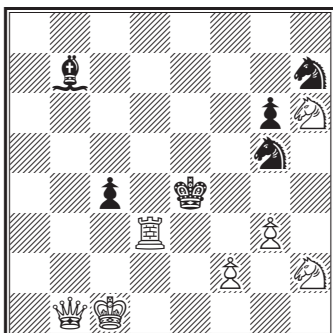

Mat i 3 Træk

3 Præmie i *Nuova Rivista degli Schac-*
ci's 5 Betingelseturnering 1891

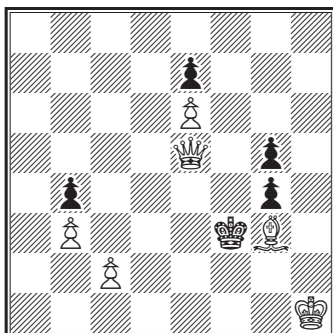
Hædrende Omtale *Vårt Land* 1892

173. J. Möller

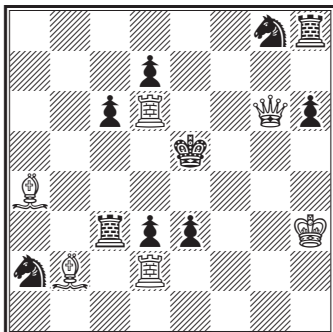
Mat i 3 Træk [*]

174. J. Möller

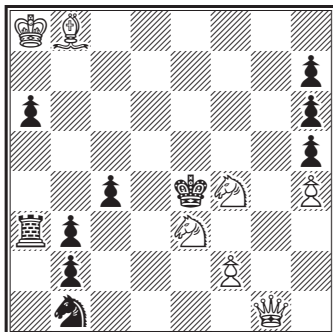
Mat i 3 Træk

175. J. Möller

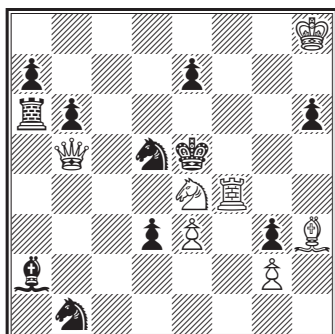
Mat i 3 Træk

176. J. Möller

Mat i 3 Træk

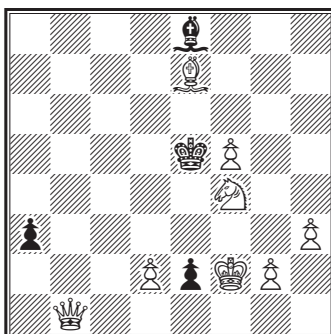
177. J. Möller

Mat i 3 Træk

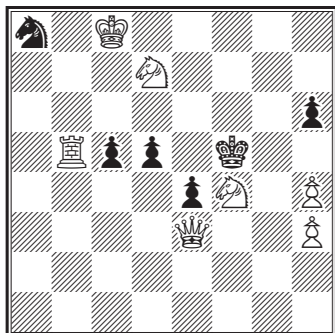
Hædrende Omtale *Münchener Neu-
este Nachrichten* 1894

178. J. Möller

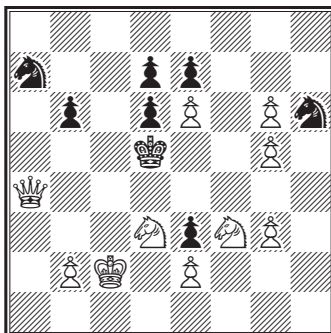
Mat i 3 Træk

179. J. Möller

Mat i 3 Træk

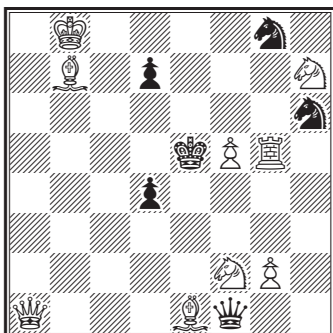
180. J. Möller

Mat i 3 Træk

3 Præmie *Tidsskrift for Skak* 1897

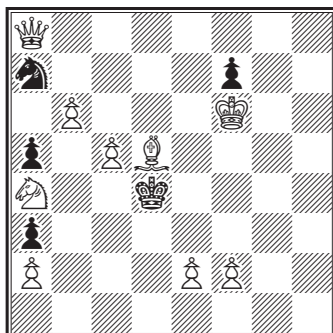
181. J. Möller

Mat i 3 Træk

1 Præmie i *Amsterdammer Week-*
blad's 2 Halvaarsturnering 1897

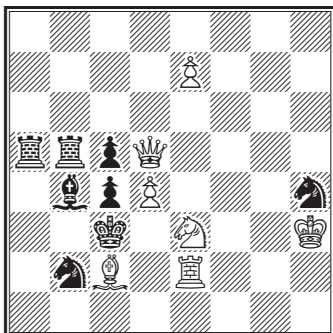
182. J. Möller

Mat i 3 Træk

Hædrende Omtale i den bömiska
Skakklubs Turnering 1895

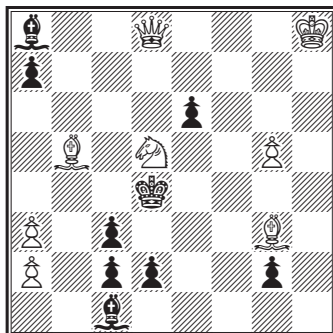
183. J. Möller

Mat i 3 Træk

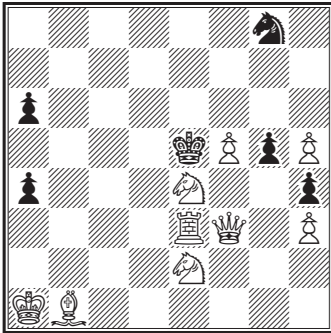
[*Münchener Neueste Nachrichten,*
1894]

184. J. Möller

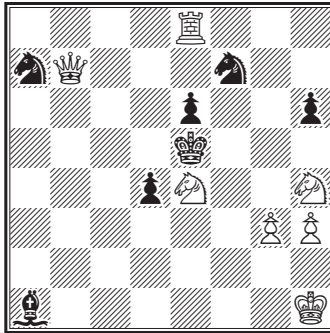
Mat i 3 Træk

185. J. Möller

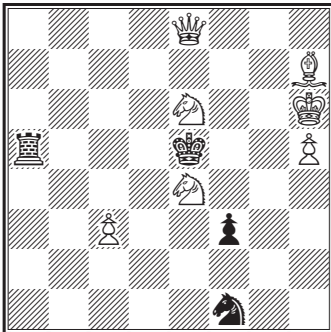
Mat i 3 Træk

186. J. Möller

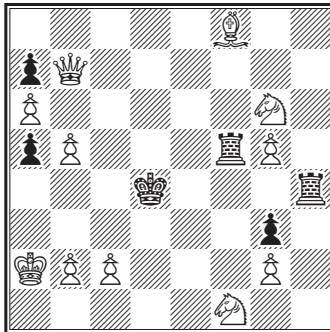
Mat i 3 Træk

187. J. Möller

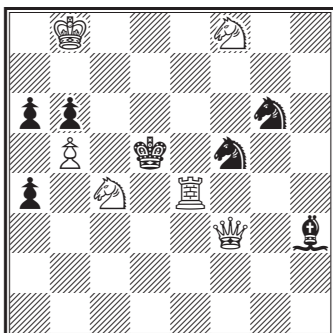
Mat i 3 Træk

188. J. Möller

Mat i 3 Træk

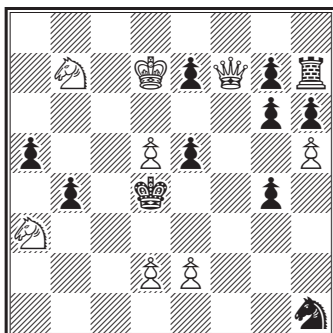
189. J. Möller

Mat i 3 Træk

Hædrende Omtale *St. Petersburger*
Zeitung 1898

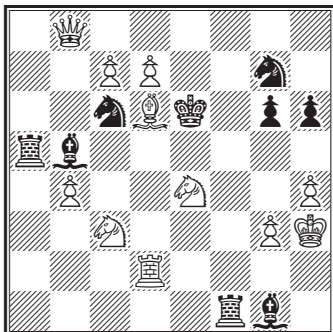
190. J. Möller

Mat i 3 Træk

2 Præmie *Tägliche Rundschau* 1900

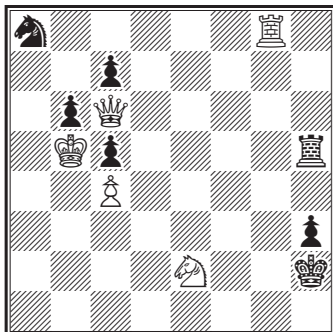
191. J. Möller

Mat i 3 Træk

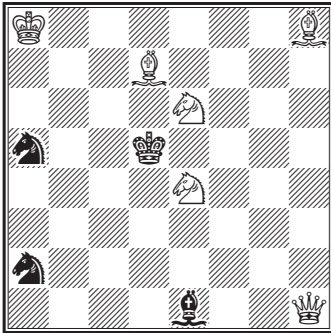
2 Præmie *Aftenbladet* 1900

192. J. Möller

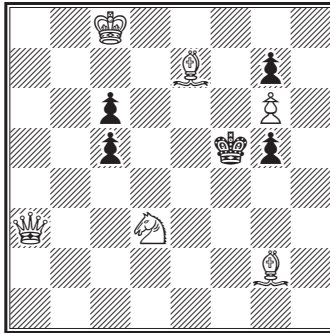
Mat i 3 Træk

193. P. Möller

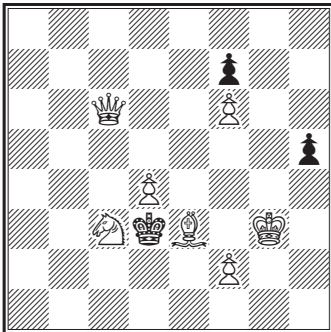
Mat i 3 Træk

194. Ch. Nielsen

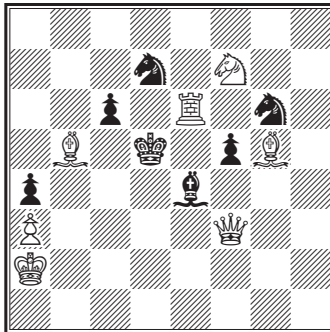
Mat i 3 Træk

195. V. Nielsen

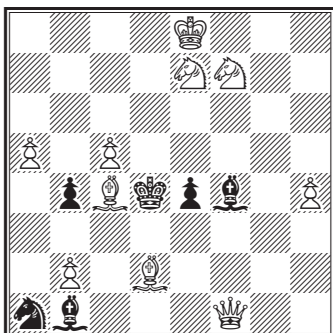
Mat i 3 Træk

196. V. Nielsen

Mat i 3 Træk

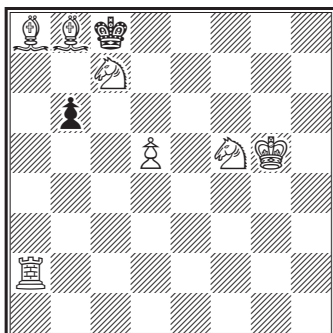
197. V. Nielsen

Mat i 3 Træk

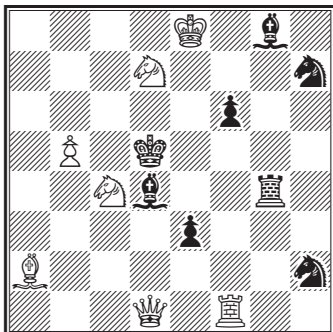
1 Præmie Nationaltidende 1881

198. V. Nielsen

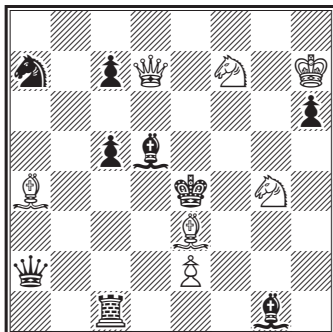
Mat i 3 Træk

199. V. Nielsen

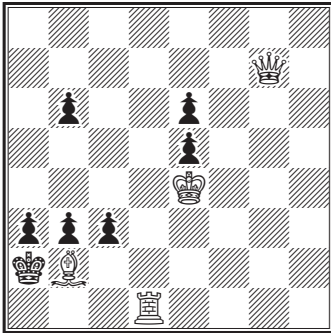
Mat i 3 Træk

200. V. Nielsen

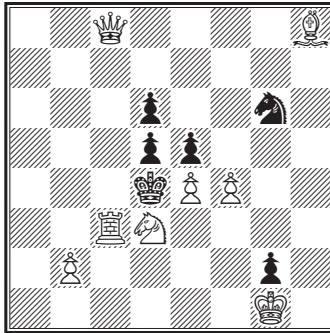
Mat i 3 Træk

201. V. Nielsen

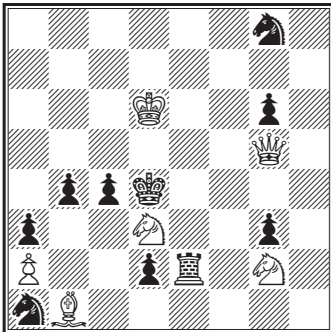
Mat i 3 Træk

202. V. Nielsen

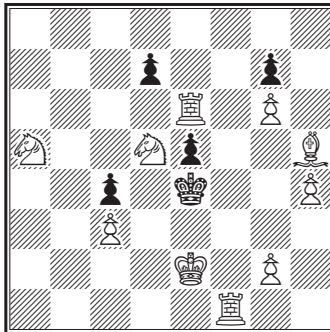
Mat i 3 Træk

203. V. Nielsen

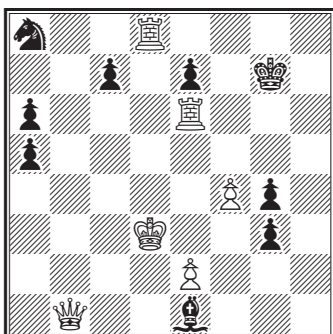
Mat i 3 Træk

204. V. Nielsen

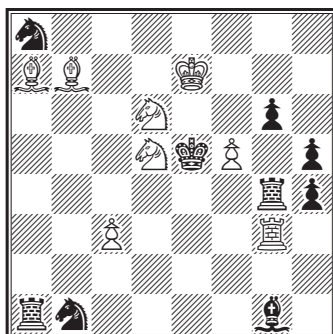
Mat i 3 Træk

205. V. Nielsen

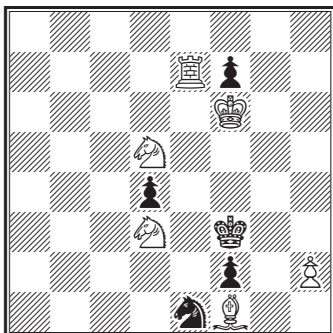
Mat i 3 Træk

206. V. Nielsen

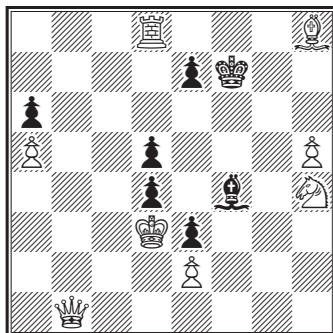
Mat i 3 Træk

207. V. Nielsen

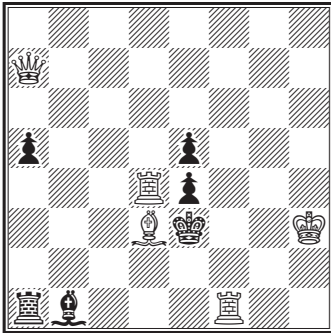
Mat i 3 Træk

208. V. Nielsen

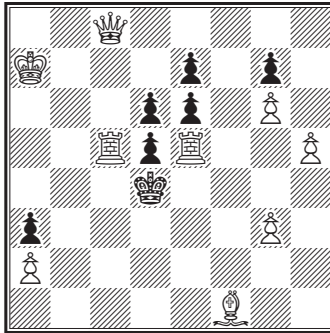
Mat i 3 Træk

209. V. Nielsen

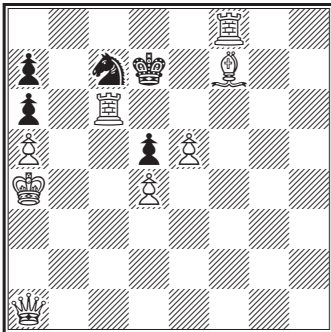
Mat i 3 Træk

210. V. Nielsen

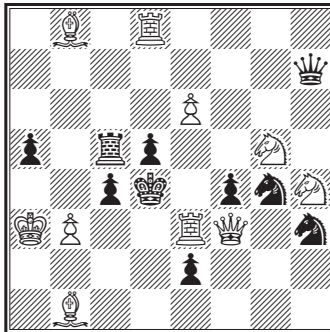
Mat i 3 Træk

211. V. Nielsen

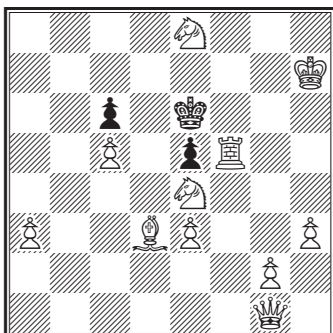
Mat i 3 Træk

212. C. Chr. Pedersen

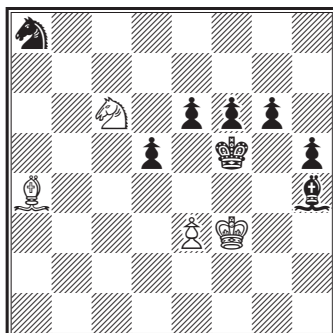
Mat i 3 Træk

213. C. Chr. Pedersen

Mat i 3 Træk

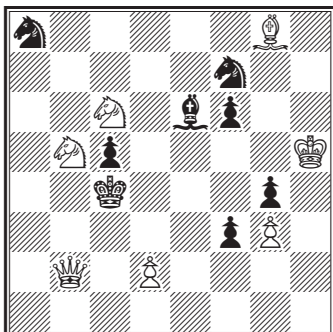
214. C. F. Petersen

Mat i 3 Træk

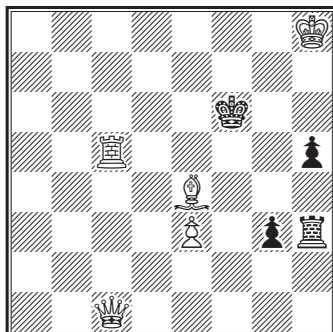
2 Præmie i *Nuova Rivista degli Scacchi*'s 4 Betingelseturnering 1890

215. C. F. Petersen

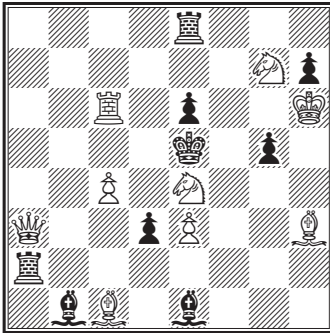
Mat i 3 Træk

216. C. F. Petersen

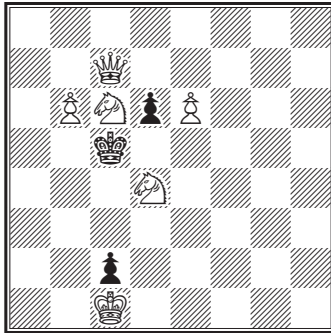
Mat i 3 Træk

217. Jul. Petersen

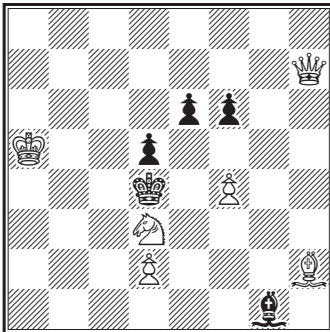
Mat i 3 Træk

218. J. F. Porst

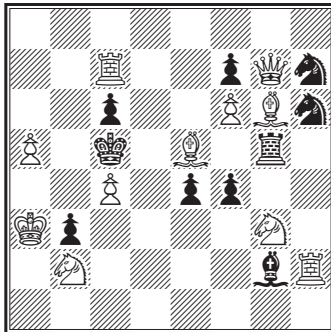
Mat i 3 Træk

219. C. Poulsen

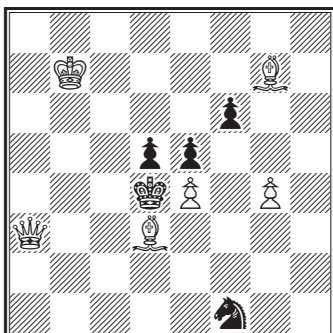
Mat i 3 Træk

220. O. Sommerfeldt

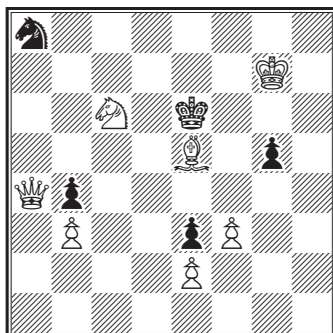
Mat i 3 Træk

221. O. Sommerfeldt

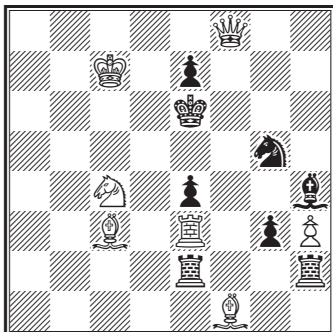
Mat i 3 Træk [*]

222. O. Sommerfeldt

Mat i 3 Træk

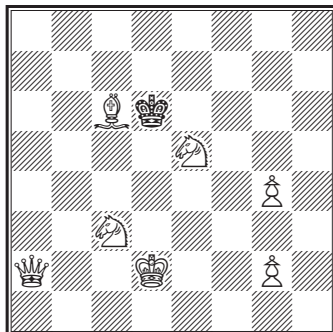
223. O. Sommerfeldt

Mat i 3 Træk

[*Nationaltidende*, 1885]

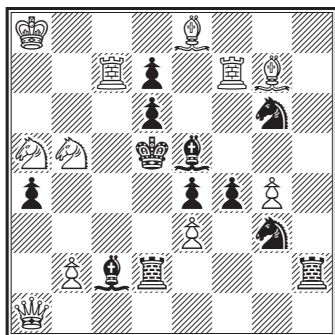
224. O. Sommerfeldt

Mat i 3 Træk

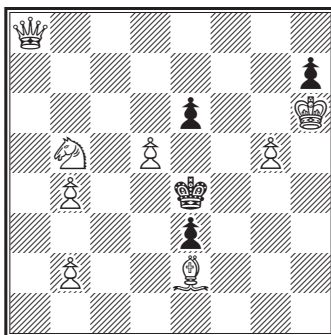
[*Nationaltidende*, 1886]

225. O. Sommerfeldt

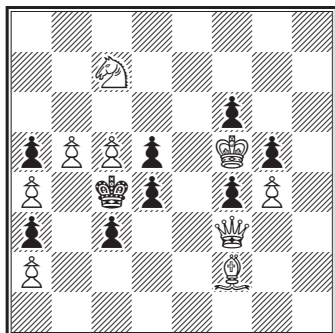
Mat i 3 Træk

226. O. Sommerfeldt

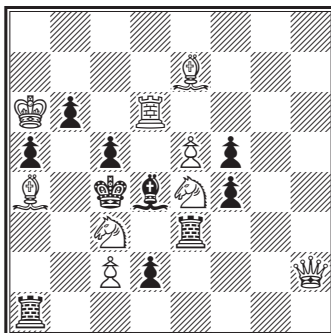
Mat i 3 Træk

227. O. Sommerfeldt

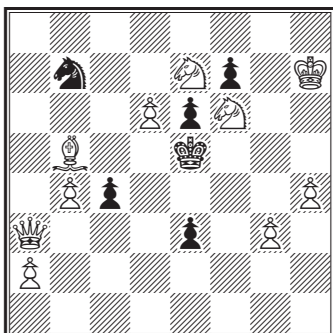
Mat i 3 Træk

228. O. Sommerfeldt

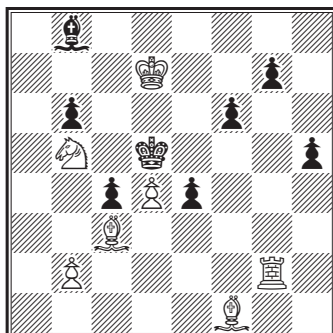
Mat i 3 Træk

229. O. Sommerfeldt

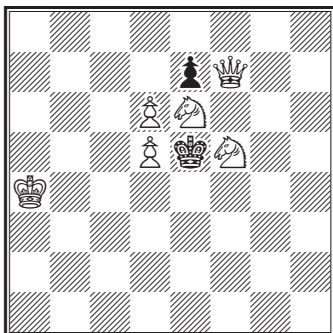
Mat i 3 Træk

230. O. Sommerfeldt

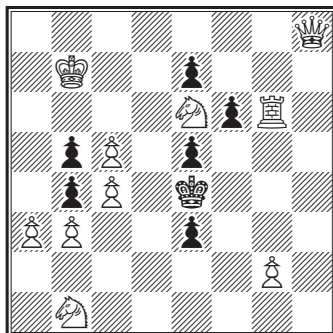
Mat i 3 Træk

231. O. Sommerfeldt

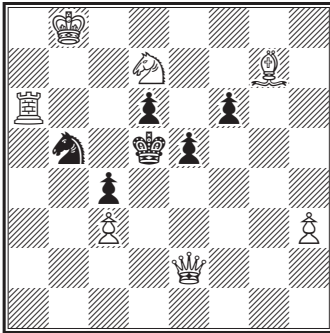
Mat i 3 Træk [+]

232. O. Sommerfeldt

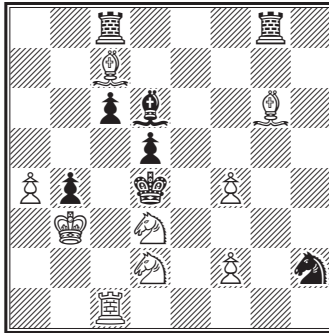
Mat i 3 Træk

233. O. Sommerfeldt

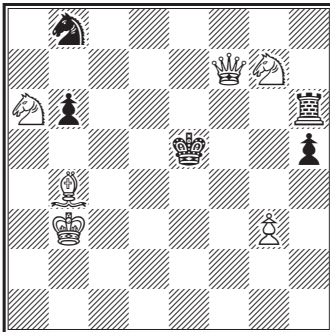
Mat i 3 Træk

234. S. A. Sørensen

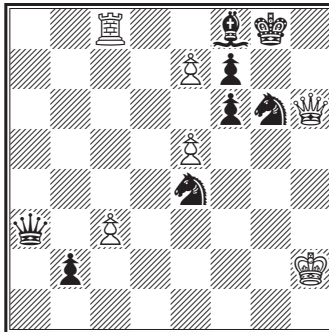
Mat i 3 Træk

235. S. A. Sørensen

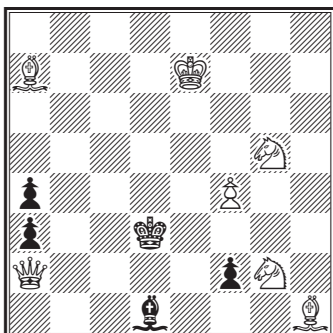
Mat i 3 Træk

236. E. Tidemand

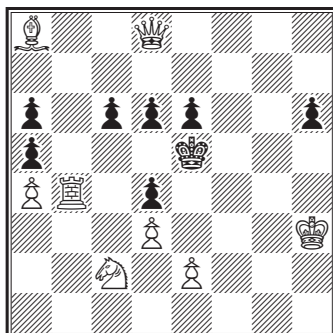
Mat i 3 Træk

237. J. A. Wiberg

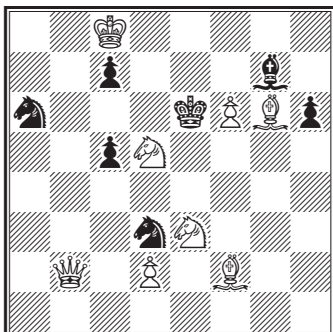
Mat i 3 Træk

238. J. A. Wiberg

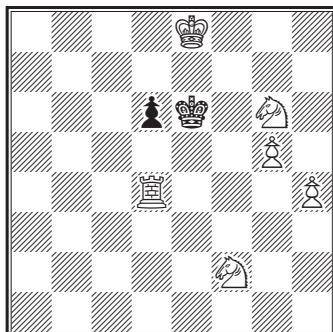
Mat i 3 Træk

239. J. A. Wiberg

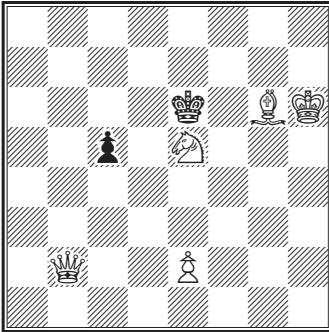
Mat i 3 Træk

240. Chr. Wiehe

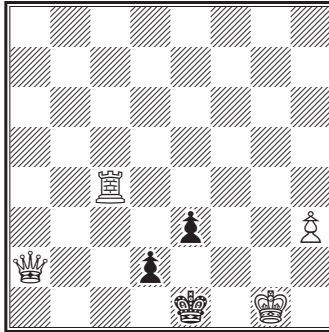
Mat i 3 Træk

241. Chr. Wiehe

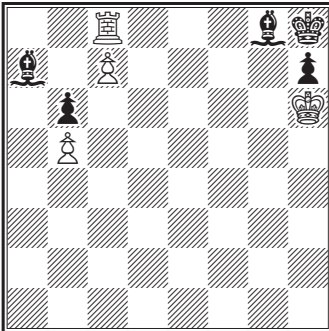
Mat i 3 Træk

242. Chr. Wiehe

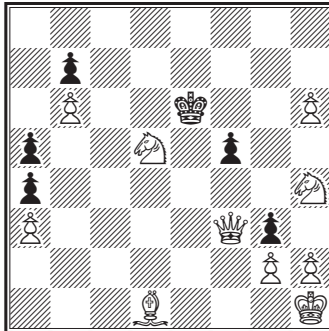
Mat i 3 Træk

243. Chr. Wiehe

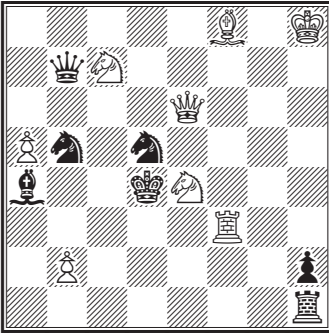
Mat i 3 Træk

244. J. A. Broholm

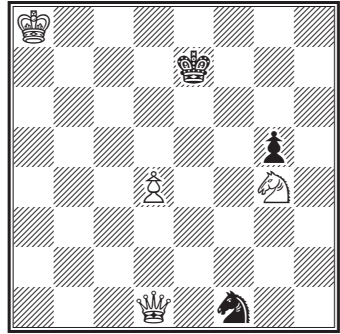
Mat i 4 Træk

245. J. A. Broholm

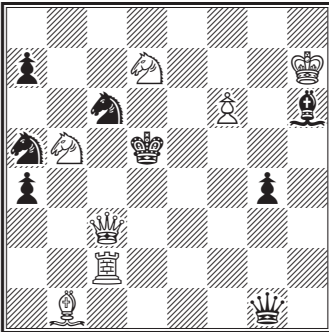
Mat i 4 Træk

246. J. A. Broholm

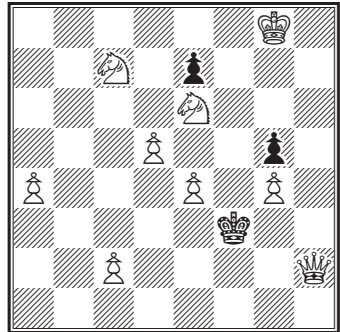
Mat i 4 Træk

247. J. A. Broholm

Mat i 4 Træk [*]

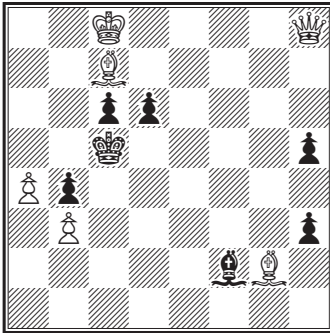
248. C. Dahl

Mat i 4 Træk

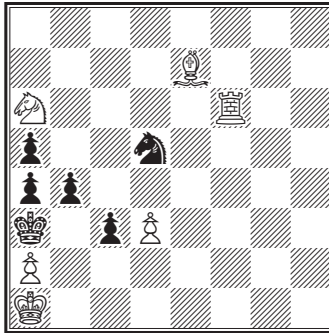
Hædrende Omtale *Nuova Rivista*
degli Scacchi 1881

249. C. Dahl

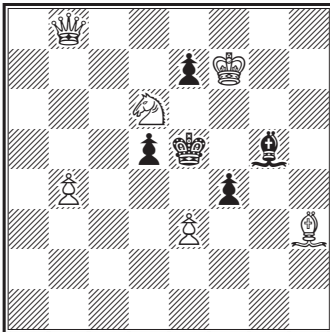
Mat i 4 Træk [*]

250. C. Dahl

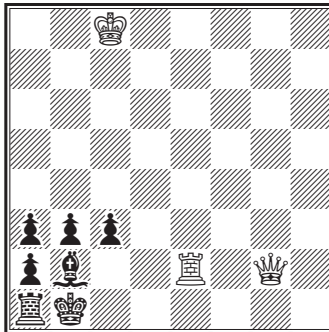
Mat i 4 Træk

251. S. Hertzprung

Mat i 4 Træk

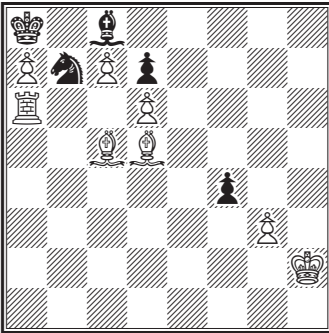
252. I. Iversen

Mat i 4 Træk

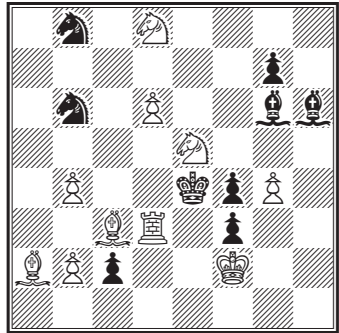
Hædrende Omtale *Nuova Rivista degli Scacchi* 1881

253. W. Jensen

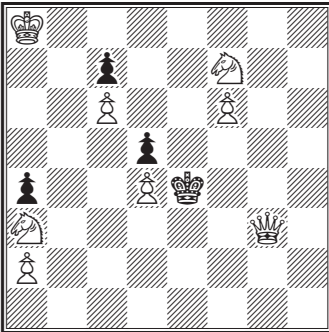
Mat i 4 Træk

254. W. Jensen

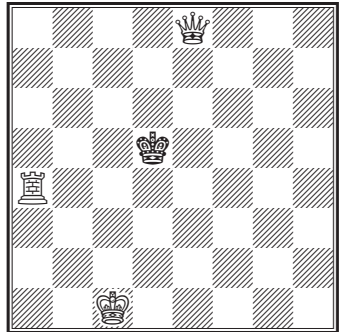
Mat i 4 Træk

255. W. Jensen

Mat i 4 Træk

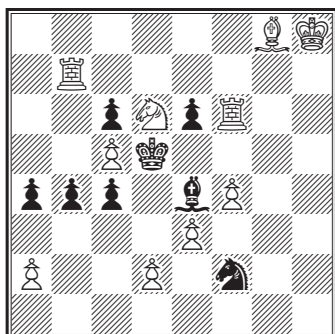
256. J. Jespersen

Mat i 4 Træk

[*Deutsches Wochenschach*, 1893]

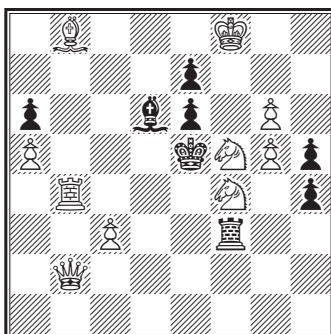
257. J. Jespersen

Mat i 4 Træk

[Kjøbenhavns Skakforenings
Jubilæumsskrift, 1890]

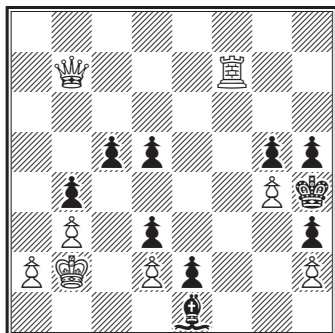
258. J. Jespersen

Mat i 4 Træk

1 Præmie i *Amsterdammer Week-*
blad's 2 Halvaarsturnering 1895

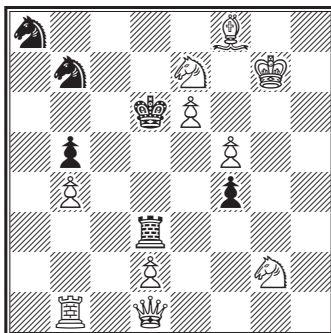
259. J. Jespersen

Mat i 4 Træk

3 Præmie i *Amsterdammer Week-*
blad's 4 Halvaarsturnering 1896

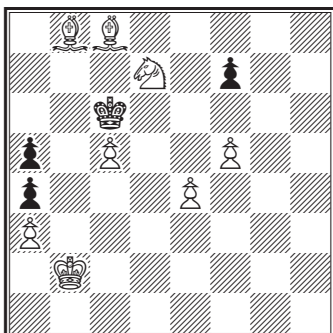
260. J. Jespersen

Mat i 4 Træk

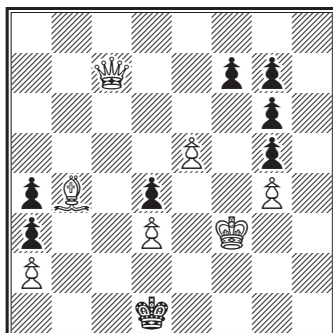
2 Præmie *Tägliche Rundschau* 1898

261. L. Larsen

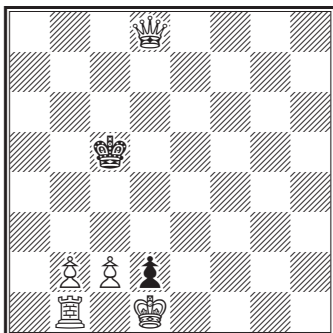
Mat i 4 Træk

262. P. A. Larsen

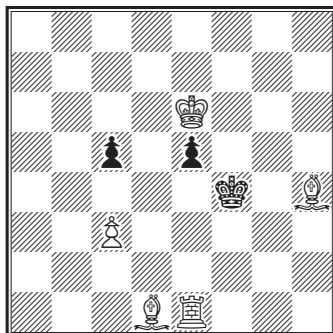
Mat i 4 Træk

263. P. A. Larsen

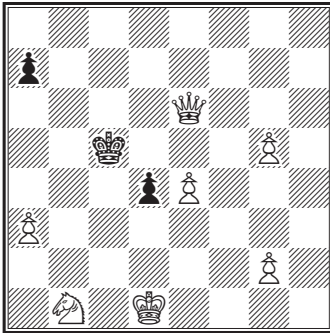
Mat i 4 Træk

264. P. A. Larsen

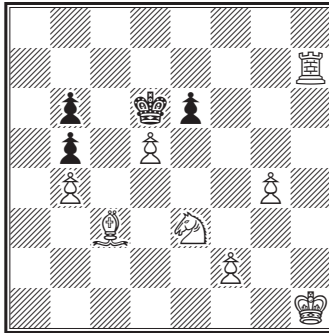
Mat i 4 Træk

265. R. P. Larsen

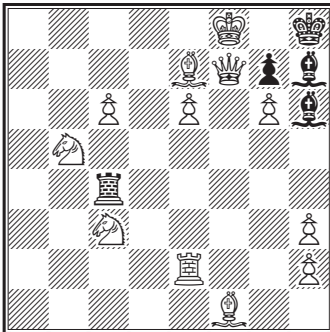
Mat i 4 Træk

266. S. Larsen

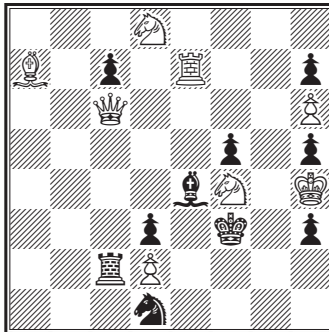
Mat i 4 Træk

267. N. C. C. Lose

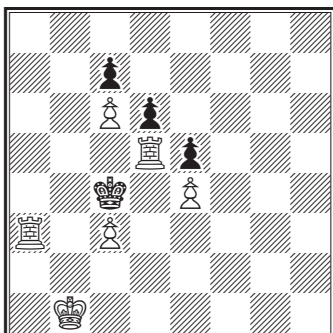
Mat i 4 Træk

268. O. Meisling

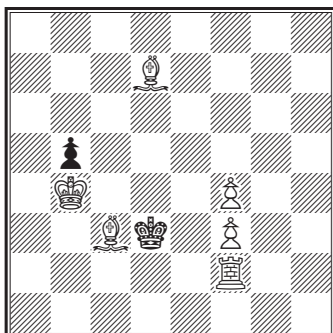
Mat i 4 Træk

269. A. Munck

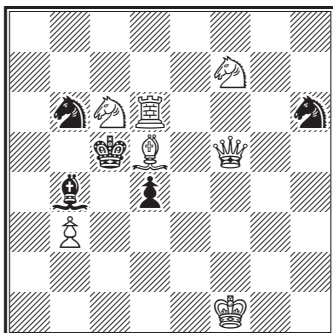
Mat i 4 Træk

270. A. Munck

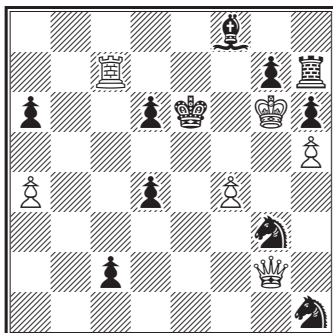
Mat i 4 Træk

271. A. Munck

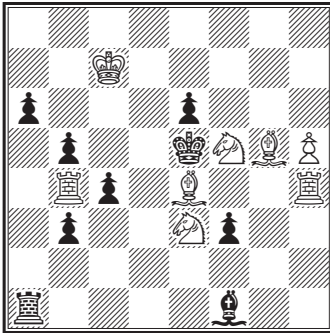
Mat i 4 Træk

272. J. Möller

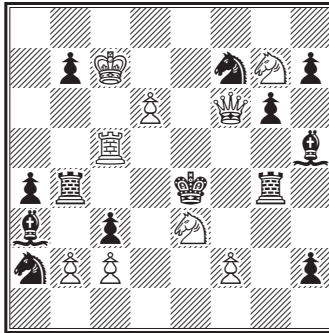
Mat i 4 Træk

273. J. Möller

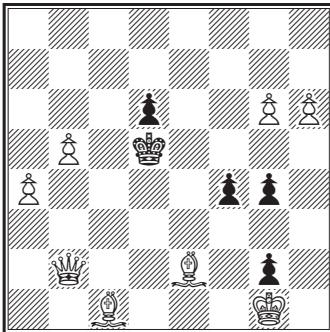
Mat i 4 Træk [*]

274. J. Möller

Mat i 4 Træk

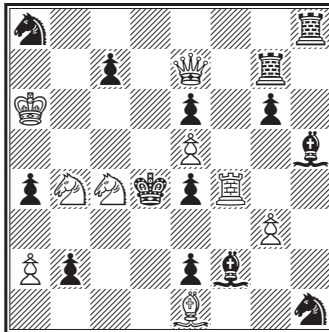
275. J. Möller

Mat i 4 Træk [*]

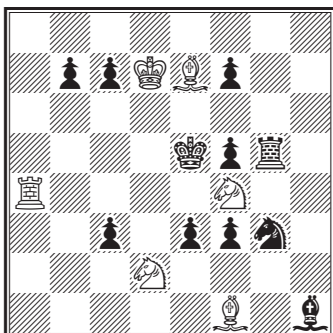
[Tidsskrift for Skak, 1897]

276. V. Nielsen

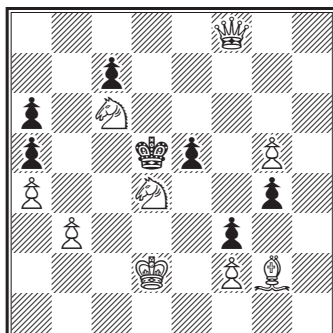
Mat i 4 Træk

277. V. Nielsen

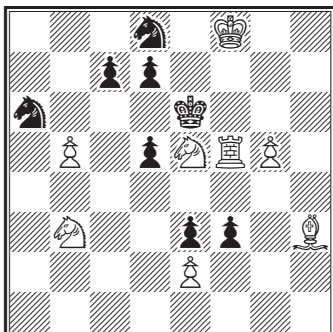
Mat i 4 Træk

278. V. Nielsen

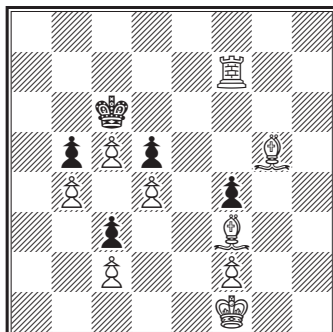
Mat i 4 Træk

279. V. Nielsen

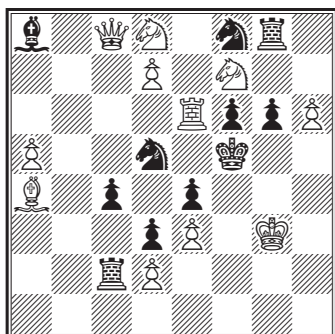
Mat i 4 Træk

280. V. Nielsen

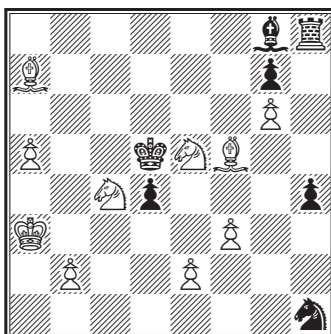
Mat i 4 Træk

281. V. Nielsen

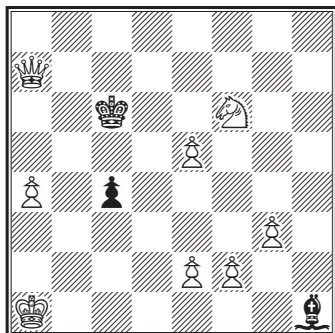
Mat i 4 Træk

282. C. F. Petersen

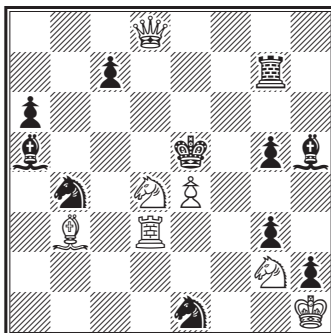
Mat i 4 Træk

283. C. Poulsen

Mat i 4 Træk

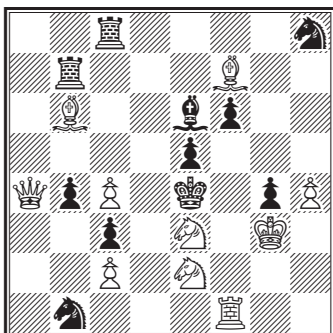
284. S. A. Sørensen

Mat i 4 Træk

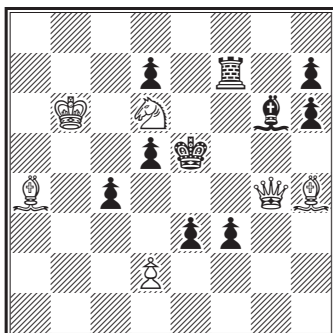
Af 1:ste Pris-Sendingen samt bedste Opgave i den britiske Problemturnering 1873

285. S. A. Sørensen

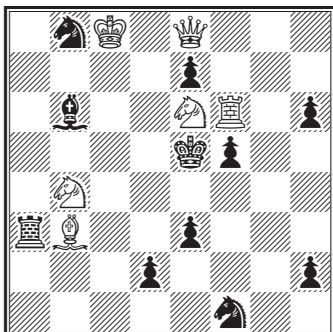
Mat i 4 Træk

286. S. A. Sørensen

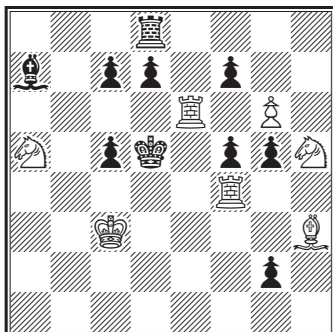
Mat i 4 Træk

287. S. A. Sørensen

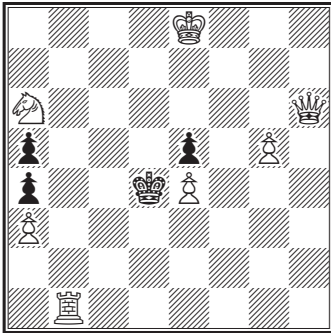
Mat i 4 Træk

288. S. A. Sørensen

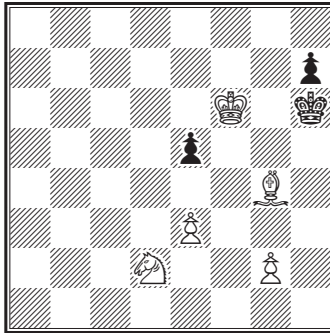
Mat i 4 Træk

289. J. A. Wiberg

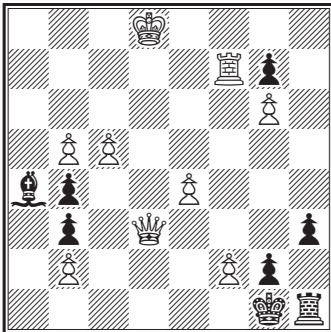
Mat i 4 Træk

290. Chr. Wiehe

Mat i 4 Træk

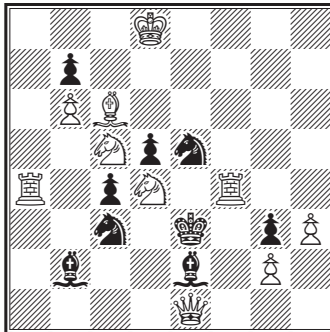
291. J. Jespersen

Mat i 5 Træk

Hædrende Omtale *Münchener Neu-
este Nachrichten* 1894

292. V. Nielsen

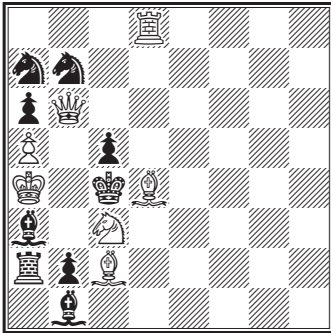

Mat i 5 Træk

Præmiebelønnet som bedste Opgave
i Problemturneringen i Andledning af
Skakkongressen i Paris 1878

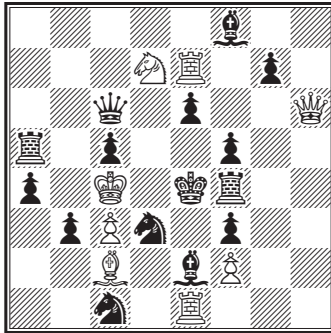
SELVMATTER

293. Robert Jensen

Selvmat i 2 Træk

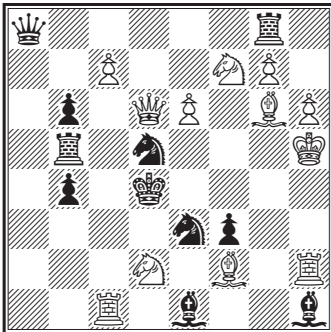
294. J. Jespersen

Selvmat i 2 Træk

3 Præmie *Hackney Mercury* 1891

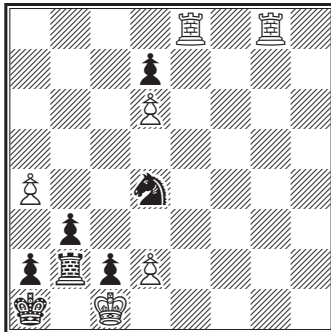
295. J. Jespersen

Selvmat i 2 Træk

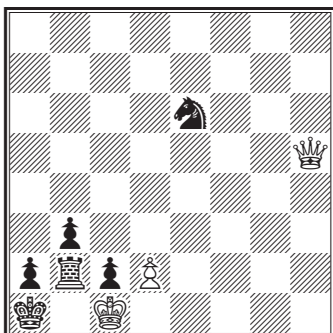
Hædrende Omtale *Brighton Society*
1902

296. J. A. Broholm

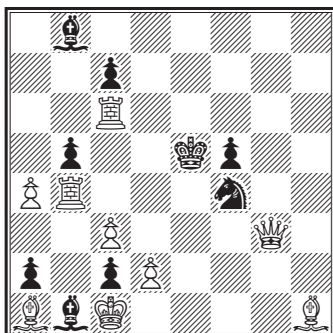
Selvmat i 3 Træk

297. I. Iversen

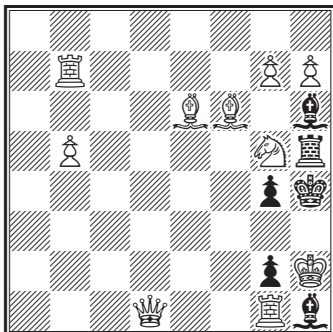
Selvmat i 3 Træk

298. Robert Jensen

Selvmat i 3 Træk

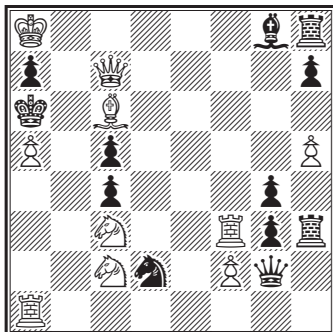
299. J. Jespersen

Selvmat i 3 Træk

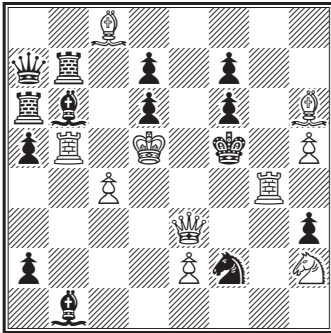
3 Præmie *Hackney Mercury* 1894

300. J. Jespersen

Selvmat i 3 Træk

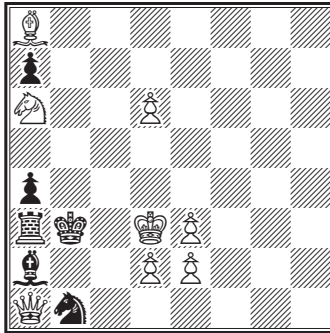
301. J. Jespersen

Selvmat i 3 Træk

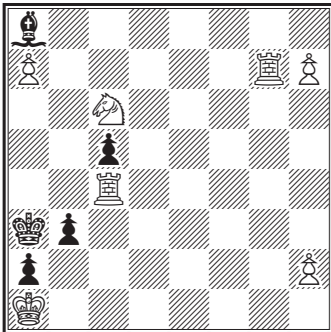
Præmie for Selvmatter *Tägliche Rundschau* 1900

302. P. A. Larsen

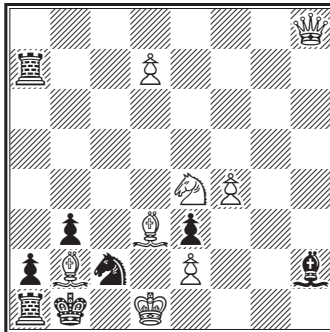
Selvmat i 3 Træk

303. P. A. Larsen

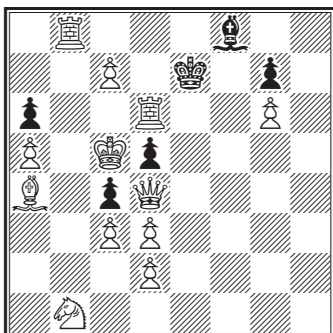
Selvmat i 3 Træk [*!]

304. P. A. Larsen

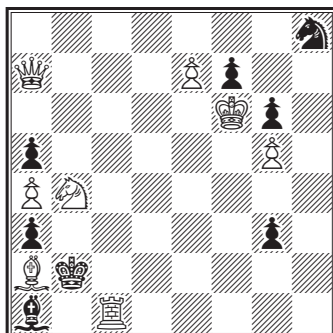
Selvmat i 3 Træk

305. P. A. Larsen

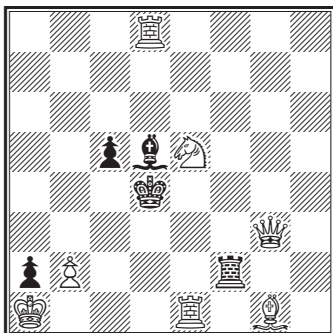
Selvmat i 3 Træk

306. R. P. Larsen

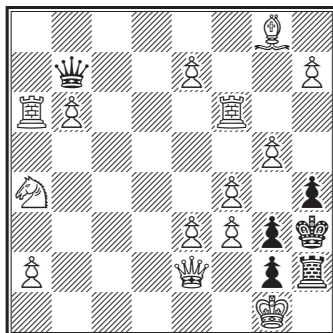
Selvmat i 3 Træk

307. S. Larsen

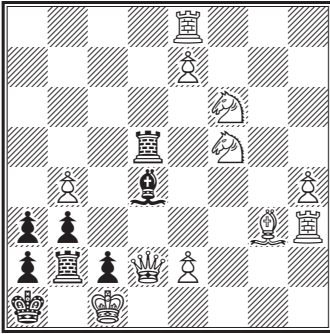
Selvmat i 3 Træk

308. N. C. C. Lose

Selvmat i 3 Træk

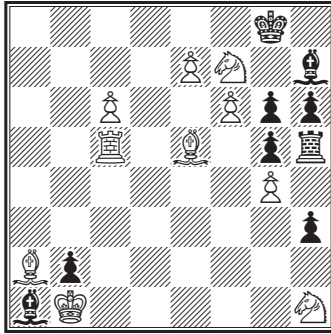
309. N. C. C. Lose

Selvmat i 3 Træk

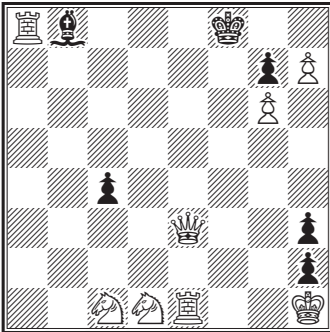
Særlig hædrende Omtale *British Chess Magazine* 1901

310. J. A. Broholm

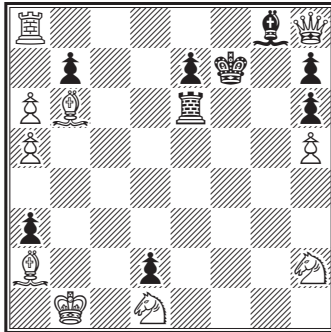
Selvmat i 4 Træk

311. I. Iversen

Selvmat i 4 Træk

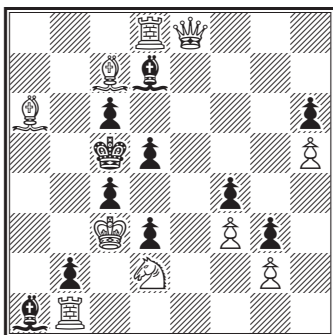
312. J. Jespersen

Selvmat i 4 Træk

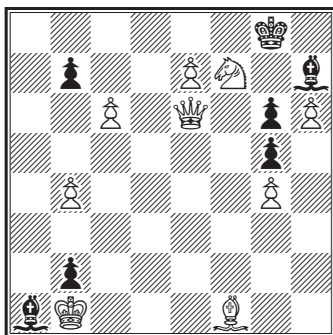
2 Præmie *Hackney Mercury* 1891

313. J. Jespersen

Selvmat i 4 Træk

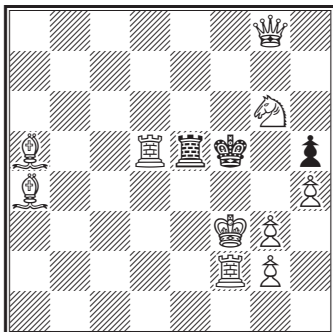
314. J. Jespersen

Selvmat i 4 Træk

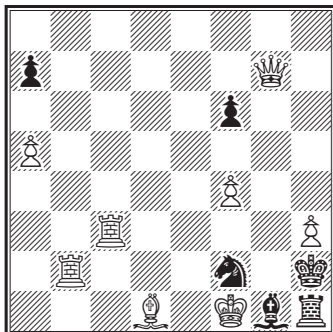
Hædrende Omtale i Paristurneringen 1902

315. C. M. C. Kvolsgaard

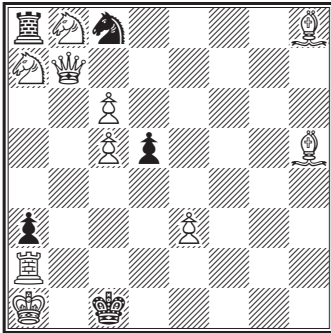
Selvmat i 4 Træk

316. P. A. Larsen

Selvmat i 4 Træk

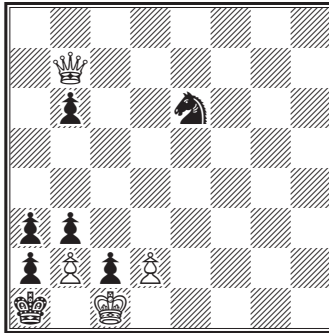
317. R. P. Larsen

Selvmat i 4 Træk

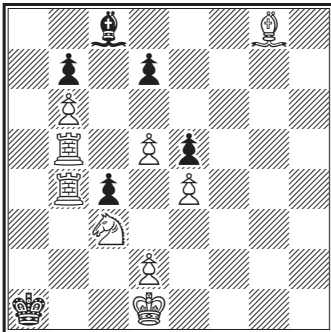
2 Præmie i Parisertuneringen 1902

318. J. A. Broholm

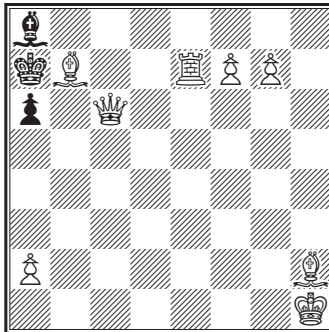
Selvmat i 5 Træk

319. P. A. Larsen

Selvmat i 5 Træk

320. J. Jespersen

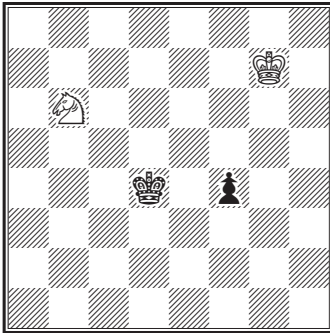

Selvmat i 7 Træk

1 Præmie i *Chess Player's Chronicles*
Selvmatturering 1885

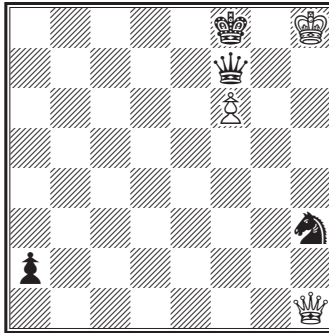
TILLÆG: SLUTSPIL

1. J. Gjersing & J. Möller

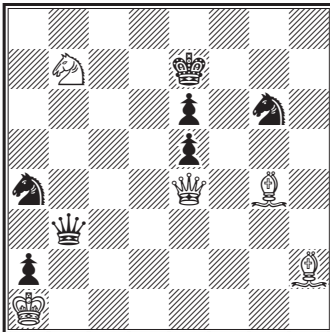
Hvid trækker og gjør Remis

2. I. Iversen

Hvid trækker og vinder

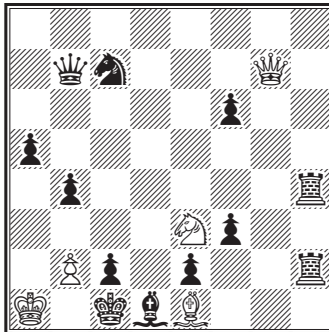
3. J. Jespersen

Hvid trækker og gjør Remis

2 Præmie *Croydon Guardian* 1884

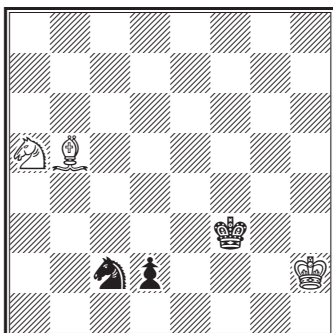
4. J. Jespersen

Hvid trækker og gjør Remis

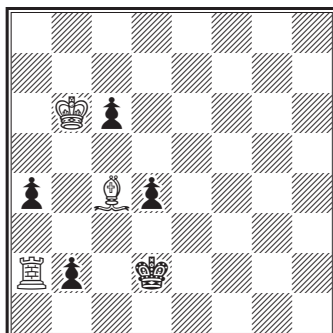
3 Præmie *Rigaer Tageblatt* 1895

5. J. Jespersen

Hvid trækker og gør Remis

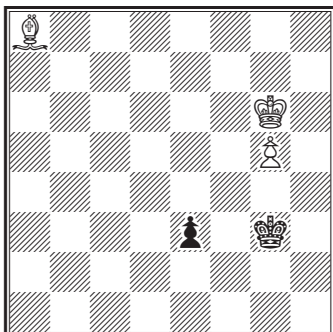
6. J. Jespersen

Hvid trækker og vinder

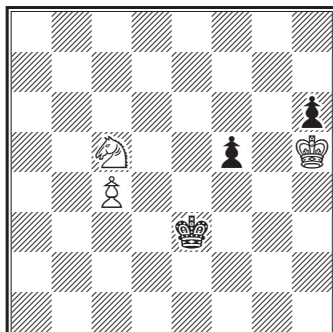
1 Præmie i Pariserturneringen 1902

7. P. A. Larsen

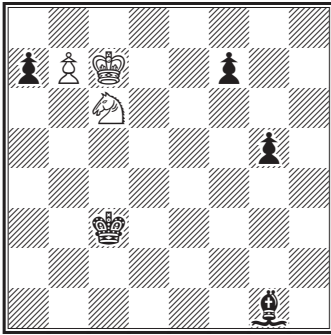
Hvid trækker og gør Remis

8. P. A. Larsen

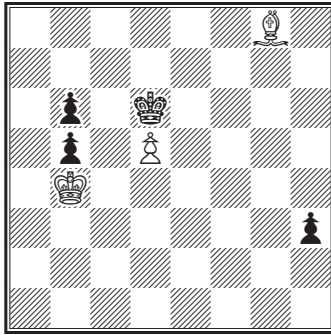
Hvid trækker og vinder

9. P. A. Larsen

Hvid trækker og vinder [?]

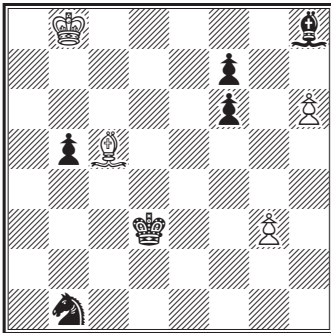
10. P. A. Larsen

Hvid trækker og gjør Remis

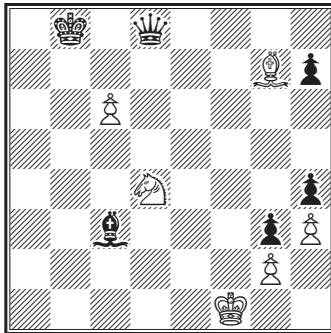
[Tidsskrift for Skak, 1897]

11. N. C. C. Lose

Hvid trækker og gjør Remis [!]

12. O. Meisling

Hvid trækker og gjør Remis

LÖSNINGER

1.	1. Db4	34.	1. Df4
2.	1. Dh4	35.	1. Te6
3.	1. Te6	36.	1. De1
4.	1. La8	37.	1. De7
5.	1. Kc3	38.	1. Td5
6.	1. Td4	39.	1. Lc5
7.	1. Dd3 [1. Db7]	40.	1. Dc8
8.	1. Sc7	41.	1. Dh5
9.	1. De8 [1. cxd4]	42.	1. Sf5
10.	1. Se7	43.	1. Sc6
11.	1. La5	44.	1. Sg5
	(I den Turnering, hvor denne	45.	1. Le2
	og den følgende Opgave frem-	46.	1. d3
	kom, var der stillet den Betin-	47.	1. Sf7
	gelse, at Mat skulde gøres hen-	48.	1. Dh7
	holdsvis med Dronningen, begge	49.	1. Th7
	Taarne, begge Springere, en Lø-	50.	1. Dg7
	ber og en Bonde.)	51.	1. Le5
12.	1. Kg8	52.	1. Ld8
13.	1. Lg3	53.	1. Dg4
14.	1. Db1	54.	1. d4 [1. Dc3]
15.	1. Db8	55.	1. Tg5
16.	1. Ld3	56.	1. Dh1
17.	1. Da8	57.	1. Te6
18.	1. Dh1	1. ... fxe6	2. Td5
19.	1. Se5	1. ... c5/c6	2. T(×)c6
20.	1. Sb8	1. ... Kxd7	2. Te7†
21.	1. f3	1. ... ~	2. Te8†
22.	1. Lc3	58.	1. Td3
23.	1. Da6	1. ... exd3	2. exd3
24.	1. d6	1. ... Kc4	2. Sb2†
25.	1. Td3	1. ... e3	2. Sxe3†
26.	1. Df3	59.	1. Sf6
27.	1. Kd2	1. ... Kxf6	2. Dd5
28.	1. Kf2	1. ... Kxd6	2. Db8†
29.	1. Da7	1. ... Lxd6	2. Sxd7†
30.	1. Dh7	1. ... Sb5	2. Dxb5†
31.	1. Tc5	1. ... c3	2. Se8
32.	1. Th5	1. ... Kf5	2. De4†
33.	1. Tf4		

60. 1. Te2
 1. ... Le6 2. Sf4
 1. ... K×d3 2. Lc4†
 1. ... K×d5 2. Sf4†
 1. ... ~ 2. Lf6†
61. 1. Ka4
 1. ... Sc3† 2. S×c3†
 1. ... Sb6† 2. S×b6†
 1. ... Sc7 2. S×c7†
 1. ... g6 2. Se7†
 1. ... Th6 2. Sf6†
 1. ... Th2 2. Sb4†
 1. ... Ke5 2. Df5†
 1. ... Kd3 2. Sc3†
62. 1. Df1
 1. ... K×e6 2. Df8
 1. ... Kd6 2. Sf3
 1. ... K×e4 2. Db5
63. 1. Sg5
 1. ... Kf6 2. Sf7
 1. ... Kf4 2. Sfh7
 1. ... Ke5 2. Df2
64. 1. Sf6
 1. ... Ke5 2. Dd2
 1. ... Kc5 2. Da3†
 1. ... Kc3/Ke3 2. Se6
65. 1. De5
 1. ... c5 2. De8
 1. ... Ka5 2. Dc5
 1. ... Kb4 2. Dc3†
66. 1. Tf7
 1. ... S×f5 2. T×f6
 1. ... d5 2. Db8
 1. ... S×g8 2. S×d7†
67. 1. Kg4
 1. ... Kd5 2. Dc8
 1. ... d5 2. T×h3
68. 1. Th2
 1. ... a4 2. Th6
 1. ... Ka4 2. Lc3
69. 1. Th2
 1. ... Kc4 2. Th5
 1. ... Ke6 2. D×b7
 1. ... Ke4 2. Db3
 Taarnets omgaaende Bevæ-
 gelse er temmelig fjertnliggende.
70. 1. Ke4
 1. ... D×c6† 2. T×c6
 1. ... Db8 2. S×b8
 1. ... D×a6/h5 2. Kd3
 1. ... Db7 2. a×b7
 1. ... ~ 2. Sa7† [?]
71. 1. Lf8
 1. ... L×c8 2. Db5†
 1. ... Lc6/Ld5 2. Da1†
 1. ... La8 2. Db4
 1. ... La6/Le4 2. D(×)e4†
 1. ... S~ 2. Sd3†
 1. ... Kf6 2. Dd4†
 1. ... h4 2. Sg4†
 Et smukt Exempel paa god Ud-
 nyttelse af en sort Løber.
72. 1. Dc6
 1. ... T×c6 2. Sd7†
 1. ... S×c3 2. S×f7†
 1. ... exf6 2. S×f7†
 1. ... T×f6 2. Sc4†
 1. ... c×d6 2. De4†
 1. ... exd6 2. Sd7†
 1. ... K×f6 2. Dd5
 1. ... Kf4 2. Tf3†
73. 1. Ta8
 1. ... L×g7 2. Te8†
 1. ... Kf5 2. Tf8†
 1. ... Kd5 2. Td8†

74. 1. Lb2
 1. ... f5 2. La1
 1. ... Lxb2 2. Dg2
 1. ... d5 2. Df8
75. 1. Sf3
 1. ... a1D/a1T 2. Lb3
 1. ... a1L 2. Dg8
 1. ... a1S 2. De5
 1. ... Ka1 2. De5
76. 1. Kxa6
 1. ... Sb2/Sf2 2. Da3
 1. ... Sc3 2. d3
 1. ... Sxe3 2. dxe3
 1. ... a3 2. Db3†
77. 1. Ta6
 1. ... Kf4 2. Lxb6
 1. ... b5 2. Tf6
78. 1. Df3
 1. ... Ke6 2. Dxd5†
 1. ... Kg6 2. Dh5†
 1. ... ~ 2. Sg3†
79. 1. Lf8
 1. ... Ke5 2. Dg1
 1. ... Kc4 2. Dxb2
 1. ... e5 2. Tc3
 1. ... ~ 2. Txd4†
80. 1. d7
 1. ... Kxe5 2. d8L
 1. ... Kxf7 2. d8S†
 [1. ... Kxe5! *korrr: +sBe3?*]
81. 1. Ld3
 1. ... d5 2. Sf5
 1. ... Kf6 2. De3
 1. ... Kd6 2. Dc5†
 1. ... Kf4 2. De3†
82. 1. Dg5
 1. ... Kxd4 2. Da5
 1. ... Sxg5 2. Td2
 o.s.v.
83. 1. Ld1
 1. ... Sf6 2. Se4
 1. ... e4 2. g4†
 1. ... ~ 2. Se4
84. 1. Lh5
 1. ... Kd5 2. Df1
 1. ... Kb5 2. Df1†
 1. ... Kc7 2. Db8†
 1. ... d5 2. Db8
 1. ... dxe6 2. Dc8†
85. 1. Db2
 1. ... b6 2. Tc6
 1. ... b5 2. Dg2†
 1. ... g4 2. Db4
 1. ... Kxe6 2. Dxd4
 1. ... Kc4 2. Le4
 1. ... Lb5/Lc2/Ld1 2. D(×)b5†
 [1. ... b6/g4!]
 [1. De5†]
86. 1. De3
 1. ... Lxe3 2. Lf6
 1. ... Le5 2. Db6
 1. ... Lxc3 2. Sxc3†
 1. ... Ke5 2. Df4†
 1. ... ~ 2. Lxd4
 [1. Dh6!]
87. 1. Le2
 1. ... Kxe3 2. Da3†
 1. ... Kxd5 2. Dd7†
 1. ... Kf5 2. Dxf7†
 1. ... b5 2. Dd4†
 1. ... ~ 2. De7†
88. 1. Dh1
 1. ... Ke5 2. De4†
 1. ... f5 2. Lxg7
 1. ... g6 2. De4
 1. ... gxh6 2. D×h6†
 1. ... f3 2. Dh2†
 1. ... Sb4 [?] 2. Db5†

89. 1. Se6
 1. ... K×e6 2. Da4
 1. ... Sb3 2. Da6
 1. ... Sc1~ 2. D(×)d3†
 1. ... Sf7 2. Df3†
 1. ... Sg6/g6 2. Lg4†
 1. ... g5 2. Sg7†
 1. ... c4 2. Sg3†
90. 1. De5
 1. ... K×g1 2. Dh5
 Fin og vanskelig.
91. 1. Lf3
 1. ... Ke5 2. Dg6
 1. ... Kc5 2. Dc7†
92. 1. Sc5
 1. ... Kd5 2. Sd7
 1. ... Kd4 2. Dg5
93. 1. Tc1
 1. ... K×c1 2. Ke3
 Forfatteren manøvrerer smukt
 med faa Brikker.
94. 1. Sf2
 1. ... K×e5 2. Df8
 1. ... Kc4 2. Da2†
95. 1. Sa4
 1. ... d4/~ 2. Sc3
96. 1. Dh7
 1. ... d×e3 2. Dh2
 1. ... ~ 2. Tg2(†)
97. 1. Sc1
 1. ... Kd2 2. c3†
 1. ... Kb4 2. Dd6
 1. ... ~ 2. Sb3
 En elegant Opgave.
98. 1. Sc5
 1. ... K×e5 2. Th5†
 1. ... K~ 2. Db7(†)
99. 1. Ld3
 1. ... e4 2. Lc3
 1. ... Kd2 2. L×e5
 Nydelig.
100. 1. Dd7
 1. ... T×d3 2. c4
 1. ... a5 2. Dh7
 1. ... g4 2. Da4†
101. 1. Dg2
 1. ... Ld1 2. Dh1!
 1. ... Ld3 2. Df3
 1. ... Kc2 2. Dg7
102. 1. Db8
 1. ... Ke5 2. Se4†
 1. ... f×g4 2. Se4
 1. ... Sc4 2. S×c4
 1. ... Sc6 2. Db2†
 1. ... S~ 2. S(×)b7
 1. ... f4 2. Db6†
 1. ... Kc5 2. Lb4†
103. 1. De8
 1. ... Lf5/Lg6/Lh7 2. Dh8
 1. ... L×f3/La8 2. De1
 1. ... Kc2 2. De5 o.s.v.
104. 1. Lg1
 1. ... S×f5 2. Te5†
 1. ... S×d5 2. De5†
 1. ... Sc6 2. Sd2†
 1. ... Sg6 2. D×b7
 1. ... K×d5 2. Dd6†
 1. ... Sc8 2. D×c8
 1. ... ~ 2. Dd6
105. 1. Lf2
 1. ... g4 2. Dh1†
 1. ... ~ 2. Dg1(†)
106. 1. Dh2
 1. ... h4 2. e3
 1. ... Kd4 2. Df4(†)

107. 1. Dg1
1. ... ~ 2. Kf2
108. 1. Le5
1. ... Kc4 2. Ld4!
1. ... Ld3/Lxf1 2. Sb4
109. 1. Lg4!
1. ... Kxd4 2. Dd8†
1. ... Kxf4 2. Le6†
1. ... hxg4 2. Td5
Et særdeles fint Indlednings-
træk.
110. 1. La6
1. ... bxa6 2. Da8
1. ... Kf2/f6/f5 2. Dd5
1. ... T~ 2. Dg8†
[1. Dd7]
111. 1. Dg2
1. ... Lxf4 2. Te3
1. ... Lc3 2. Txc3
1. ... c3 2. Df2
1. ... L~ 2. Td3†
112. 1. Tf2
1. ... Lxh2 2. Dg1
1. ... h5 2. Dc1
1. ... Tb6 2. Dxb6
1. ... T~ 2. Db8†
113. 1. De1
1. ... exf5 2. Dc3
1. ... Ke4 2. Dh1†
1. ... dx e3 2. Dxe3
1. ... e4 2. Dxa5†
1. ... Kd6 2. Dxa5
1. ... h2 2. Lf4
114. 1. Dh7
1. ... Dxh7 2. Sc7
1. ... Dxg7/Df7/Df6 2. Dxd3†
1. ... Lxg7 2. Dh2
- 114.—*forts.*
1. ... Dxe6 2. Txe6†
1. ... Df5 2. Txf5†
1. ... De4 2. Txe4†
1. ... a3 2. Ta5†
115. 1. Kg1
1. ... Se6 2. Dd6†
1. ... S~ 2. Dc5†
1. ... c3 2. Dxb3†
1. ... g3 2. Df6
1. ... ~ 2. Dh6
116. 1. Ta5
1. ... Dxd8/Dg8 2. Dxf6
1. ... Txe5 2. Dxb4†
1. ... fxe5 2. Dg6†
1. ... Kf5 2. Sd4†
1. ... Sc7 2. Dd4†
1. ... ~ 2. Dxd5†
117. 1. Da8
1. ... Le6 2. Sf3
1. ... cx d2/c2 2. Da1
1. ... g5 2. Sb1
1. ... Lf7 2. Dxb8
1. ... e3 2. De8
Denna Opgave erholt højeste
Points i "Tidsskrift for Skaks" før-
ste Bedømmelseeturnering.
118. 1. Tf2
1. ... exf2 2. Dc1
1. ... Td4 2. Sg5†
1. ... La2/Lc2 2. Dc2†
1. ... Ld3 2. ex d3†
1. ... Td7 2. Dxd7
1. ... Te8 2. Dxe8†
1. ... Tc8/T~ 2. Te7†
1. ... g6/g5 2. fxg6 (ep)
1. ... h2 2. Tg2

119. 1. Dd5
 1. ... c×d5 2. Sf6
 1. ... S×d5 2. Sg5
 1. ... Se6 2. Sf6
 1. ... L×e5 2. D×e5
 1. ... ~ 2. L×f4†
120. 1. Lh8
 1. ... T×d7 2. Sd6
 1. ... K×e6 2. Lf5†
 1. ... K×c4 2. Ld3†
 1. ... Ta8/Tb8 2. Dc2
 1. ... ~ 2. Dd4†
121. 1. Se6
 1. ... K×e6 2. Dc5
 1. ... L×e6 2. Dd2†
 1. ... Lf7 2. Dd4†
 1. ... c6 2. Lc4†
 1. ... c5 2. De3
 1. ... b2 2. Dc2
 1. ... S~ 2. D×f3†
122. 1. Sg3
 1. ... Tb8 2. Da2
 1. ... Db8 2. D×b5†
 1. ... D×g3 2. h×g3
 1. ... d3 2. D×d3†
 1. ... ~ 2. D×b5†
123. 1. Lh1
 1. ... a×b4 2. Dg8
 1. ... S×d6 2. S×d6†
 1. ... Sd8 2. Se3†
 1. ... Lb5 2. T×b5
124. 1. Da6
 1. ... T×e4 2. Da8
 1. ... d×e4 2. Dc4
 1. ... Ke6 2. Db7
 1. ... K×d4 2. D×d3†
 1. ... ~ 2. T×d5†
125. 1. Tb1
 1. ... L×b1 2. d4
 1. ... S×b1 2. Da7
 1. ... S×b5 2. T×b5†
 1. ... Ke5 2. Df6†
 1. ... ~ 2. Db7†/Da7†
126. 1. Tc2
 1. ... d×c2 2. Td3
 1. ... L×c2 2. Tg5
 1. ... L×g4 2. Dd4†
 1. ... K×d5 2. Sf6†
 1. ... ~ 2. De3†
127. 1. Dg3
 1. ... f×g3 2. Lf5
 1. ... S×g3/S~ 2. Sb6†
 1. ... Sf3 2. D×f3†
 1. ... K×c4 2. Sb6†
 1. ... ~ 2. Tc5†
128. 1. Sb6!
 1. ... f×g6† 2. e6
 1. ... Sd6 2. e×d6†
 1. ... Kf5 2. Df4†
 1. ... L×e7/~ 2. Df4†
129. 1. Sd6
 1. ... b×c5 2. De5†
 1. ... K×c5 2. Dc6†
 1. ... Tg4 2. S×f5†
 0. s. v.
130. 1. Dc6
 1. ... Kd4 2. Ld3
 1. ... Kf4 2. D×g6
 0. s. v. [?]
131. 1. De1
 1. ... K×d6/K×d4 2. Da5
 1. ... Kf6/c5 2. Dg3(†)
 1. ... Kf4 2. Sf3

132. 1. Se8
 1. ... fxg5 2. Sed6†
 1. ... Kf4 2. Tg4†
 1. ... Kd5 2. Sed6

133. 1. Sd5
 1. ... Kd6 2. Dc6†
 1. ... Ke4 2. Sd4†
 1. ... fxe6 2. Db8†
 1. ... ~ 2. Sc5†

134. 1. Kd1
 1. ... g5 2. Ta4!
 1. ... Lxf6 2. Dg6
 1. ... ~ 2. Dc2

135. 1. Se2
 1. ... Kxe6 2. Le4
 1. ... fxe6 2. Ta8
 1. ... fxg6 2. Sc5

Fint stille Spil.

136. 1. Sb4
 1. ... Kxe7 2. Df6†
 1. ... Txc7 2. De6†
 1. ... Kxc7 2. Dc6†
 1. ... ~ 2. De6†

137. 1. Dd4
 1. ... Lxd4 2. c7
 1. ... Ke7 2. Dg7
 1. ... ~ 2. Db4†

En fin og original Opgave.

138. 1. Lh7
 1. ... Le5 2. Df5
 1. ... Lg5 2. Sc4†
 1. ... Lc7/Lb8 2. Dg1
 1. ... ~ 2. Dg6

139. 1. La8!
 1. ... Sxa8 2. e7!
 1. ... Sa7 2. Dc5†
 1. ... Sb~ 2. S(x)c4†
 1. ... Kc7 2. Dc6†

140. 1. Dg1
 1. ... Sxg1 2. Tc2!
 1. ... Lxc7/Lb7 2. Lf5†
 1. ... ~ 2. Td6†

Denne Opgaver erholdt højeste Points i "Tidsskrift for Skak's" 3:de Bedømmelsesturnering.

141. 1. Sc5
 1. ... Tb4 2. e7
 1. ... Kc7 2. De5†
 1. ... bxc5 2. Le8
 1. ... Kxc5 2. De5†
 1. ... ~ 2. Sa6

142. 1. Dg8
 1. ... exf5 2. Sc4†
 1. ... c4 2. Sd6
 1. ... Kxf6 2. Sd7†
 1. ... Ke4 2. Dxe6†

En fortræffelig Opgave.

143. 1. Dh7
 1. ... Lxb7 2. Se4†
 1. ... Lxg3 2. Sd5†
 1. ... Kd4 2. Dh4†
 1. ... c3 2. Dxd3
 1. ... ~ 2. Sg8†

144. 1. Tg1!
 1. ... fxg1D 2. Da2†
 1. ... Kf7 2. Dd5†
 1. ... e4 2. Dxe4†
 1. ... Kf5 2. Sf8
 1. ... Lb8/Ld6 2. d8S†

145. 1. Da2
 1. ... Kxe4 2. Dd5†
 1. ... Lxc6 2. Df7†
 1. ... Lc3 2. Sc5
 1. ... La7/Lg1 2. Txe5†

146. 1. Sd3
 1. ... e×d3
 1. ... Kc4
 1. ... T×a3
 1. ... Sc5
 1. ... ~
147. 1. Te5
 1. ... T×e5
 1. ... T×f2
 1. ... Te1
148. 1. Th7
 1. ... K×e7
 1. ... Ke8
149. 1. L×e7
 1. ... Kd4
 1. ... Kf2
 1. ... d5
150. 1. Sf6
 1. ... Sc3
 1. ... d3/L×c6
 1. ... K×d6
 1. ... K×f6
 1. ... f3/Lb7
 1. ... S~
151. 1. Dh5
 1. ... Sd4
 1. ... Se3
 1. ... Sg3
 1. ... Sg4
 1. ... Sc4
152. 1. Sb6
 1. ... K×c5
 1. ... Ke5
153. 1. Td3
 1. ... e×d3†
 1. ... g×f4
 1. ... K×f4
 1. ... b3
 1. ... g4
2. e4†
 2. Sge5†
 2. Lc6†
 2. S~f4†
 2. L×b3†
2. Lb6
 2. T×e6†
 2. L×e1
2. c8T
 2. Sg6
2. Db8
 2. Dg8
 2. Lh4
2. D×c3
 2. Sg4†
 2. Te2
 2. Dg1
 2. De1†
 2. D(x)c5†
2. Se4
 2. De2!
 2. Dd1†
 2. D×g4
 2. Df3†
2. De7†
 2. Dg6
2. K×e3
 2. Da1†
 2. Df1†
 2. Dc3†
 2. Td5†
- 153.—*forts.*
 Forfatteren, som i sin Tid i "Vor Tids" Skakspalte forsvarede afskjærende Indledningstræk, har i denna Opgave vist, at dette kan lade sig gjøre paa en interessant og berettiget Maade.
154. 1. Ld5
 1. ... e×d5
 1. ... e5
 1. ... f5
2. Df5
 2. De4
 2. L×e6
155. 1. h5
 1. ... Kd6
 1. ... Ke4
 1. ... Kf6
 1. ... d6
 1. ... d5
 1. ... f6
 1. ... g4
2. Dc5†
 2. Dc2†
 2. Dh8†
 2. S×e6†
 2. Sd7†
 2. D×d7
 2. Sf3†
156. 1. Ld1
 1. ... a×b
 1. ... Ke6
 1. ... a3
2. L×b3
 2. Tc6†
 2. Kd7
157. 1. Dg8
 1. ... Kd4
 1. ... L×f4†
 1. ... Kf6
 1. ... Sc5/Sf8
 1. ... Lg4
 1. ... ~
2. Dg1†
 2. L×f4†
 2. Se4†
 2. Dh8†
 2. S×d3†
 2. De6†
158. 1. Sc8
 1. ... Kd5
 1. ... Kc5
 1. ... Ke5
2. d4
 2. Dc3†
 2. De3†
- Forfatterens første Tretrækker (1893).

159. 1. Sb5
 1. ... Kd5 2. Sbc7†
 1. ... e4 2. Sec7
 1. ... Kd3 2. Db3†
 1. ... ~ 2. Dc2†
160. 1. Tde1
 1. ... D×e3 2. Df8
 1. ... Kf3 2. Df5†
 1. ... Dg5 2. Dc6†
 1. ... D×e1/Dg8 2. Dd4†
 1. ... Dd6 2. D×d6
 1. ... Dc7† 2. D×c7
161. 1. Sb5
 1. ... L×e5 2. Td6†
 1. ... K×d5 2. S×c7†
 1. ... K×f5 2. Lc2†
 1. ... Lb8 2. Sd4†
 1. ... Lb6 2. e4
 1. ... ~ 2. S×c7†
162. 1. Tg5
 1. ... K×e4 2. Sd4
 1. ... Kc6 2. f3
 1. ... Ke6 2. Sh6
 1. ... ~ 2. Sd4†
163. 1. Se8
 1. ... Sd7 2. Sc7†
 1. ... Se6 2. Sf6†
 1. ... Sg6 2. Df6
 1. ... Ke6 2. Dc7
 1. ... b4 2. Dc4†
 1. ... a4 2. Db4
 En smuk og fortræffelig Op-
 gave i bøhmisk Stil.
164. 1. Dh4
 1. ... exf3 2. T×d7
 1. ... K×d4 2. De1
 1. ... exd4 2. Sc4†
 1. ... g×f3 2. D×e4†
 1. ... g3 2. D×e4†
 1. ... Kf4 2. Sd5†
165. 1. Se4
 1. ... Ke6 2. Dd8
 1. ... Sf7 2. D×f7†
 1. ... g5† 2. Kf5
 1. ... ~ 2. Dd7†
166. 1. Dc3
 1. ... K×e4 2. L×d7
 1. ... d6 2. Lf3
 1. ... d5 2. Dg3†
 1. ... K×g4 2. Dg3†
167. 1. Dh3
 1. ... K×c5 2. Le7†
 1. ... Kc7 2. Dd7†
 1. ... Kc6 2. Dc8†
168. 1. f8=S
 1. ... d×c2 2. Tb4
 1. ... T×b1/K×S 2. c4(†)
 1. ... ~ 2. De6†
169. 1. Tc3
 1. ... d×c3 2. Dd3†
 1. ... Kd5 2. Lc7
 1. ... Kf5 2. Dc8†
 1. ... Sf3 2. Db5
 1. ... Sh3/Se2 2. D(×)e2†
 Denne Opgave av G. Møller
 (J. Møllers Fader) vandt i sin Tid
 megen Bifald hos Løserne.
170. 1. Le8
 1. ... Kd6 2. Sc6†
 1. ... Kd4 2. D×e6
 1. ... Kf4 2. d4
 1. ... Kf6 2. f4
 1. ... h3 2. Dg7†
 1. ... ~ 2. Dg5
171. 1. Le5
 1. ... a×b6 2. Lb8
 1. ... f5 2. L×h8
 1. ... Th2 2. L×h2 o.s.v
 Den i denne Turnering stillede
 Betingelse var, at Løsningen i de

- 3 Hovedvarianter skulde være 1. 178.—*forts.*
 La1-e5; 2. Le5-resp b8, h8 og g2. 1. ... L~/a2 2. Db8†
 172. 1. Lc3 1. ... e1(†) 2. D×e1†
 1. ... S×c6 2. Dg1 179. 1. Tb8
 1. ... e3 2. Df4† 1. ... d4 2. Kb7
 1. ... L×c6 2. Sf3† 1. ... Sb6† 2. T×b6
 1. ... Kd6 2. Sb5† 1. ... Sc7 2. K×c7
 1. ... ~ 2. Se6† 180. 1. Kb1
 173. 1. Sf3 1. ... ~ 2. Dc2
 1. ... La8 2. Da2 1. ... d×e6 2. Sd2
 1. ... Lc6/La6/Lc8 2. Dc2 1. ... Sb5 2. Da8†
 1. ... S×f3 2. Td6† De 3 Spil, som udgør Opgave-
 1. ... Sf7 m.m. 2. Td2† Indhold, er ypperlig kombi-
 1. ... Sf6 2. S×g5† nerede.
 1. ... Sf8 2. Db2 181. 1. Da6
 [1. Td1† 1. Td2†] 1. ... D×a6 2. Sg4†
 174. 1. Db8 1. ... D×f2 2. De2†
 1. ... Ke3/Ke2 2. Dd8 1. ... d6 2. Da5†
 1. ... Ke4 2. Db5 1. ... d5 2. De6†
 175. 1. Lc2 1. ... d3 2. Da1†
 1. ... Th7/h5 2. D×d3 1. ... Kf4 2. Dd6†
 1. ... e2 2. T×e2† 1. ... Se7/Sf6 2. Df6†
 1. ... e×d2/Kf4 2. L×d3 1. ... S×f5/~ 2. S(×)g4†
 1. ... d×c2 2. Dh5† 182. 1. Lb7
 1. ... Sa2~ 2. L×c3† 1. ... Sc6 2. Da6
 1. ... Sg8~ 2. D(×)f6† 1. ... Sb5 2. La6
 176. 1. Sf5 1. ... Kc4 2. La6†
 1. ... Sc3 2. Sd4 Vanskelig og original.
 1. ... K×f5 2. Dg8 183. 1. Dg8
 1. ... ~ 2. De1† 1. ... Ta3 2. Dg1!
 177. 1. Tg4 1. ... c×d4 2. D×c4†
 1. ... Kf5 2. Tg6† 1. ... Sb2~ 2. S(×)d1†
 1. ... Ke6 2. Tg7† 1. ... ~ 2. Sd5†
 1. ... ~ 2. Tg6 En særdeles fin Opgave.
 178. 1. d3 184. 1. Da5
 1. ... K×f5 2. d4† 1. ... Ke4 2. Sf6†
 1. ... K×f4 2. Db4† 1. ... L×d5 2. D×c3†
 1. ... Lh5/Lb5 2. Db5† 1. ... K×d5 2. Le2†

198. 1. Ta7
 1. ... K×b8 2. Se7
 1. ... Kd7/Kd8 2. Sd6
199. 1. Tf4
 1. ... T×f4/Lf7† 2. Ke7
 1. ... Ke6 2. Sc5†
 1. ... Sf3 2. D×f3†
 1. ... ~ 2. D×d4†
200. 1. Lb3
 1. ... D×b3 2. Dd6
 1. ... Lc4 2. De8†
 1. ... L×e3 2. D×d5†
 1. ... ~ 2. De8† eller
 Mat
201. 1. Th1!!
 1. ... c2 2. Ta1†
 1. ... ~ 2. Dg1
202. 1. S×e5
 1. ... S×e5 2. Dg4!
 1. ... d×e5 2. Df5
 1. ... K×e4 2. S×g6
 1. ... S×h8/Sf8 2. Df5
 1. ... Sh4 2. Sg6†
 1. ... S×f4 2. S†
203. 1. Sf2
 1. ... g×f2 2. Le4!
 1. ... Kc3 2. Sd1†
 1. ... b3 2. Dc5†
 1. ... Te6† 2. K×e6
 1. ... ~ 2. Dd5†/Dc5†
204. 1. Sb7
 1. ... d×e6 2. Tf5
 1. ... K×d5 2. Td6†
 1. ... d6 2. Tf4†
205. 1. Kc2
 1. ... Kf7 2. Kd1
 1. ... Lc3 2. K×c3
 1. ... ~ 2. Kd1
206. 1. Sf4
 1. ... T×g3 2. Le3
 1. ... K×f4 2. Tf3†
 1. ... T×f4 2. Sf7†
207. 1. Te8!
 1. ... S×d3 2. Te4
 1. ... ~ 2. Se5†
208. 1. Sf3
 1. ... Ke6 2. Df1!
 1. ... Lh6 2. Db6
 1. ... e6/e5 2. Db7†
209. 1. Tf2
 1. ... K×f2 2. T×e4†
 1. ... e×d4 2. Db8
 1. ... Ta4 2. T×e4†
210. 1. Db8
 1. ... K×e5 2. Db4
 1. ... d×c5 2. Te3
 1. ... d×e5 2. Db3
211. 1. Dh1
 1. ... K×c6 2. Dh7
 1. ... Ke7 2. T×c7†
 1. ... S~ 2. D×d5†
212. 1. Sf7
 1. ... D×b1/~ 2. D×d5†
 1. ... f×e3 2. Df6†
 1. ... c×b3/Dd3 2. Td3†
213. 1. La6!
 1. ... K×f5 2. Lc4
 1. ... Kd5 2. Sg5
 1. ... Ke7/Kd7 2. T×e5(+)
214. 1. Sd8
 1. ... d4 2. e4†
 1. ... g5 2. Lc2†
 1. ... e5 2. Ld7† o.s.v.
- En ret vanskelig Opgave.
- Betingelsen å denne Turnering var, at Hvids Styrke skulde være indskrænket til K, L, S og en B.
- En fin Pointe.

215. 1. Db1
 1. ... Kd5 2. Se7†
 1. ... Sd8/Sg5 2. Sa5†
 1. ... Sc7 2. Sxc7
 1. ... f2 2. d3†
 1. ... f5 2. Se7
216. 1. Da3
 1. ... h4/g2 2. Te5
 1. ... Th4 2. Tc6†
 1. ... Ke7/Kf7 2. Tc7†
 1. ... Ke6 2. Tc7
217. 1. Ld2
 1. ... Txd2 2. Da8
 1. ... Lxd2 2. Dc5†
 1. ... Txa3 2. Tc5†
 1. ... Kxe4 2. Lg2†
218. 1. Df7
 1. ... d5 2. Dh7
 1. ... Kd5 2. Df1
 1. ... Kc4 2. Df5
 De mange stille Træk gjør en smuk Virkning.
219. 1. Se5
 1. ... Lxh2 2. Sf3†
 1. ... fxe5 2. Lxg1†
 1. ... f5 2. Da7†
 1. ... Kc5 2. De7†
220. 1. Lf5
 1. ... Txf5 2. Sxe4†
 1. ... Sxf5 2. Dxf7
 1. ... T×g7 2. Lxe4
 1. ... T×g3/Tg6 2. Le6
 1. ... fxg3 2. Kxb3
 1. ... Lf3/Lh1 2. Td2
 En interessant og variantrig Opgave.
221. 1. Lb5
 1. ... Kxe4 2. Lh6
- 221.—*forts.*
 1. ... dxex4 2. Lf8
 1. ... ~ 2. Dd3†
 [1. Le2 1. Lxf1 1. Lc2]
222. 1. Se7
 1. ... Kxe5 2. Dd7
 1. ... Kxe7 2. Dc6
 1. ... ~ 2. Dc6†
223. 1. Tf3
 1. ... exf3 2. Se3
 1. ... Sxf3 2. Dg8†
 1. ... Kd5 2. Sb6†
224. 1. Dg8
 1. ... Ke7/Kc7 2. Sc4
 1. ... Kc5 2. Db8
 1. ... Kxe5 2. Se4
225. 1. b4
 1. ... Lxa1/Lb2/Lc3 2. T(×)c3
 1. ... Lxg7 2. Tf6
 1. ... Lf6 2. Dxf6
 1. ... Th8 2. Tc8
 1. ... Sf8 2. Tc5†
 1. ... Ld3/axb3 ep 2. Tc4
 1. ... ~ 2. Tc6
226. 1. Db8
 1. ... exd5 2. Sd4
 1. ... e5 2. Dc8
 1. ... Kxd5 2. Sc3†
 1. ... Kf5 2. Lf3
227. 1. Sa8
 1. ... d3/Kb4 2. Dxd5(†)
 1. ... Kxc5 2. Dxc3†
 1. ... c2 2. Dxa3
228. 1. Dg1
 1. ... Tg3 2. Dxd4†
 1. ... T×g1 2. Sa2
 1. ... Txc3 2. Txd4†
 1. ... Kb4 2. Txd4†
 —*forts.*

- 228—*forts.*
1. ... Tb1 2. D×b1
1. ... Ta3 2. Lb5†
1. ... ~ 2. Dg8†
229. 1. Da7
1. ... c3 2. Dd4†
1. ... e2 2. Sc6†
1. ... K×f6 2. D×e3
1. ... K×d6 2. Db8†
1. ... S~ 2. D(x)c5†
230. 1. La5
1. ... b×a5 2. Td2
1. ... e3 2. Tg4
1. ... Le5 2. Sc3†
1. ... Lf4 2. L×b6
231. 1. Dh5
1. ... e×d6 2. Se7†
1. ... K×d5 2. De2
1. ... Kf6 2. Sh6
[1. ... Ke4!]
232. 1. Dh1
1. ... Kf5 2. g4†
1. ... Kd3 2. Dd1†
1. ... f5 2. Tg4†
1. ... b×c4 2. Dh4†
1. ... e2 2. Dh3
1. ... b×a3 2. Df1
233. 1. Lf8
1. ... f5 2. D×e5†
1. ... Ke6 2. D×c4†
1. ... e4 2. Dg4/Dh5†
234. 1. Kc2
1. ... T×g6 2. Sc5
1. ... ~ 2. Sb3†
235. 1. Lc5
1. ... b×c5 2. Kc4
1. ... Tf6 2. De7†
236. 1. e8S
1. ... b1D etc. 2. Dg7†
1. ... L×h6 2. S×f6†
237. 1. Se4
1. ... K×e4 2. Dd5†
1. ... Lb3 2. Dd2†
1. ... f1D 2. Se3
238. 1. Se3
1. ... d×e3 2. Tf4
1. ... ~ 2. Sg4†
239. 1. Sc4
1. ... S×b2 2. Sf4†
1. ... K×d5 2. Db7†
1. ... L×f6 2. D×f6†
1. ... h5 2. Sf4†
240. 1. Tb4
1. ... Kd5/Kf5 2. Se7†
1. ... d5 2. Tb6†
241. 1. Sc4
1. ... Kd5 2. Le8
1. ... Kd7 2. Db6
1. ... Ke7 2. Dd2
242. 1. Tc3
1. ... e2 2. Da5
1. ... d1S 2. Tc1
1. ... d1D 2. T×e3†
o.s.v.
243. 1. Ta8
1. ... Lb8 2. c×b8L

259. 1. Db8, d4 2. Tf2!, Lxf2 3. De8
 1. ... c4 2. Dh8, c3† 3. Ka1
 1. ... Kxg4 2. Dc8†, Kh4 3. Tf3
 1. ... Lf2 2. Txf2
260. 1. Dc2, Txd2 2. Td1, Txd1 3. Se3
 2. ... Ke5 3. Sc6†
 2. ... Sb6 3. Sg6†
 1. ... Tg3† 2. Kf6, Tg6† 3. fxg6
 1. ... Tc3 2. Dxc3, Sc7 3. Sg8†
 1. ... ~ 2. Dc6†, Ke5 3. Te1†
261. 1. Ld6, f6 2. Sf8, Kb5 3. Se6
 1. ... Kb5 2. Se5, f6 3. Sf3
 [1. ... f6 2. Sb8†!]
262. 1. e6, f5 2. Dc6, fxg4† 3. Kxg4
 2. ... f4 3. Le1
 1. ... ~ 2. Dh2, Kc1 3. Lxa3†
 Meget tiltalende.
263. 1. c4, Kxc4 2. b4, Kb5 3. Dc7
 2. ... Kc3 3. Dh4
 1. ... Kc6 2. De7, Kb6 3. Ta1
 1. ... Kb4 2. Dc8, Kb3 3. Da6
 2. ... Ka4 3. Db7/Db8
264. 1. Lh5, e4 2. Kd6!, c4 3. Kd5
 2. ... e3 3. Tf1†
 1. ... c4 2. Te2, e4 3. Td2
265. 1. Da6, d3 2. Sd2, Kd4 3. g3
266. 1. Ta7, e5! 2. Le1!, e4 3. f4
267. 1. Sd4, Txd4 2. Tf2, T~ 3. T/L/S/PxT
 1. ... Txc3 2. Te1, o.s.v.
268. 1. Sf7, Lxc6 2. Sg5†, Kxf4 3. Le3†
 1. ... Txc6 2. Sg5†, Kxf4 3. Lg1
 1. ... Se3 2. Lxe3, Txd2 3. Dc5
 1. ... Tc5 2. Dxc5, ~ 3. Sg5†
 1. ... ~ 2. Sg5†, ~ 3. Txe4
269. 1. Ta1!, Kb3 2. Ta4, Kxa4 3. Kc2
 2. ... Kxc3 3. Ka2
 1. ... Kxc3 2. Ka2, Kc2/Kc4 3. Ka3
 2. ... Kb4 3. Kb2/Tc1

270.	1. Ld2, Kd4
1. ... Kc2	2. Lc1, Kd3
2. Lf5† o.s.v.	3. Tf1
271.	1. Sb8, Sxf5	2. Lc6, Se3†
2. ... Sg3†
2. ... Sxd6	3. Kg1
3. Kg2
3. Sd8
272.	1. Db7, d3

1. ... Sf2
1. ... c1D
1. ... Th8
1. ... d5
1. ... a5 | 2. Tc4, Le7
2. ... d5
2. Db3†, d5
2. Txc1, Le7
2. T×g7
2. Tc6†
2. Db3†, d5 | 3. Dc8†
3. Tc6†
3. D×g3
3. Te1†

3. Db5 |
| 273. | 1. Txb3, cxb3

1. ... Ld3
1. ... Lh3
1. ... exf5
1. ... ~ | 2. Sd4, Kxd4
2. ... Tc1†
2. Se7, L×e4
2. Se7, Lg4
2. Lxf5, Ld3
2. Sg4†, K×e4 | 3. Lb1†
3. Lc6
3. Sg4†
3. Sc6†
3. Txd3
3. Te3† |
| 274. | 1. Se6, Td4
1. ... Th4
1. ... ~
[1. Sd6] | 2. Te5†, S×e5
2. Sf1, h1S
2. S×g4 o.s.v. | 3. Df4†
3. D×c3

 |
| 275. | 1. L×f4, g3

1. ... Kc5
1. ... Ke6

1. ... Ke4 | 2. Lf3†, Kc4
2. ... Ke6
2. ... Kc5,
2. Le3†, Kd5
2. L×g4†, Kd5
2. ... Ke7
2. Db4†, Kf5 | 3. Le3
3. Dg7
3. Dc3†
3. Df6
3. Dc3
3. Lg5†
3. Ld3† |

De analoge Dronningematter paa b3, e4, e6 og f7 er i dette Problem smukt kombinerede.

[1. Dc3]

276.	1. Sd6, L×e1!	2. S×e4, T×e7!	3. Sd2†, Ke3	4. Sc4†
Springerens Rundgang til sit Undgangspunkt.				
277.	1. La6, b×a6	2. Sf1, S×f1
2. ..., ~	3. Lb4
3. Sd3†	
	1. ... ~	2. Sd3†, Kd5	3. Lb7†/Lc4†	

Se Bemærkning ved Nr: 244 af C. Dahl.

286. 1. L×d7, T×d7 2. d4†, c×d3 ep. 3. Dd4†
 2. ... K×d6 3. Df4†
 1. ... Tf5 2. S×f5, L×f5 3. D×f5†
 1. ... e×d2 2. Kc5, ~ 3. S×f7†/Dd4†
 1. ... Tf6 2. Lg3†, Tf4 3. De6†
 1. ... Le4/Te7 2. d×e3, ~ 3. Lg3†/Df4†
 [1. ... Tf5 2. Kc5!]
 [1. ... Tf6 2. Lg3†, Tf4 3. D×f4†!]
287. 1. Df7, e×f6/Sg3/h1D 2. Sd3†, Ke4! 3. Sg5†
 1. ... T×b3 2. T×f5†, Ke4 3. Tc5
 1. ... Ke4 2. T×f5, ~ 3. Tc5/Te5†
 1. ... Ta5 2. T×f5†, Kd6 3. T×a5
288. 1. Tc6, d×c6 2. Sc4, f×g6/g4 3. Te4
 2. ... Ke6 3. Te4†
 2. ... g×f4 3. L×f5
 2. ... ~ 3. T×f5†
 1. ... d6 2. T×f5†, Ke6 3. Sg7†
 2. ... Ke4 3. Sg3†
 1. ... ~ 2. L×g2†/Sf6†/T×f5†
289. 1. Sc5, K×c5 2. Dd6†, K×d6 3. Tc1
 1. ... Ke3 2. Dh3†, Kf4 3. Kf7
290. 1. Ld1, e4 2. Sf3, e×f3 3. g4
 2. ... Kh5 3. Sd4†
291. 1. Kd7!
 1. ... L×b5† 2. D×b5, h2 3. Tf6, g×f6 4. De2
 2. ... Kh2 3. Db8†, Kg1 4. Dd6
 2. ... Th2 3. Dd3, Kh1 4. Df3
 1. ... Kh2 2. Dd6†, Kg1 3. Kc6, L×b5† 4. K×b5
292. 1. T×c4, d×c4 2. Ke7, S×c6† 3. Ke6, S×d4† 4. T×d4
 3. ... Sd8† 4. Kf5
 2. ... Sd5† 3. L×d5, Sg6†/Sc6† 4. Kd6
 2. ... La3 3. D×c3†, Ld3 4. De1†
 2. ... Sd3/Sf3 3. Sf5†, 3. ... K×f4 4. D×g3†
293. 1. Sd1, Ta1
 1. ... L×c2† 2. Db3†
 1. ... c×d4 2. Db4†
 1. ... Sa7~ 2. D(×)b5†
 1. ... Sb7 2. D×c5†

313.	1. Tc1, Lf5	2. Sb3†, c×b3	3. D×c6†, K×c6	4. Kd4†
	1. ... Lg4	2. De5, Le6	3. D×e6, d4†	4. T×d4
		2. ... Lh3	3. g×h3, g2	4. Tg1
		2. ... L×f3	3. g×f3, g2	4. Tg1
	1. ... Lh3	2. g×h3, g2	3. Tg1, d4†	4. T×d4
		2. ... d4†	3. T×d4	

Opgaven fremkom som Løserpræmieopgave i Tidsskrift for Skak.

Det var udsat 15 Præmier, men kun 6 Løserne opnaade Præmie.

314.	1. La6!, b×a6/b6	2. Da2, a5	3. Se5†, Kh8	4. S×g6†	
	1. ... b5	2. S×g5†, Kh8	3. Sf7†, Kg8	4. Da2	
	1. ... b×c6	2. Lc4, c5	3. La2	4. D×g6†	
315.	1. Lc3, T×d5	2. Ld7†, T×d7	3. Se7†, T×e7	4. Dg4†	
	1. ... Kf6	2. Td6†, Kf5	3. Se7† o.s.v.		
316.	1. Tf3, f5	2. Dd4, a6	3. Le2, S×h3	4. Dh8	
			3. ... S~	4. D×g1†	
	1. ... a6	2. Da7, f5	3. Le2		
317.	1. Le2, S×a7	2. Db4, S~	3. Tc2†, K×c2	4. Db2†	
		2. ... d4	3. e×d4, S~	4. Db2†	
			3. ... T×b8	4. Db1†	
	1. ... Sb6	2. D×b6, T×a7	3. Tc2†, K×c2	4. Db2†	
	1. ... Sd6	2. c×d6, T×a7	3. Tc2†, K×c2	4. Db2†	
		2. ... d4	3. e×d4, ~	4. Db1†	
	1. ... Se7	2. Sc8, S~/T~	3. Tc2†, K×c2	4. Db2†	
	1. ... d4	2. e×d4, S×a7	3. Db4		
		2. ... Sb6	3. D×b6		
		2. ... Sd6	3. c×d6		
		2. ... Se7	3. Sc8		
		2. ... T×a7 [?]	3. Tc2†		
318.	1. De4, Sd4	2. Dd5, b5	3. De4, b4	4. Dd5, S~	5. D×S
	1. ... Sg7	2. Dg6, b5	3. Df7, b4	4. Dg6	
	1. ... Sg5/Sf8	2. Df5			
	1. ... Sd8	2. Dd5			
	1. ... Sc5/Sc7	2. Dc6, Se6	3. D×e6		
319.	1. Le6, d×e6	2. d6, Ld7	3. Ta5†, La4†	4. Tb3, c×b3	5. Kc1
	1. ... d6	2. Ld7, L×d7	3. Ta5† o.s.v.		
320.	1. g8T, ~	2. Tb8, ~	3. f8L, ~	4. Th7, ~	5. Lg1†, K×b8
		6. Ld6†, Ka8	7. Lh2		

TILÆG. SLUTSPIL

1. 1. Sc8, f3 2. Sd6, Ke3 3. Sc4†, Ke2 4. Sd6, f2 5. Se4.
(Paa 1. ... Ke3 følger et lignende Spil.)
2. 1. Da8†, De8 2. Dd5, Dh5† 3. D×d, a1D 4. Dg6 og vinder.
2. ... Df7/Dg6 3. Dc5† og mat i fjerde Træk.
3. [Sc4†], Sf4 4. Dc5† o.s.v
3. 1. L×e5, S×e5! 2. Dh7†, Sf7 3. D×f7†, K×f7 4. L×e6†, L×e6 5. Sc5†, S×c5
Pat.
5. ... K~ 6. S×b3, Sc3 7. Sc1, K~ 8. S×a2 Remis
4. ... D×e6 5. Sd8†, Kf6 6. S×e6, K×e6 7. K×a2 Remis
2. ... Kf6/Kf8/Ke8 3. Dh4†/Dh8†/Dg8† o.s.v
[2. ... Ke8? ≠3]
4. 1. Dh6, T×h6 2. Sc4, Dd5 3. Ld2†, D×d2 4. S×a5, Dd3 5. Sb3†, D×b3
Pat
1. ... Td4 2. Sf5†, T×h6 3. S×d4, ~ 4. S(×)b3† 5. Ld2†
5. 1. Le8, Kg4 2. Ld7†, K~ 3. Lg4(†), K×g4! 4. Sc4, d1D 5. Se3†, S×e3 Pat.
1. ... Se3 2. Lh5†, Sg4† 3. L×g4†, K×g4 4. Sc4 o.s.v
6. 1. Kc5, Kc1 2. Ld3, b1D! 3. L×b1, K×b1! 4. Th2!!, a3 5. K×d4, a2 6. Kc3,
a1D† 7. Kb3 og vinder.
6. ... a1S 7. Tg2, c5! 8. Te2, c4 9. K×c4, Sc2! 10. Kc3, Sa3! 11. Kb3 og vin-
der.
5. ... c5† 6. Kc3, Ka1! 7. Th1†, Ka2 8. Kc2, c4 9. Th3, c3! 10. T×c3,
Ka1 11. T×a3‡
1. ... d3 2. T×b2†, Kc3 3. Ta2, d2! 4. Le2, Kb3 5. T×d2, a3 6. Lc4†
1. ... Kc3/Ke3 2. Ta3†, Kc2 3. Ld3†
1. ... a3 2. K×d4, Kc2 3. Kc5 (3. ... Kd2 f. Ex. 4. Lg8) o.s.v.
7. 1. Lf3, K×f3! 2. Kf7, e2 3. g6, e1D 4. g7 og sort kan ikke hindre Bonden i
at blive Dronning
8. 1. Sd3, K×d3 2. c5, f4 3. c6, f3 4. c7, f2 5. c8D, Ke2 6. Dg4†, Ke1 7.
De4†, Kd2 8. Df3, Ke1 9. De3†, Kf1 10. Kg4 o.s.v
5. ... f1D 6. Da6†
1. ... Kd4 2. c5, Kd5 3. Kh4, Kc6 4. Kg3, Kd5 5. Kf4, Ke6 6. Sb4, h5 7.
Kg5 o.s.v.
4. ... h5 5. Kf4, h4! 6. Ke5, h3 7. Kd4, h2 8. Sf2 o.s.v.
9. 1. Kc8, Lh2 2. Sb8, g4 3. Sa6, Lb8 4. S×b8, g3 5. Sc6, g2 6. Sd4!, Kd3 7.
Sf3 og vinder.
[? 3. ... Kc2 4. Sc7, g3 5. b8D, g2 6. D×a7 =]
2. ... a5 3. Sa6, a4 4. Sc7, L×c7 5. K×c7, a3 6. b8D, a2 7. Dh8† o.s.v.

- 10 1. Lh7, Kxd5 2. Lf5, h2 3. Lc8, Kc6 4. Lg4, h1D 5. Lf3†, Dxf3 Pat.
1. ... Ke5 2. d6, h2 3. d7, h1D 4. d8D Remis
11. 1. Lf8, Nc3 2. Lg7, b4 3. Lxh8, b3 4. Lxf6, b2 5. h7, b1D† 6. Kc8
1. ... Ke4 2. Bg7, Kf5 3. Lxh8, Kg6 4. h7, f5 5. Bc3, Kxh7 6. Lb4 o.s.v.
[? 4. ... Kxh7! 5. Bxf6, b4]
- 12 1. c7†, Dxc7 2. Le5, Dxe5 3. Sc6†, Kc7 4. Sxe5, Lxe5 5. Kg1
2. ... Lxd4 3. Lxc7†, Kxc7 4. Ke2/Kg1
1. ... Kxc7 2. Se6† o.s.v.

FORTEGNELSE OVER FORFATTERNE I SAMLINGEN

Albrechtsen, C.	1, 57-58	Mathisen, H. Chr.	149-151
Arntz	59-60	Meisling, O.	38, 152-154, 268
Broholm, J. A.	244-247, 296, 310, 318	Meyer, Aage	155
Brummer, V. E. («B. i Verninge»)	61-64	Mikkelsen, H. P.	156
Dahl, G.	65-70, 248-250	Mortensen, E.	39, 157
Giersing, J.	2, 71	Munck, A.	40-44, 158-166, 269-271
Hertzsprung, S. (†1893)	3, 72-77, 251	Möller, G.	169-170
Holst, V.	4, 78-89	Möller, J.	45-47, 171-192, 272-275
Iversen, I.	90-100, 252, 297, 311	Möller, P.	193
Jensen, Th. (†1877)	5-8	Müller, L.	167-168
Jensen, Robert	293, 298	Nielsen, Ch.	194
Jensen, W.	9-19, 101-110, 253-255	Nielsen, V.	48-49, 195-211, 276-281, 292
Jespersen, J.	20-30, 111-128, 256-260, 291, 294-295, 299-301, 312-314, 320	Pedersen, C. Chr.	50, 212-213
Jespersen, Otto	129	Petersen, G. F.	51, 214-216, 282
Jordan, A. L.	130	Petersen, Jul.	217
Kvolsgaard, C. M. C.	315	Porst, J. F.	52, 218
Larsen, L.	31-32, 131-132, 261	Poulsen, C.	219, 283
Larsen, P. A.	33-34, 133-143, 262-264, 302-305, 316, 319	Sommerfeldt, O. («Omega»)	53-54, 220-233
Larsen, R. P.	35, 144-146, 265, 306, 317	Sörensen, S. A.	234-235, 284-288
Larsen, S.	266, 307	Tidemand, E.	236
Lehmann, O.	36	Wiberg, J. A. (†1892)	237-239, 289
Lose, N. C. C.	37, 147, 267, 308-309	Wiehe, Chr. («Chr. W.»)	56, 240-243, 290
Löw, C.	148	Weiss, C.	55

TILLÆG. SLUTSPIL.

Giersing, J. og Möller, J.	1	Larsen, P. A.	7-10
Iversen, I.	2	Lose, N. C. C.	11
Jespersen, J.	3-6	Meisling, O.	12